LAW & SOCIETY TRUST

Quest for Agency

Reflections on Women's Quota in Local Governance

කාරකත්වය සොයා යාම

පළාත් පාලනය තුළ කාන්තා කෝටාව පිළිබඳ විමසුමක්

முகவராண்மைக்கானதேடுகை

உள்ளூராட்சியில் பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு குறித்தசிலபிரதிபலிப்புக்கள்

Vidura Prabath Munasinghe | Kaushalya Ariyarathne

Quest for Agency

Reflections on Women's Quota in Local Governance

Vidura Prabath Munasinghe
Kaushalya Ariyarathne

Law & Society Trust

Quest for Agency

Reflections on Women's Quota in Local Governance

© Law & Society Trust, 2019

ISBN : 978-955-1302-88-7

The Law & Society Trust (LST) is a non-profit organization engaged in human rights documentation, legal research and advocacy in Sri Lanka. Our aim is to use rights-based strategies in research, documentation and advocacy in order to promote and protect human rights, enhance public accountability, and ensure respect for the rule of law.

Vidura Prabath Munasinghe
Kaushalya Ariyarathne

Cover Design and Layout : Kelum Nawarathne

Proof Reading : Sinhala - Prabath Hemantha
Tamil - Madasamy Vijeyakanth

Law & Society Trust

Published by

3, Kynsey Terrace,
Colombo8,
Srilanka.
Tel : +94 (0) 11 268 48 45
Fax : +94 (0) 11 268 68 43
Web : www.lstlanka.org

Authors thankfully mention Dr. Sakuntala Kadigarmar, Excecutive Director of Law and Society Trust and Sandun Thudugala, Director Programs and Operations, for reading the original script and providing valuable feedback. Elected members of local government institutions, trainers and activists who participated in interviews are gratefully acknowledged. Authors like to thank P. M. Senarathne, Program Manager at LST, who organised discussions and Prabhath Hemantha Kumara, Malinga Jayaratne, Madasamy Vijeykanth, Ishan Chamara and Lakshan Abeywardene, Research Assistants who travelled to various parts of the country and conducted interviews.

Part I

Women's politics in the public sphere in Sri Lanka

Historically, women in Sri Lanka have established their role in public sphere politics as active voters, holding membership in political parties and in participating in marches, protests and political rallies, joining in strike action, and contributing to armed struggles both in the North and the South. When Sri Lanka gained independence, there were some women who were elected to Parliament too. Among the first women's movements were the Young Women's Christian Association (1882), Movement for the Women's Franchise in Ceylon (1927), All Ceylon Muslim Women's Association (1936) the Federation of Ceylon University Women (1941), and the Eksath Kantha Peramuna (United Women's Front) (1947). The Eksath Kantha Peramuna (United Women's Front) was notable and stood out as the first women-only political movement in Sri Lanka. This progressive political movement provided a platform to the middle and working class women and was affiliated to the Lanka Sama Samaja Party (LSSP). The Mahila Samithi (Women's Associations) which was active

at that time with the objective of uplifting family-centred rural economies, was vehemently opposed by the Eksath Kantha Peramuna.[1] The basis for this opposition was the criticism that activities of these Mahila Samithi only re-enforced the gender norms of marginalized women. A significant contribution of the leftist movement of Sri Lanka was the understanding that supporting women's activism and bringing them into politics would entail a struggle. For instance, as far back as 1930-32, Doreen Wickremasinghe, a member of the LSSP, took measures as the Principal of the Sujatha Balika Vidyalaya of Matara to shift at the objectives of the school from being an institution that churns out prospective wives for the upcoming Sinhala elite, to educating women. Hitherto, this had been the main objective of the leading ladies' colleges of the country at the time.[2]

As elaborated by the renowned political scientist of the time, Robert M.Kearney, it was not uncommon in 1960s to see working women with a bottle of arrack in hand, at political rallies, especially the rallies held in rural areas.[3] Most of the women involved in national politics came from Colombo, were educated and represented the upper middle class. But those who engaged in local

---

1. De Mel, Neloufer. *Women and the Nations Narrative: Gender and Nationalism in 20th Century Sri Lanka*, Rowman and Littlefeld (2001), p. 146-148.

2. Liyanage, Pulsara. "Left Women and Political Participation" in Marshal Fernando & B. Skanthakumar (eds), *Pathways of the Left in Sri Lanka*, Ecumenical Institute for Study and Dialogue, Colombo (2014).

3. Kearney, Robert. *Women in Politics in Sri Lanka, Asian Survey, Vol. 21, No.7* (Jul., 1981), p. 743.

level politics were of lower class from semi-urban or rural eareas. However, none of these women who engaged in leftist politics at the local level gained entry to Parliament. In this respect, Sirinawathie de Silva stands out as a woman with rural roots to become the first chairperson of an Urban Council (Ambanalgoda). She mobilized the march to Colombo from Ambalangoda and Balapitiya during the Harthal of 1953 and became the Chairperson of the Women's Wing of the LSSP, succeeding Viviane Gunwardena in being elected to the Southern Provincial Council in 1997.[4] Kodikara explains that majority of women who engaged in local politics were Sinhalese while Tamil and Muslim women, especially those of Indian origin had very limited political leadership opportunities.[5] Ayesha Rauf was elected to the Colombo Municipal Council in 1949 and became the Deputy Mayor in 1952. Wellamma Sellasamy who was elected to the Western Provincial Council in 1993 goes on record as the first Tamil woman in a provincial council.[6]

All the mainstream political parties had a women's wing, but they never held a front-runner office bearer position. For instance, the United National Party established their women's wing in 1949 but after 20 years in 1969, there was only one woman office bearer in the 13 member panel. Further the working committee of the party comprised 51 individuals, out of which only two

---

4. Liyanage, Pulsara. op cit. p.148.

5. Kodikara, Chulani. op cit. p.3-6.

6. Liyanage, Pulsara. op cit p. 150

were women. There were 16 office bearers in the Sri Lanka Freedom Party (SLFP) headed by Sirimavo Bandaranaike in 1970, of which only two women members were among them. The Central Committee of the LSSP comprised 55 members by 1972 but with only one woman representative. Even among the armed groups/organizations such as Janatha Vimukthi Peramuna (JVP), People's Liberation Organization of Tamil Eelam (PLOT), Eelam People's Revolutionary Liberation Front (EPRLF) and Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) though they had women's wings from their inception, almost all their key positions were held by men.

Having identified this gap in women's representation in politics, in 1970s, a large number of political and civil society activists in Sri Lanka started voicing the need for the women's representation. For this purpose they developed studies and publications on women, training, awareness raising, encouraging the nomination of women through independent lists, discussions with government, networking and presentations made to CEDAW committee.[7]

Throughout history, the percentage of nominations allocated to women by both parties and independent groups have remained between 4% and 10%.[8] The current structure of the Local Authorities was introduced in 1977 with a change-over from a simple majority system based on wards to one on proportional representation. This was

7. Kodikara, Chulani. op cit. p.3-6

8. Kodikara, Chulani and Samuel, Kumuduni. *පළාත් පාලන ආයතන තුළ කාන්තාවන් සඳහා 25%ක් වෙන්කිරීම*, Women and Media Collective, 2018. p.4.

implemented for the first time in 1989 and in 2012. A new system that incorporated some of the characteristics of the former ward system, given up in 1989 was introduced to overcome certain shortcomings in the proportional representation system. This new system introduced a 25% quota for women and youth.

As a result of agitations carried out over the years by civil society organizations and citizens, further amendments were brought to the Local Authorities Elections Act in year 2017 (Local Authorities Elections (amendment) Act no.16 of 2017) which introduced a mixed system.[9] The main objective of these amendments was to pave the way for a closer relationship between the people in the wards and their representatives, starting from the local level and to facilitate further democratization of politics within the new electoral system. Further, by allocating a specific number of seats for women, a historic opportunity has been created for women to join the public sphere of representative politics, encouraging them to engage in politics, change public opinions about women's ability to engage in politics and to put an end to the political culture of extravagant spending to win elections, patronage and corruption.[10]

---

9. Under the new system, Local Authorities representatives are elected on the basis of the proportional system. Sixty percent of these representatives will be elected from the single or multi representative wards while 40% will be elected from a list of 'additional persons' without a voters' base. The number of representatives in the Local Authorities has been increased from 4486 to 8356. As per Section 27(f) women should comprise 25% of each Local Authority. Under the new system, every political party has to submit two nomination lists. The first list comprises the names of representatives nominated for the respective ward. At least 10% of these nominations should be women. The second list is the list of 'additional persons' out of which 50% should be women.
10. Kodikara, Chulani and Samuel, Kumuduni. op cit p.4

Women's agency in politics

Many factors have contributed to contain women's representation at extremely low levels. While women's representation remains low in numbers,[11] the quality of women's active involvement in politics is observed as minimal. The main reason for this trend is the recognition given to the traditional family role associated with women. It demands that they give priority to family responsibilities thus confining their space in social, cultural and political spheres. It prevents them from being active in politics. Historically, most of the pioneering women in Sri Lankan national politics found their way into politics through their kinship to a male political figure in the family (father or the husband).[12] Women themselves limit their political activities due to the patriarchal ideology that undermines her engagement in the public sphere (in society and in politics) on the grounds that this engagement will compromise her role in the domestic environment (family and household). This restraint and family pressures inhibit women, and make them unsuccessful as political actors.

The involvement of violent gangs in politics, the high cost of campaigning in the proportional representation electoral system, are also deterrents to women.[13] Therefore, those women who try to compete

11. There were 13 women Parliamentarians in Sri Lanka Parliament in 2017. This is the highest-ever number of women to have been represented in Parliament. Prior to the dissolution of Provincial Councils, women's participation stood at 3%. Prior to 2018, women's participation in Local Authorities was a mere 1.26% .
12. Jayawardena, Kumari. *Feminism and Nationalism in the Third World*, Zed Books, London (1986), p.129
13. One of the main objectives of introducing the ward system when amendments were introduced to the current electoral system was to provide an equal playing field to local level social activists since the proportional system paved way only to the local elites and powerful figures.

under these circumstances are labelled as 'disrespectable', by society. This too has been a deterrent in the long run for the participation of women in active politics.

Historically, the leadership roles occupied by men in all social institutions have had an immense impact on determining the gender norms.[14] In this context, we identify we have a start a dialogue on women's agency beyond a mere discussion on quantitative represantation. It is debatable whether this is the best time to start such dialogue, as nearly one and half years have elapsed since the introduction of women's quota system in 2018. But today it is rare to hear of any discussion that refers to women's agency in representative politics. This paper attempts to initiate a post-hoc dialogue on the issue of women's agency in representative politics by reviewing the attempts to implement it in the Local Government Institutions during the past one and half years. Therefore, in today's political context the discussion should focus on strengthening women's representation and agency. As such the progressive move that was taken at the 2018 Local Government elections has to be carried forward. Such an approach is essential to institute an active citizen's perspective that goes beyond the schematic nuances of the state and the governments.

---

14. An idea expressed by Farzana Haniffa at the discussion on women's politics in Local Authorities organized by the Social Science Department of the University of Colombo, held at the Sri Lanka Foundation Institute. 14 August 2018

Part II

The notion of women's agency we contextualized in the previous section, is being discussed here based on the case study of the local government election process of 2018 and its aftermath.

The primary objective was to assess to what extent the introduction of a women's quota improved or strengthened women's agency in representative politics. An outcome of this research is to initiate a dialogue on women's agency. In the dialogue the researchers discussed the state and NGO interventions which tried to address the challenges faced by women have contributed to mainstreaming of women's agency.

The methodology adopted was as follows:

1. Engaging in discussions with female representatives from different parties and who competed in the Local Authority Elections. In order to ensure proper

representation of all religious and ethnic groups, these discussions were held with representatives from Kurunegala, Polpithigama, Homagama, Weligama, Athuraliya, Akuressa, Beliatta, Seruwila, Muththur, Aleiadiwembu, Pothuvil, Hatton, Panama and Passara. The women representatives were from the United National Party (UNP), United People's Freedom Party (UPFP), Sri Lanka Freedom Party (SLFP), Janatha Vimukthi Peramuna (JVP), Tamil National Alliance (TNA), Sri Lanka Muslim Congress (SLMC), All Ceylon Makkal Congress (ACMC) and Kandurata Janatha Peramuna (KJP).

2. Actively participating in several discussions in which representatives of Local Authorities, officers who were engaged in election observation duties including those from non-governmental organizations, the Elections Commission and the Sri Lanka Institute of Local Governance and Parliamentarians. Both men and women participated in these discussions and the observations made during the discussions were recorded.

3. Furthermore, the training modules used by institutions and trainers who engaged in training the elected female representatives were reviewed. The trainers from government institutions, non-government organizations and universities that engaged in training the elected women representatives were interviewed. The assessment reports from the sessions organized by the Law & Society Trust for the elected women representatives too were considered in this analysis.

Challenges posed by the conventional party structures by the women's quota

The provisions to reject a nominations list on grounds that the minimum 25% quota for women was not observed, posed an initial challenge to the political parties. The percentage of active involvement of women in the public sphere was low and women's participation in all strata from the Local Authority level to the national level politics remained minimal.[15] In addressing this issue, political parties seemed to have resorted to numerous strategies in order to include the required numbers of female candidates in their lists. In such instances, the relationship to the local elite and popular political figures, caste, class and ethnic relations become decisive in securing nominations. It was also not rare for some women who rendered yeoman's service to women at regional level and yet not recognised well by the existing political parties, mainly due to the prevailing male-dominant-politics, getting through their candidature. Among the elected women representatives interviewed, there were wives, friends and relations of men who have been conventionally engaged in local politics; extrovert teachers and lawyers; independent young Muslim women who engaged in social welfare; rehabilitated LTTE cadres; as well as cooks from small hotels.

As a classic example, in the Weligama Pradeshiya Sabha, one member was elected for the first time, when

15. Generally, those who are active in the area are likely to enter local politics. For instance, involvement in community organizations such as farmers' associations, sports clubs, funeral aid societies could be the path that leads way to local politics.

her party nominated her after she had been a member of the Women's Committee Board of the party in the electorate for 17 years,[16] while the same party nominated another woman solely on the basis of her husband's close association with the chief organizer of the party.[17] In the latter case, even after serving several months in the council, people from her own village were not aware of her as an elected member.

The general perception held by most male Local Authority representatives and Parliamentarians who spoke with us, was based merely on such observances and not on the complexities of the situation.

> *"These women have no idea about politics. They will spend the next four years trying to learn politics. We got to this point after working for the people for a very long time. We have interacted with the public and gained plenty of experience. These women are now paid salaries to learn politics."*
>
> - A Councillor - Seruvila Pradeshiya Sabha[18]

> *"On the face of it, this women's quota system appears good, but it is a joke when you put it into practice because wives in place of husbands and daughters in place of fathers have been nominated. These women are like puppets. Most of them cannot think rationally."*
>
> - A Councillor - Homagama Pradeshiya Sabha[19]

16. Interview with a Councillor of the Weligama Pradeshiya Sabha on 26-09-2018.
17. Interview with a Councillor of the Weligama Pradeshiya Sabha on 26-09-2018.
18. Interview with a Councillor of the Seruwila Pradeshiya Sabha on 26-09-2018.
19. Interview with a Councillor of the Homagama Pradeshiya Sabha on 18-09-2018.

> *"These girls are too young. They are accompanied by their mothers even when attending their meetings."*
>
> - A Member of Parliament from Matara District[20]

> *"It is far better if an environment conducive for women was created in politics rather than airlifting them and introducing them into politics artificially. There is no point in having 'coconut husk'[21] women."*
>
> - A Councillor - Akuressa Pradeshiya Sabha[22]

We observed that such generalizations were not confined only to this matter:

> *"As a party, we believe that the problem is not about being male or female. The problem is about capitalism and the inequality of distribution of resources. If someone is equipped with the knowledge to challenge it, whether that someone is man or woman is irrelevant. Due to the regressive nature of women in Eastern cultures, certain issues are inevitable with women coming to power. However, those in our party are different. They are well equipped in knowledge, and they are culturally different."*
>
> - Pradeshiya Sabha Councillor -JVP[23]

---

20. Interview with a Parliamentarian from the Matara District on 12-09-2018.
21. Consequent to winning the election, Minister Bandula Gunawardena stated that anyone or anything nominated by the Pohottuva (Sri Lanka Podujana Peramuna), even e a coconut husk, would win the election due to the public opinion in their favour.
22. Interview with a Member of the Akuressa Pradeshiya Sabha on 26-09-2018.
23. Interview with a Pradeshiya Sabha Member from the Janatha Vimukthi Peramuna on 20-09-2018.

However in contrast to the above, a female Councillor of the same party whom we met, deliberated that she was not involved in any kind of politics prior to competing in the election though her husband had been actively involved.

The decision to seek out women who were either engaged in active social roles at grass roots level and to award them candidacy or as has happened traditionally, to pick and choose them on nepotism, supportive of cronyism and strengthening rural elite regimes was taken by the regional level male politicians of the respective political party. This therefore, has resulted on one hand, the expansion of regional level elite regimes while on the other, enabled some of those women who would otherwise have zero provision to enter active politics. However, even in this endeavour of giving candidacy to those women who were socially active, it was observed that due to approaches adopted by the decision makers, what happened was merely to t draw these women into their usual power struggles of political parties rather than to integrate women's agency into active politics.

For example, the woman who secured nomination from the Tamil National Alliance to a particular ward with 85% Tamil majority was a rehabilitated former LTTE cadre who was popular in the area and came from a higher caste. All Ceylon Makkal Congress used a young woman who had won national level awards in sports and is currently engaged in active social service to compete

against the Sri Lanka Muslim Congress candidate with an established political authority over a particular ward. The main objective of introducing the 25% quota was to ensure substantive equality in politics, and to include a group that was historically excluded from politics,[24] and the very inclusion of women into the political power struggle can be an opportunity for them to become active partners, this approach should not be seen in a negative light. There is still a gap when it comes to the inclusion of women in politicss.

Electoral process, getting elected and involvement in local authorities

The responsibility of nominating them to wards and including their names in the proportionate representative lists fall on the party organizer and ultimately on the general secretary of the party. Most often they are male politicians. This does not stop there; these women have to depend on men who wield political power in the party to secure appointments through the proportionate representative list even after the election. There have been reports, where sexual bribes have been demanded by certain organizers in exchange of being nominated to power.[25] Thus the whole process of election campaigning takes place in a patriarchal system. Even after getting elected, in post-election, these woman have to function in a model which has been

24. Farzana Haniffa, Discussion above. 14 August 2018.
25. Sexual bribe sought from actress to contest from MR's party, available at https://colombogazette.com/2018/01/07/sexual-bribe-sought-from-actress-to-contest-from-mrs-party/ (accessed 17 June 2019)

concocted by a system consisting of about 98% men and according their whims and fancies. This context cannot be ignored in the dialogue on women's agency, mentioned earlier.

> *"All this time, it was my husband who was engaged in politics. He knows the organizer very well. It was my husband who took me to sign the nomination papers. My husband made speeches at political rallies on my behalf e because I was not a good speaker."*
>
> - A female Councillor - Akuressa Pradeshiya Sabha[26]

> *"I did not have any problem to include my name on the list. My husband knew the organizer very well."*
>
> - A female Councillor - Kurunegala Pradeshiya Sabha[27]

All the married women that were interviewed, had the total Support of their husbands to engage in politics. However, they had received mixed reactions from extended family and friends. For example, a Muslim woman who contested for the Muthur Pradeshiya Sabha had the support of her husband and parents but her sister had vehemently objected to her decision. Some women had entered politics considering it as a legacy of their fathers who were themselves actively engaged in politics. A female Councillor from the Weligama Pradeshiya Sabha stated that relatives and friends who supported her when

---

26. Interview held with a female Councillor of the Akuressa Pradeshiya Sabha on 26-09-2018.
27. Interview held with Councillor from the Kurunegala Pradheshiya Sabha on 24-09-2018.

she helped her father's political activities, went against her when she wanted to make her candidature independent of that of her father's. They have claimed that it is not very appropriate for a woman to engage in politics directly. It was also not uncommon for religious institutions to object to women engaging in politics. There were cases of where a village Buddhist monk and the trustee board of a mosque had objected to their respective women candidates.

Since many women (interviewed) had been enlisted in the proportionate lists, they did not face much challenge in winning a particular ward through election campaigning. However, we met both groups of women who were highly active, as well as those who did not do any election campaigning. A female candidate, who competed for the Kattaparichchan ward of the Muthur Pradeshiya Sabha, was able to achieve a landslide victory, surpassing all men who competed for the ward. One has to appreciate that women participate in political campaigns amidst many challenges; family responsibilities, difficulties in participating in late-night rallies specially if they happened to be in distant locations, and above all, the social attitudes towards women's mobility.

Challenges faced by the women who challenged gender norms

It is a common feature in Sri Lankan society to slander women who are active in society and thus express their views freely. As pointed out by Malathie de Alwis, the idea about 'shame and fear' is a decisive factor chastised

within the Sri Lankan society. From early childhoods, boys are taught to react to fear while girls are taught to respond to shame. Men who challenge socially accepted gender norms are challenged on the basis of fear while the women who challenge the same gender norms are challenged on the basis of shame.[28] Two Muslim female Councillors elected to the Muthur Pradeshiya Sabha told us that during the election campaigning, they faced threats from male candidates of other political parties.[29] One female candidate and her mother faced verbal abuse right in front of the polling centre, while the parents of another female candidate faced threats demanding them to withdraw their daughter from the election campaign. Men who supported these two female candidates had been subjected to physical attacks during the campaign. This was a challenge that many female candidates had to overcome as they actively engaged in electoral campaigns. Women who are active in politics are slandered as being not chaste. A female candidate who competed for the Weligama Pradeshiya Sabha stated, "We of course have to operate within certain cultural boundaries. I was told things like, 'don't ruin your name, this is not suitable for women'".[30] Here, she was only emphasizing the challenges a woman has to face when they become active in the public

---

28. De Alwis, Malathi. ''The Production and Embodiment of Respectability: Gendered Demeanours in Colonial Ceylon'' in Michael Roberts (ed), *Collective Identities Revisited, Vol 1,* Maarga Publishers, Colombo (1997) p.105-143
29. Interview held with a Councillor from the Muththur Pradeshiya Sabha on 30-09-2018.
30. Interview held with a Councillor from the Kurunegala Pradheshiya Sabha on 24-09-2018.

sphere. Many women as well as men who spoke with us reiterated that regardless of the social role that a woman may perform, that her first obligation is to her family.

> *"It doesn't matter what you achieve, if your family has failed. We must first ensure the safety of the family before thinking of serving the society."*
>
> - A female Councillor - Kurunegala Pradeshiya Sabha[31]

> *"My family helped me during the election. They always told me to strike a balance between the family and politics."*
>
> - A female Councillor - Weligama Pradeshiya Sabha[32]

> *"Of course women have to accomplish their obligations at home, before stepping out to engage in politics. They certainly cannot neglect that."*
>
> - A male Councillor - Homagama Pradeshiya Sabha[33]

What is behind this line of thinking is the stereotypical gender norms which places the burden of the private sphere solely on woman. Radhika Coomaraswamy argues that culture and identity in the South Asian context are viewed as areas that come under a person's private sphere and they are considered as things that women have to deal with.[34] This is how private lives of women are carefully

31. Interview held with Councillor from the Homagama Pradheshiya Sabha on 18-09-2018.
32. Interview held with Councillor from the Weligama Pradheshiya Sabha on 26-09-2018.
33. Interview held with Councillor from the Homagama Pradheshiya Sabha on 08-09-2018.
34. Coomaraswamy, Radhika. *The Disrobing Draupadi: Women, Violence and Human Rights,* International Centre for Ethnic Studies, Colombo (2000)

governed. This also comes from the thinking that women bear the responsibility of protecting traditions, practices and social morals. This thinking fuels the shaming and blaming of women so that they are discouraged from becoming active in the public sphere, which otherwise is believed to be traditionally male dominated. During an interview, a male Councillor from a certain Pradeshiya Sabha referring to the newly elected female Councillors had this to say, "what is there, their men are at home taking care of the children while these women mooch around."[35]

The same gender norms create the ground realities that will have to be faced by all women who are elected to Local Authorities through this 25 % quota system. Already, there is a considerable level of investigation and discussions instituted about these challenges. Not only their male counterparts, but even the staff of many Local Authorities describes these female Councillors as "pin manthree" (charity councillors).[36] The basis for this objection is because most of these women councillors got elected to the Pradeshiya Sabha not having competed through the proportionate list for a ward, but due to a mere legislation to promote proportionate equity to female representation that raised the numbers from 1.29% to 23.6%. Not even a semblance of such a derogatory tone was used when referring to men who came through a similar proportionate list.

35. Interview held with Councillor from the Akuressa Pradeshiya Sabha
36. Rohana Hettiarachchi, The national workshop organized by the Law & Society Trust to extend the 25% quota to the Provincial Councils, 31 July 2018.

Since most of the female Councillors come from the nominated list, they do not have an assigned ward. Therefore, when a woman is involved in public activities in the area, she has to get the support of the councillor who represents that particular ward. The reality is, male councillors do not take kindly to such involvement. There is stiff opposition to such involvement in the development activities of the voter-base, hitherto dominated by the male counterpart, and more so when that happens through a female councillor.

> *"We have been working with the public and gaining a lot of experience over a long period of time before we ventured into political campaigning. These women are beginning to learn things only now, after getting there. So they will spend the entire 5 years just to learn politics. They may be able to make some contribution if and when they get elected for the next term. These women who have been at home, have now come here from the list. The work that they are trying to do could even be a reason to lose the voters' base that we have established."*
>
> \- Councillor - Seruvila Pradeshiya Sabha [37]

Another female Councillor said that public officials such as principals and teachers of the area and older men with some recognition from the public are reluctant to meet them and discuss their issues even when they do face issues.[38] She believed that they are reticent because she is

37. Interview held with Councillor from the Seruvila Pradheshiya Sabha on 03-10-2018.
38. Interview held with Councillor from the Seruvila Pradheshiya Sabha on 03-10-2018.

a woman. In another location, a woman Councillor was of the opinion that people did not take her seriously because she was not mature enough.[39]

When a female Councillor from the Muthur Pradeshiya Sabha attempted to board a bus that had been arranged to go to a training session organized for new Councillors, accompanied by her disabled child, the Secretary of the Pradeshiya Sabha had threatened that he will not allow the bus to leave if she boards the bus with the child.[40] It is not uncommon to hear about similar instances in which public officials employed at Local Authorities abused their power when dealing with women. This extends from public officials employed at Local Authorities to people of various strata who maintain close associations and dealings with the heads of those institutions. At one point, a female Councillor from the Weligama Pradeshiya Sabha complained that a person who frequents the Pradeshiya Sabha claiming to be an advisor to the Chairman constantly threatened and harassed her and that no action was taken in this regard by the Chairman or any other.[41] At another time, all the female councillors from the Badulla Municipal Council held a joint press conference, and stated that the male Councillors did not allow any of them to express views during the six sessions the Council held so far, and that they even verbally abused them.[42]

39. Interview held with Councillor from the Weligama Pradheshiya Sabha on 26-09-2018.

40. Interview held with Councillor from the Muththur Pradheshiya Sabha on 30-09-2018.

41. This was mentioned in a letter sent to LST by the respective Councilor.

42. https://www.youtube.com/watch?v=tSwDhwF1PaM (accessed on 17 June 2019)

Male Councillors in general made several allegations against female Councillors who got elected through the 25% quota, claiming that they lacked proper understanding of regulations, by-laws and procedures of Local Authorities; that women are unable to present logical and politically sound dialogues during sessions of the Local Authorities; and that they are not capable of taking strong political decisions. We experienced some instances in which female Councillors themselves admitted such weaknesses. Trainers from governmental and non-governmental organizations that we interviewed, both male and female, too corroborated this stand. In order to live up to this challenge, some female Councillors were adopting a strategy of going along with the ideologies of male Councillors to appear being 'tame'. In other words, they were succumbing to dominant male ideology.

> *"It is easy to get along when you give prominence to the male Councillors."*
>
> - Female Councillor - Weligama Pradeshiya Sabha[43]

It is fitting to mention at this juncture, a certain popular idea expressed by several experts from the governmental and non-governmental sectors in public forums organized to discuss issues faced by female Councillors. They pointed out that women should work strategically when dealing with men, thus making room for themselves to work alongside them. The phrase they used to explain this status is '64 mayam' (64 tactics) believed to be possessed

43. Interview with a female Councilor from the Weligama Pradeshiya Sabha on 26-09-2018.

by women.[44] When a female Councillor from Kurunegala expressed her views to us, that women can make use of their 'feminine charm', one can to assume that she referred to the same.[45] In the same forums, those who opposed the above idea of using '64 mayam' thought it rather recreates stereo typical gender roles.[46]

A female Councillor from the Muthur Pradeshiya Sabha expressing a different opinion stated that the greatest challenge faced by women who are elected to Local Authorities is the emotional challenge internalized by the women themselves.[47] Dr. Wijaya Jayathilaka who put this idea into context, further stated that enabling women to discard the gender norms that they have internalized is one of the biggest challenges he faced during his training programmes.[48]

---

44. Rohana Hettiarachchi, The national workshop organized by the Law & Society Trust to extend the 25% quota to the Provincial Councils, 31 July 2018.
45. Interview with a female Councilor from the Kurunegala Pradeshiya Sabha on 24-09-2018.
46. Viola Perera, The national workshop organized by the Law & Society Trust to extend the 25% quota to the Provincial Councils, 31 July 2018.
47. Interview with a female Councilor from the Muththur Pradeshiya Sabha on 26-09-2018.
48. Telephone conversation with Dr. Wijaya Jayathilaka on 12-09-2018.

Part III

Once again, we are faced with the issue of women's agency here. We are of the opinion that women's agency should be prioritised and be the key objective of all interventions (lectures, conferences, workshops, training programmes) designed to help the women public representatives elected under the 25% quota. This will enable them to face these challenges.

The Constitution, provisions in the Local Authorities Act, role of public representatives, leadership training, basic law, human and fundamental rights, right to information, history of women's role in politics, communication skills, sustainable development goals, gender, conflict resolution, reconciliation, use of media are some of the more common topics discussed in the many training modules designed by various governmental and non-governmental organizations that came under our

review. The common characteristic in all these training modules is that they use the traditional training approach in imparting knowledge.

It is important to reconsider the use of this approach by governmental and non-governmental organizations which has minimal effectiveness, and on its relevance to promoting women's agency. The challenge before us is not something that we can overcome merely by equipping people with knowledge. A UN report compiled after studying women's roles in Local Authorities in India and Uganda shows that women who have not received 'institutional' and 'formal' education may be at the risk of getting duped by crafty political strategies of men but still it is not possible to make a direct correlation between women's level of education and the quality of their roles in politics.[49] For instance, in states such as West Bengal and Rajasthan, there is greater women's participation in Sabha meetings chaired by women who have not received a formal education. The report provides details of high quality interventions of local bodies run by women, such as drinking water projects, bio-gas production projects, and other development projects, highlighting the possibility of gender equity improvisation.[50]

It was common to observe the emphasis laid by trainers of some institutions on the importance of following social ethics. Interventions made without an in-depth understanding of power and dominance as elaborated

---

49. Goetz, Anne Marie, *Women's Education and Political Participation: Background paper prepared for the Education for All Global Monitoring Report,2004*, UNESCO
50. Ibid. p.15.

above can actually perpetuate unawares, the very aspects that we are trying to discard. For example, they have been exposed to proper table etiquette, civility when making telephone conversations, attire, politeness and respectable use of social media. In some instances the trainees have received instructions about the best ring-tones for their mobiles too.[51]

> *"These people conduct themselves like wild animals. They don't even know how to eat or dress properly."*
> - A female Civil Society Activist involved in training[52]

Expressing his views, another trainer said that he does not think that training needs to cover all areas of social mannerisms and that these female Councillors should not be treated as if they 'came from the jungle'.[53] Although this discussion may seem very superficial, we should realize the underlying dangers. These established norms of social conduct and practices stemming from them, are based on certain historic political constructs. As mentioned earlier, this was the essence of girls' education. In the colonial era. It is based on this premise that the Sri Lankan leftist movement challenged the teaching project promoted by the Mahila Samithi movement. It is this very doctrine that pioneer activists like Doreen Wickremesinge, then Principal of Sujatha Balika Vidyalaya, Matara tried to expel from Buddhist women's education.

51. Interview with a trainer on 29-08-2018.
52. Interview with a trainer on 28-08-2018.
53. Interview with a trainer on 26-08-2018.

We observed a perpetuation of the colonial era ideas by the examples used by trainers (both male and female) in some training programmes. In one instance, the trainer stressed that the stature of British Royal family and the family of the former US President was depicted by the way they dressed [54] What the trainers missed was that the values they promoted are built on social constructs based on specific ideological foundations. In many trainings, female Councillors were taught how to drape the saree correctly. A Councillor from Matale stated that after attending these trainings she started wearing white sarees, because she felt that it gives her an air of respectability.[55]

Malathie de Alwis analysing Sirimavo Bandaranaike's role in the Mahila Samithi movement and Hema Premadasa's role in the Seva Vanitha organization to study the idea of 'respect' in the Sri Lankan society, proposed that the binary-constructions on women's identity should be challenged to recognize the multiplicity of subject positions available to women.

> "... in the patriarchal gaze of the nation, the 'public women' simultaneously exists as a signifier of respectability, i.e., as wife, mother, etc., but also of degradation and debasement. As feminists it is time we shatter such a binary construction of identity and recognize the multiplicity of subject positions that are available

54. Interview with a trainer on 29-08-2018.
55. Interview with a Councillor from the Akuressa Pradeshiya Sabha on 26-09-2018.

to us. It is time we stood 'respectability' on its head and reconfigured our notions of national and sexual bodies."[56]

Challenging the power and dominance, which have taken roots deep inside society, is not as easy as it seems. Especially, when those attitudes and social norms that we are trying to change or challenge are a part of the social order, it becomes extremely difficult. This is where the problem lies with many awareness programmes carried out over a period of time by governmental and non-governmental organizations. That is why those who intervene to achieve social change should have an understanding of power and governance networks through which control is exercised.[57]

Therefore, all project planners who design interventions or projects to improve the knowledge of female councillors in post-25%-quota era need tounderstand the fact that the 'knowledge production' is not an innocent project. In the words of Gayatri Spivak, it is a global project made in the Europe-led-West, which contributes to the creation of identities for people of the subaltern communities.[58] we reiterate here the need to critially evaluate the genuine efforts and struggles to

56. De Alwis, Malathi. Gender, Politics and the Respectable Lady in Pradeep Jeganathan & Quadri Ismail (eds) *Unmaking the Nation: The Politics of Identity & History in Modern Sri Lanka,* International Centre for the Ethnic Studies, Colombo, p. 151
57. Celermejer, Munasinghe, Ariyarathne & Chandrasekere, *Understanding Violence in Post War Sri Lanka,* University of Sydney & Centre for the Study of Human Rights, Colombo (2016).
58. Spivak, Gayatri. *Can the Subaltern Speak?* in Nelson, Cary and Grossberg, Lawrence (Eds), University of Illinois Press (1988)

improve Sri Lanka's subaltern politics and women's agency. Are the efforts being made to increase the knowledge and power of female Councillors or to convert them into 'respectable' Councillors.? ■

References :

Celemejer, D, Munasinghe, V, Ariyarathne, K & Chandrasekere, T, Understanding Violence in Post War Sri Lanka: An Ethnographic Study in Wanathavilluva, University of Sydney & Centre for the Study of Human Rights, Colombo (2016)

Coomaraswamy, Radhika. The Disrobing Draupadi: Women, Violence and Human Rights, International Centre for Ethnic Studies, Colombo (2000)

de Alwis, Malathi. Gender, Politics and the Respectable Lady in Pradeep Jeganathan & Quadri Ismail (eds) Unmaking the Nation: The Politics of Identity & History in Modern Sri Lanka, International Centre for the Ethnic Studies, Colombo (1995)

de Alwis, Malathi. The Production and Embodiment of Respectability: Gendered Demeanours in Colonial Ceylon in Michael Roberts (ed), Collective Identities Revisited, Vol 1, Maarga Publishers, Colombo (1997) p.105-143

de Mel, Neloufer. Women and the Nations Narrative: Gender and Nationalism in 20th Century Sri Lanka, Rowman and Littlefeld (2001)

Goetz, Anne Marie. Women's Education and Political Participation: Background paper prepared for the Education for All, Global Monitoring Report, UNESCO (2004)

Jayawardena, Kumari. Feminism and Nationalism in the Third World, Zed Books, London (1986)

Kearney, Robert. M, Women in Politics in Sri Lanka, Asian Survey, Vol. 21, No.7 (Jul., 1981)

Kodikara, Chulani, The Struggle for Equal Political Representation of Women in Sri Lanka, UNDP, Colombo (2009)

Kodikara, Chulani and Samuel, Kumuduni. ''පළාත් පාලන ආයතන තුළ කාන්තාවන් සඳහා 25%ක් වෙන්කිරීම" Women and Media Collective (2018)

Liyanage, Pulsara. "Left Women and Political Participation" in Marshal Fernando & B. Skanthakumar (eds), Pathways of the Left in Sri Lanka, Ecumenical Institute for Study and Dialogue, Colombo (2014)

Spivak, Gayatri. Can the Subaltern Speak? in Nelson, Cary and Grossberg, Lawrence (Eds), University of Illinois Press (1988)

කාරකත්වය සොයා යාම

පළාත් පාලනය තුළ කාන්තා කෝටාව පිළිබඳ විමසුමක්

විදුර ප්‍රභාත් මුණසිංහ
කෞශල්‍යා ආරියරත්න

Law & Society Trust

මෙම ලිවීමේ මුල් පිටපත කියවා එහි අන්තර්ගතය සම්බන්ධයෙන් අදහස් දක්වූ නීතිය හා සමාජ භාරයේ විධායක අධ්‍යක්ෂිකා ආචාර්ය සකුන්තලා කදිර්ගාමර් සහ එම ආයතනයේ වැඩසටහන් හා මෙහෙයුම් අධ්‍යක්ෂ සඳුන් තුඩුගල වෙත කතුවරුන්ගේ ස්තුතිය හිමි වෙයි. එමෙන්ම සම්මුඛ සාකච්ඡා ලබා දුන් විවිධ පක්ෂවලින් දිවයිනේ විවිධ පළාත් පාලන අයතන සඳහා තේරී පත්වූ සභිකවරියන් ද, විවිධ ආයතනවලට අනුබද්ධ හා ස්වාධීන පුහුණුකරුවන් සහ පුහුණුකාරිනියන් ද, සමාජ ක්‍රියාකාරීන් ද කෘතඥතා පූර්වකව සිහිපත් කරමු. සාකච්ඡා සංවිධානය කළ නීතිය හා සමාජ භාරයේ ව්‍යාපෘති කළමණාකරු පී. එම්. සේනාරත්න වෙත සහ දිවයිනේ විවිධ ප්‍රදේශ කරා යමින් එකී සම්මුඛ සාකච්ඡාවන් මෙහෙයවූ නීතිය හා සමාජ භාරයේ පර්යේෂණ සහායකයින් වන ප්‍රභාත් හේමන්ත කුමාර, මාලිංග ජයරත්න, මාඩසාමි විජේකාන්ත්, ඉෂාන් චාමර සහ ලක්ෂාන් අබේවර්ධන වෙත කතුවරුන්ගේ ස්තුතිය පිරිනැමේ.

01 කොටස

ශ්‍රී ලංකාවේ මහජන පරිමණ්ඩලය තුළ කාන්තාවන්ගේ නියෝජන දේශපාලනය

ඓතිහාසිකව ශ්‍රී ලංකාවේ කාන්තාවන් මහජන පරිමණ්ඩලයේ දේශපාලනය (*public sphere politics*) තුළ තම භූමිකාවන් තහවුරු කරගෙන ඇත්තේ පෙළපාලි, උද්ඝෝෂණ සහ රැස්වීම්වලට සහභාගී වීම, ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම, දේශපාලන පක්ෂවල සාමාජිකත්වය දැරීම, වැඩවර්ජනවලට සම්බන්ධ වීම සහ උතුරේ හා දකුණේ සන්නද්ධ අරගලවලට දායක වීම ආදී වශයෙනි. නමුත් ශ්‍රී ලංකාව තුල කාන්තාවන් මැතිවරණ අපේක්ෂකත්වය දැරීම සිදුව ඇත්තේ අවම මට්ටමකිනි. තරුණ ක්‍රිස්තියානි කාන්තා සංගමය (1882), ලංකා කාන්තා ඡන්ද අයිතිය පිළිබඳ ව්‍යාපාරය (1927), ලංකා මුස්ලිම් කාන්තා එකමුතුව (1936) සහ ලංකා විශ්ව විද්‍යාල කාන්තාවන්ගේ සභාව (1941) වැනි මුල්කාලීන කාන්තා ව්‍යාපාර අතර මේ සම්බන්ධ මැදිහත්වීම් සිදුකොට ඇත. 1947 දී එක්සත් කාන්තා පෙරමුණ නමින් බිහි වූ කාන්තාවන්ට පමණක් සීමා වූ ප්‍රථම දේශපාලන ව්‍යාපාරය ලංකා සම සමාජ පක්ෂයට සම්බන්ධ මධ්‍යම පාන්තික සහ වැඩ කරන කාන්තාවන් එක්රැස් කළ ප්‍රගතිශීලී ව්‍යාපාරයක් ලෙස මෙහිදී සුවිශේෂී වේ. ඒ වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ පවුල් කේන්ද්‍රීය ග්‍රාමීය ආර්ථිකය නගා සිටුවීම වෙනුවෙන්

ක්‍රියාත්මක වෙමින් තිබූ ලංකා මහිලා සමිති කෙරෙහි එක්සත් කාන්තා පෙරමුණ දැක්වූයේ දැඩි විරෝධයකි.[1] මෙම විරෝධයේ පදනම වූයේ මහිලා සමිතිවල ක්‍රියාකාරීත්වය තුළ කාන්තාව ආන්තිකකරණයට ලක් කරන සමාජ-ලිංගික සම්මතයන් එමඟින් යළි බලාත්මක (re-enforce) කරන්නේය යන විවේචනයයි. එනයින් කාන්තා කාරකත්වය (women's agency) ලාංකීය දේශපාලනය තුළට රැගෙන ඒම අරගලයක් ලෙස වටහා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ලාංකීය වාමාංශික ව්‍යාපාරයට අප ස්තුතිවන්ත විය යුතුය. නිදසුනක් ලෙස 1930-32 තරම් ඈත කාලයේ දී මාතර සුජාතා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිනිය වූ ඩොරීන් වික්‍රමසිංහ, එවක බාලිකා පාසල්වල ප්‍රධාන අරමුණ වී තිබූ නැගී එන සිංහල ප්‍රභූ පන්තියට අවශ්‍යව තිබූ බිරින්දෑවරුන් නිෂ්පාදනය ඉලක්ක කොට ගත් ක්‍රියාවලිය එයින් විතැන් කිරීමට කටයුතු කළාය.[2]

ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලනය සම්බන්ධයෙන් විශාල වශයෙන් පර්යේෂණ සිදුකොට ඇති දේශපාලන විද්‍යාඥයකු වන රොබර්ට් එම්. කර්නි පෙන්වා දෙන අන්දමට, 60 දශකය තුළ විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල පවත්වන ලද දේශපාලන රැළිවලට පැමිණි අරක්කු බෝතලයක් අතින් ගත් වැඩ කරන කාන්තාවන්ගේ දසුන දුලබ නොවීය.[3] ජාතික දේශපාලනයෙහි යෙදුන කාන්තාවන් වැඩි පිරිසක් කොළඹ, ඉහළ මධ්‍යම පාන්තික, උගත් කාන්තාවන් ගණයට අයත් වූ නමුත්, ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයෙහි යෙදුන බොහොමයක් අර්ධ නාගරික හෝ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලින් පැමිණි පහළ පාන්තික කාන්තාවෝ වූහ. වාමාංශික දේශපාලනයේ යෙදුණු එබඳු කාන්තාවන් කිසිවකු හෝ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කිරීමට සමත් නොවීය. කෙසේවුවත්, මේ අතුරින් ශ්‍රී ලංකාවේ නගර සභාවක (අම්බලන්ගොඩ) ප්‍රථම සභාපතිනිය වූ ග්‍රාමීය මූලයක් සහිත සිරිනාවතී

1. ද මෙල්, නෙලුෆර් *Women and the Nations Narrative: Gender and Nationalism in 20th Century Sri Lanka*, Rowman and Littlefield (2001), p. p. 146-148

2. ලියනගේ, පුල්සරා "Left Women and Political Participation" in Marshal Fernando & B. Skanthakumar (eds) *Pathways of the Left in Sri Lanka*, Ecumenical Institute for Study and Dialogue, Colombo (2014),

3. කර්නි, රොබර්ට් එම්. *Women in Politics in Sri Lanka*, Asian Survey, Vol. 21, No. 7 (Jul. 1981), pp. 743

ද සිල්වා කැපී පෙනේ. 1953 හර්තාලය අවස්ථාවේ අම්බලන්ගොඩ සහ බලපිටියේ සිට කොළඹ දක්වා පෙළපාළිය මෙහෙය වූ ඇය විවියන් ගුණවර්ධනගෙන් පසුව ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ කාන්තා පෙරමුණේ සභාපතිනිය බවට ද 1997 දී දකුණු පළාත් සභාවට ද තේරී පත් වූවාය.[4] කොඩිකාර (2009) පෙන්වා දෙන අන්දමට ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයෙහි යෙදුණු මෙම කාන්තාවන් බහුතරය සිංහල වූ අතර, දෙමළ සහ මුස්ලිම් කාන්තාවන්ට මෙන්ම, විශේෂයෙන්ම ඉන්දීය දෙමළ කාන්තාවන්ට දේශපාලන නායකත්වය හිමි වූයේ අල්ප වශයෙනි.[5] අයේෂා රවුෆ් කොළඹ මහනගර සභාවට 1949 දී තේරී පත් වූ අතර, 1952 දී උප නගරාධිපතිනිය බවට ද පත් වීම ද කැපී පෙනෙන කරුණකි. එමෙන්ම, 1993 දී බස්නාහිර පළාත් සභාවට තේරී පත් වූ වෙල්ලම්මා සෙල්ලසාමි, එලෙස පත් වූ ප්‍රථම දෙමළ කාන්තාව වන්නීය.[6]

සියලු ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ තුළ කාන්තා අංශයක් පැවති නමුත්, ප්‍රධාන නිලතල දැරීම අතින් කාන්තාවෝ ඉදිරි පෙළ නොසිටියහ. නිදසුනක් ලෙස එක්සත් ජාතික පක්ෂය 1949 දී සිය කාන්තා අංශය පිහිටුවනු ලැබූ අතර, 1969 වන විට එහි 13ක් වූ නිලධාරී මඩුල්ලෙන් කාන්තාවන් සිටියේ එක් අයෙකි. සාමාජිකයින් 51ක් සිටි එහි කෘත්‍යාධිකාරී මණ්ඩලයේ කාන්තාවන් සිටියේ දෙදෙනෙකි. 1970 වන විට සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක විසින් සභාපතිත්වය දැරූ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ 16ක් වූ නිලධාරී මඩුල්ල තුළ කාන්තා නියෝජනය 2ක් විය. 1972 වන විට ශ්‍රී ලංකා සම සමාජ පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාව තුළ සිටි 55 දෙනා අතුරින් කාන්තාවන් සිටියේ එක අයකු පමණි. අනෙක් අතට, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, ප්ලොට්, ඊ.පී.ආර්.එල්.එෆ්, එල්.ටී.ටී.ඊ. යන සන්නද්ධ සංවිධානවල ද මුල සිටම කාන්තා අංශ ස්ථාපිත කොට තිබූ නමුත්, ප්‍රධාන තනතුරු හැම විටම දරන ලද්දේ පිරිමින් විසිනි.

---

4. ලියනගේ, පුල්සරා ඉහත පි. 148
5. කොඩිකාර, චූලනී *The Struggle for Equal Political Representation of Women in Sri Lanka, UNDP* (2009), p. 2
6. ලියනගේ, පුල්සරා ඉහත පි. 150

1970 දශකයේ දී කාන්තා නියෝජනයෙහි මෙම හිඩැස හඳුනා ගැනීමෙන් අනතුරුව ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන සහ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරිනියන් රාශියක් ඒ වෙනුවෙන් හඬ නැගීමට පටන් ගත්හ. ඒ වෙනුවෙන් අධ්‍යයනයන් සහ ප්‍රකාශන, කාන්තාවන් පුහුණු කිරීම, දැනුවත් කිරීම, ස්වාධීන ලැයිස්තු හරහා කාන්තාවන් ඉදිරිපත් කිරීමට අනුබල දීම, රජය සමඟ කරනු ලැබූ සාකච්ඡා, ජාලගත කිරීම සහ CEDAW කමිටුවට කරන ලද ඉදිරිපත් කිරීම් ඒ අතර වෙයි.[7]

ඉතිහාසය පුරා ප්‍රධාන සාමූහිකත්වයන්/පක්ෂ තුළ කාන්තාවන් සඳහා ලබා දුන් නාමයෝජනා ප්‍රතිශතය සාමාන්‍යයෙන් 4% සිට 10% අතර ප්‍රමාණයක් විය.[8] 1977 දී පළාත් පාලන ආයතන සඳහා වර්තමාන ව්‍යුහය හඳුන්වා දුන් අතර, කොට්ඨාශ පදනම් කරගත් සරල බහුතර ක්‍රමයක සිට, සමානුපාතික නියෝජනය පදනම් කරගත් මැතිවරණ ක්‍රමයක් දක්වා මාරු විය. 1989 දී මෙය මුලින්ම ක්‍රියාත්මක කරන ලද අතර 2012 දී සමානුපාතික නියෝජනයේ අක්‍රමිකතා දුරලීම සහ 1989 දී අත්හැර දමන ලද කොට්ඨාශ ක්‍රමයේ යම් ලක්ෂණ සහිතව නව පළාත් පාලන ක්‍රමයක් හඳුන්වා දෙන ලදී. එමඟින් කාන්තාවන් සහ තරුණයින් සඳහා වන 25%ක අභිමතානුසාරී වෙන් කිරීමක් හඳුන්වා දෙන ලදී.

සිවිල් සංවිධාන සහ පුරවැසියන් විසින් කරන ලද වසර ගණනාවක අරගලයෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස 2017 දී පළාත් පාලන මැතිවරණ පනතට ගෙන ආ වැඩි දුර සංශෝධනය (2017 අංක 16 දරණ පළාත් පාලන ආයතන ඡන්ද විමසීම් (සංශෝධන) පනත) මඟින් මිශ්‍ර ක්‍රමයක් හඳුන්වා දෙනු ලැබීය.[9] ප්‍රාදේශීය මට්ටමින්

7. කොඩිකාර, චූලනී, ඉහත පි. 3-6

8. කොඩිකාර චූලනී සහ සැමුවෙල් කුමුදුනී, පළාත් පාලන ආයතන තුල කාන්තාවන් සඳහා 25%ක් වෙන් කිරීම, කාන්තාව සහ මාධ්‍ය සාමූහිකය, 2018, පි. 4

9. නව ක්‍රමය යටතේ පළාත් පාලන නියෝජිතයින් සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමය යටතේ ද පත් වන අතර, ඉන් 60%ක් පමණ තනි නියෝජිත හෝ බහු නියෝජිත කොට්ඨාශ නියෝජනය කරමින්ද, 40%ක් පමණ කොට්ඨාශ ක්‍රමයට ඡන්ද පදනමක් නොමැති "අතිරේක තැනැත්තන්" ලැයිස්තුවකින් ද පත් කරනු ලැබේ. පළාත් පාලන ආයතන සඳහා වන නියෝජිතයින් සංඛ්‍යාව 4486 සිට 8356ක් දක්වා ඉහළ නංවා තිබේ. සංශෝධනයේ 27(ඊ) අනුව, සෑම පළාත් පාලන ආයතනයකම මුළු නියෝජිතයින් සංඛ්‍යාවෙන් 25%ක් කාන්තාවන්ගෙන් සමන්විත විය යුතුය. මෙම නව ක්‍රමය යටතේ, සෑම දේශපාලන පක්ෂයක්ම නාමයෝජනා පත්‍ර දෙකක් භාර දිය යුතුය - පළමු නාමයෝජනා පත්‍රය තුළ අඩංගු වන්නේ එක් එක් පළාත් පාලන බල ප්‍රදේශය තුළ කොට්ඨාශ සඳහා වෙන් කරන ලද නියෝජිතයින්ගේ නම් ලැයිස්තුවකි. කොට්ඨාශ සඳහා නම් කරනු ලබන නියෝජිතයින්ගෙන් අවම වශයෙන් 10%ක් වත් කාන්තාවන් විය යුතුය. දෙවන ලේඛනය අමතර තැනැත්තන්ගේ නාම ලේඛනය වන අතර, ඉන් 50%ක් කාන්තාවන් විය යුතුය.

ආරම්භ කර, කොට්ඨාශ තුළ ජනතාව සහ ඔවුන්ගේ නියෝජිතයින් අතර සමීප සම්බන්ධතාවයක් කෙරෙහි මඟ පෙන්වමින්, දේශපාලනය ප්‍රජාතන්ත්‍රීයකරණය කිරීමට අවස්ථාව සලසා දීම මෙම සංශෝධනයන්හි මුඛ්‍ය අරමුණ විය. 2018 පළාත් පාලන මැතිවරණය සුවිශේෂී වන්නේ එය මෙරට මැතිවරණ ඉතිහාසයේ කාන්තාවන් සඳහා අනිවාර්ය 25%ක නියෝජනය ක්‍රියාත්මක කරන ලද පළමු මැතිවරණය වන හෙයිනි. ඒ අනුව මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය තුළ හා විශේෂයෙන් එයින් පසුව එළැඹි මාස ගණනාව තුළ කාන්තාවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් මෙරට පහළම නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආයතනය වන පළාත් පාලන ආයතන වෙත පිවිසීම කතාබහට ලක්විය. එකී සංවාදය දිශානත වූයේ කාන්තා නියෝජිතත්වයේ සාර්ථකත්වය සහ එහි ඵලදායීත්වය සහ අභියෝග පිළිබඳවය. එහිදී එකී 25% කෝටාව ඊළඟ මට්ටමේ නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආයතනය වන පළාත් සභා සඳහා හඳුන්වා දීමට ද අදහස් පළවිය. තවදුරටත්, කාන්තාවන් සඳහා අනිවාර්ය ආසන සංඛ්‍යාවක් වෙන් කිරීම මඟින්, කාන්තාවන් නියෝජිත දේශපාලනයේ පොදු අවකාශය තුළට ගෙන ඒම, කාන්තාවන් දේශපාලනයෙහි නිරත වීම ඉහළ නැංවීම, කාන්තාවන්ට දේශපාලනය කිරීමට ඇති හැකියාව පිළිබඳ මහජන ආකල්පය වෙනස් කිරීම සහ දේශපාලනය සඳහා විශාල ලෙස වියදම් කිරීමේ මුල්බැසගත් දේශපාලන සංස්කෘතිය, අනුග්‍රාහකත්වය, දූෂණය සහ ප්‍රචණ්ඩත්වය නතර කිරීම සඳහා ඓතිහාසික අවස්ථාවක් සළසා දී තිබේ.[10]

දේශපාලනය තුළ කාන්තාවගේ කාරකත්වය *(agency)*

දේශපාලනය තුළ කාන්තා නියෝජනය අවම වීම කෙරෙහි බලපෑ හේතු සාධක රාශියකි. මෙය සංඛ්‍යාත්මකව අවම වනවා සේම[11] දේශපාලනය තුළ කාන්තා කාරකත්වයේ මැදිහත් වීම ගුණාත්මකව ගත් කල මීටත් වඩා අවම වන්නේය යනුවෙන් යමෙකුට තර්ක

10. කොඩිකාර චූලනී සහ සැමුවෙල් කුමුදුනී, ඉහත පි. 4

11. 2017 දී ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ කාන්තා මන්ත්‍රීවරියන් 13ක් සිටි අතර, මෙය පාර්ලිමේන්තුවේ එතෙක් පැවති ඉහළම නියෝජනය විය. පළාත් සභාවල (විසුරුවා හැරීමට පෙර) එය 3%කට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් වූ අතර, පළාත් පාලන ආයතන තුළ 2018ට පෙර එම සංයුතිය 1.26%ක් විය

කළ හැකිය. මෙයට ප්‍රධානතම හේතු සාධකය නම් කාන්තාවගේ සාම්ප්‍රදායික පවුල් භූමිකාව අතිශයින් මූලික වන බවට වන පිළිගැනීම හේතුවෙන්, කාන්තාවන්ට දේශපාලනික භූමිකාවන්හි යෙදීම සඳහා ඉඩ ලබා දෙන සමාජීය, සංස්කෘතික සහ දේශපාලන අවකාශයන්ගේ ඇහිරී යාමයි. ඓතිහාසිකව ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික දේශපාලනයේ ඉදිරිගාමී කාන්තාවන් වැඩි පිරිසක්, සිය පවුලේ පිරිමියකුගේ දේශපාලන භූමිකාවන් (බොහෝ විට පියා හෝ ස්වාමි පුරුෂයා) ඇසුරින් සිය දේශපාලන මඟ එළිපෙහෙළි කර ගත් කාන්තාවෝ වූහ.[12] කාන්තාව පොදු අවකාශයේ (සමාජය, දේශපාලන යාන්ත්‍රණ ආදී) කටයුතුවල නිරත වන විට ඇගේ පෞද්ගලික භූමිකාවන් (පවුල, ගෘහය) අසාර්ථක වනු ඇතැයි යන අධිපතිවාදී මතවාදය විසින් කාන්තාවන් විසින්ම තමන්ගේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරකම් සීමා කර ගැනීම මෙන්ම, පවුලෙන් සහ පොදු සමාජයෙන් එබඳු කටයුතු සඳහා අධෛර්යමත් කිරීම ද බහුලව සිදු වන්නකි.

අනෙක් අතට සමානුපාතික මැතිවරණ ක්‍රමය හා බැඳුණු ප්‍රචණ්ඩත්වය, එනම් මැතිවරණ ජයග්‍රහණ සඳහා මුදල් හා පිරිස් බලය භාවිතා කිරීමට සිදු වීම හේතුවෙන් කාන්තාවන්ට මැතිවරණ ක්‍රියාවලියට තරඟ කිරීමේ දී අවාසි සහගත තත්ත්වයක් ඇති කරනු ලැබේ.[13] මේ හේතුව නිසාම මැතිවරණවලට තරඟ කරන කාන්තාවන් "වැදගත් නොවන" තැනැත්තියන් ලෙස හංවඩු ගසනු ලබන සමාජීය ප්‍රවණතාවක් දක්නට ලැබේ. මෙය ද දීර්ඝ කාලීනව කාන්තා දේශපාලනික ක්‍රියාකාරකම් සීමා කිරීම කෙරෙහි බලපා තිබේ.

ඓතිහාසිකව පිරිමින් විසින් සියලු සමාජ සංස්ථාවන්හි නායකත්වය දැරීම විසින්, එකී සමාජයේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවී සම්මතයන් තීරණය වීම කෙරෙහි ඉමහත් බලපෑමක් ඇති

12. ජයවර්ධන, කුමාරි *Feminism and Nationalism in the Third World*, Zed Books, London (1986), p. 129

13. වර්තමාන මැතිවරණ ක්‍රම සංශෝධනය තුළ කොට්ඨාශ ක්‍රමය දීමේ ප්‍රධාන අරමුණක් වූයේ, ප්‍රාදේශීය ප්‍රභූ බලවතුන්ට පමණක් මඟ විවර කළ සමානුපාතික නියෝජනය වෙනුවට, ප්‍රාදේශීය සමාජ ක්‍රියාකාරීන් ඇතුළත් කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයි.

කරනු ලබයි.[14] මෙම සන්දර්භය තුළ මෙතෙක් කලක් දේශපාලනය තුළ කාන්තාවගේ භූමිකාව පිළිබඳව පැවති සංඛ්‍යාත්මක අරගලයෙන් ඔබ්බට ගොස්, කාන්තා දේශපාලනයේ මුඛ්‍ය අරමුණ වන කාන්තා කාරකත්වය ඇතුළත් කර ගැනීම පිළිබඳ සංවාදය නව වටයකින් ආරම්භ කිරීමට අපට අවස්ථාව සැළසී තිබේ. 2018 පළාත් පාලන මැතිවරණයෙන් පසුව වසර එකහමාරක් ගතව ඇති මේ මොහොත ඒ සඳහා වඩාත් උචිතය යන්න අවිවාදාත්මකය. නමුත් අද වන විට දේශපාලනය තුල කාන්තා කාරකත්වය පිළිබඳ කාරණය නොඇසී ගොස් ඇත. වර්තමානයේ මැතිවරණ දේශපාලනය පිළිබඳ කෙරෙන සංවාදයන් තුල කිසිදු දේශපාලන පක්ෂයක් කාන්තා කාරකත්වය පිළිබඳව කතා කරනු නොඇසේ. නමුත් අප මෙයින් උත්සාහ කරනු ලබන්නේ පළාත් පාලන ආයතන දේශපාලනය තුල කාන්තා කාරකත්වය ක්‍රියාවේ යෙදවීම පිළිබඳව පසු කථනයක් කිරීම තුළින් මේ වැදගත් මාතෘකාව සංවාදගත කිරීමය. ඒ අනුව අපගේ මෙම උත්සාහය දිශානත වන්නේ පවතින දේශපාලන මොහොත තුළ එතරම් වැදගත් යැයි පොදු ජන කතිකාව තුළ නොසළකනු ලබන කරුණක් සම්බන්ධයෙනි. නමුත් අපගේ අදහස වන්නේ 2018 පළාත් පාලන මැතිවරණයෙන් ගනු ලැබූ ඉදිරිගාමී පියවර පුරවැසියන් ලෙස අප විසින් අත් නොහැර ඉදිරියට ගෙන ආ යුතු බවයි. රාජ්‍ය වුවමනාවන් සහ ආණ්ඩුවල දේශපාලන උපායමාර්ගවලින් ඔබ්බට ගිය සක්‍රීය පුරවැසි සිතීමකට එවැනි දේ වැදගත් වන බව අපගේ හැඟීමයි.

14. ෆර්සානා හනීෆා විසින් කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ සමාජ විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය විසින් පළාත් පාලන ආයතන තුළ කාන්තා දේශපාලනය පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා පදනම් ආයතනයේදී සංවිධානය කරන ලද සාකච්ඡා සභාවේදී ප්‍රකාශ කළ අදහසකි. 2018 අගෝස්තු 14

02 කොටස

ඉහතින් සන්දර්භගත කරන ලද කාන්තා කාරකත්වය පිළිබඳ අදහස මෙහිදී සාකච්ඡාවට ලක් කිරීමට උත්සාහ කරන්නේ 2018 මැතිවරණයේ කාන්තා කෝටාව හඳුන්වා දීම හා ඉන් අනතුරුව එළැඹි සිද්ධීන් පිළිබඳව අප විසින් සිදු කරන ලද පර්යේෂණයක් ඇසුරු කර ගනිමිනි. එම පර්යේෂණයේ දී අපගේ මූලික අවලෝකන ක්ෂේත්‍රය වූයේ පළාත් පාලන මැතිවරණය තුළ කාන්තා කෝටාව හඳුන්වා දීමෙන් පසු එතුළ කාන්තා කාරකත්වය සක්‍රීය කිරීමේ අවකාශයන් හා අභියෝගයන්ය. එකී අභියෝග ආමන්ත්‍රණය කිරීම රාජ්‍ය සහ සිවිල් සමාජ සංවිධාන විසින් සිදු කෙරෙමින් පවතින මැදිහත් වීම් කාන්තා කාරකත්වය මූලප්‍රවාහීකරණය (*mainstream*) කිරීම යන දෘෂ්ටිකෝණයෙන් ඇගයීමට ලක් කිරීමට ද උත්සාහ දරුවෙමු.

ඒ සඳහා අප විසින් අනුගමනය කරන ලද ප්‍රවේශය පහත පරිදි විය;

1. සියලුම පක්ෂ නියෝජනය කරමින් පළාත් පාලන ආයතනවලට තරඟ කොට තේරී පත් වූ සහ නොවූ කාන්තා නියෝජිතවරියන් සමඟ සාකච්ඡා කිරීම අපගේ මූලික ප්‍රවේශය විය. එහිදී, සියලු ආගමික, ජනවාර්ගික නියෝජනයන් තහවුරු කරනු වස් අකුරැස්ස, අතුරලිය, ආලේයිඅඩිවෙම්බු, කුරුණෑගල, පස්සර, පානම, පොතුවිල්, පොල්පිතිගම, බෙලිඅත්ත, මුත්තූර්, වැලිගම, සේරුවිල,

හැටන්, හෝමාගම යන පළාත් පාලන ආයතනවල සාමාජික සාමාජිකාවන් සමග සාකච්ඡා කරන ලදී. එකී තැනැත්තන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, ද්‍රවිඩ ජාතික සන්ධානය, ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් කොන්ග්‍රසය, සමස්ත ලංකා මහජන කොන්ග්‍රසය, කඳුරට ජනතා පෙරමුණ යන පක්ෂවලට අයත් නියෝජිතයෝ වූහ.

2. පළාත් පාලන ආයතනවල නියෝජිතයින් සහ නියෝජිතවරියන්, මැතිවරණ නිරීක්ෂණ කටයුතුවල යෙදෙන සහ අනෙකුත් රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව, පළාත් පාලනය පිළිබඳ ලංකා ආයතනය යන ආයතයන්හි නිලධාරීන් සහ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් සහ මන්ත්‍රීවරියන් සහභාගී වූ සාකච්ඡා සැසිවාර කිහිපයකට අප සක්‍රීයව සහභාගී වූ අතර, එහි නිරීක්ෂණයන් ද මෙහි දී පාදක කර ගැනිණ.

3. එමෙන්ම, තේරී පත් වූ කාන්තාවන් පුහුණු කිරීමේ යෙදී සිටින ආයතන සහ පුහුණුකරුවන් සහ පුහුණුකාරිනියන් මෙන්ම ඔවුන්ගේ පුහුණු මොඩියුල අපගේ අධ්‍යයනයට බඳුන් විය. එමෙන්ම, පුහුණු කිරීම්වල යෙදී සිටින රාජ්‍ය, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන සහ විශ්ව විද්‍යාලවල පුහුණුකරුවන් සහ පුහුණුකාරිනියන් ද අප විසින් සම්මුඛ සාකච්ඡාවට භාජනය කෙරිණ. නීතිය සහ සමාජ භාරය විසින් තේරී පත් වූ පළාත් පාලන ආයතනවල නියෝජිතවරියන් සඳහා පවත්වන ලද වැඩසටහන්වල ඇගයීම් වාර්තාවන් ද අපගේ අවධානයට බඳුන් විය.

සම්ප්‍රදායික පක්ෂ ආකෘතියට 25% කෝටාවේ බලපෑම

නව මැතිවරණ ක්‍රමය යටතේ නාමයෝජනා ලැයිස්තුවක 25%ක කාන්තා අපේක්ෂකත්වයක් නොමැති අවස්ථාවන්හි එකී නාමයෝජනා පත්‍රය ප්‍රතික්ෂේප වීමේ ප්‍රතිපාදනය දේශපාලන පක්ෂවලට මුල් අවස්ථාවේදී ම අභියෝගයක් එල්ල කරන ලදී. එයට හේතුව වූයේ මහජන පරිමණ්ඩලය තුළ සක්‍රීය කාන්තාවන් ප්‍රතිශතාත්මකව බෙහෙවින් පහළ අගයක් ගැනීමත්, එතැන් සිට ප්‍රාදේශීය

දේශපාලනයත්, ජාතික දේශපාලනයත් අතර වන සියලු තලයන්හි කාන්තා සහභාගීත්වයේ පැවති කැපී පෙනෙන අවම වීමත්ය.[15] මේ සන්දර්භය තුළ අපේක්ෂකත්වය සඳහා කාන්තාවන් සොයා ගැනීමේ දී දේශපාලන පක්ෂ විවිධාකාර උපාය මාර්ග අනුගමය කරන ලද බව නිරීක්ෂණය විය. (එහි දී ප්‍රාදේශීය ප්‍රභූ දේශපාලන නායකත්වය සමඟ පැවති ඥාතී, කුල, පන්තිමය, ජනවාර්ගික සබඳතා යම් තැනක තීරණාත්මක වන විට, තවත් තැනෙක අධිපති පිරිමි දේශපාලනය තුළ බොහෝ විට අවකාශය නොලැබී යන ප්‍රාදේශීයව කාන්තාවන් වෙනුවෙන් වැදගත් මැදිහත් වීම කරන, එනමුත් සාමාන්‍යයෙන් පක්ෂ පසුපස නොයන කාන්තා චරිත වෙත ප්‍රවේශ වීමට අපේක්ෂකත්වය සමත් වූ අවස්ථා ද අතිශයින් විරල නොවේ. අප විසින් සම්මුඛ සාකච්ඡාවට ලක් කරන ලද තේරී පත් වූ නියෝජිතවරියන් දෙස බැලීමේ දී ඔවුන් සාම්ප්‍රදායිකව ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයේ නිරත පිරිමින්ගේ බිරින්දෑවන්, හිතවතියන්, ඥාතිවරියන් වනවා මෙන්ම සමාජශීලී ගුරුවරියන්, නීතිඥවරියන්, ග්‍රාමීය සුභසාධන කටයුතුවල නිරත වූ ස්වාධීන මුස්ලිම් තරුණියන්, පුනරුත්ථාපනය වූ එල්ටීටීඊ සටන්කාමිනියන් පමණක් නොව, කුඩා හෝටල්වල මුළුතැන්ගේ කෝකිවරියන් ලෙස කටයුතු කළ කාන්තාවෝ ද වූහ.

උදාහරණයක් ලෙස වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවට පත් වූ එක්තරා සභිකවරියක් අවුරුදු 17ක් පුරා කාන්තා බල මණ්ඩලයේ සාමාජිකාවකව සිට පක්ෂය විසින් නාමයෝජනා ලබා දී සභිකයකු ලෙස පත් කරනු ලබද්දී[16] එම පක්ෂය විසින්ම එකී ප්‍රාදේශීය සභාව සඳහාම තවත් මන්ත්‍රීවරියක පත් කරනු ලැබ තිබුනේ හුදෙක්ම ඇගේ ස්වාමි පුරුෂයා සහ සංවිධායකවරයා අතර පැවති සමීප සම්බන්ධය[17] මතය. තේරී පත්වූ පසුව මාස කීපයකින් පසුව ද ඇගේ ගම්වාසීන් පවා ඇය සභිකාවියක බව දැන සිටියේ නැත.

15. බොහෝ විට ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයට ඇතුළු වන්නේ ප්‍රදේශයේ සක්‍රිය තැනැත්තන්ය. නිදසුනක් ලෙස, ගොවි සංවිධාන, ක්‍රීඩා සමාජ, මරණාධාර සමිති වැනි ගමේ පොදු සංවිධාන, ප්‍රාදේශීය දේශපාලනය සමඟ දක්වන සම්බන්ධය දැක්විය හැකිය.

16. වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

17. වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

අප සමඟ අදහස් දක්වන ලද බොහොමයක් පිරිමි පළාත් පාලන නියෝජිතයින් සහ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් අතර පැවති සාමාන්‍යකරණය වූ අදහස ගොඩ නැගී ඇත්තේ මෙබඳු නිරීක්ෂණ මත මිස, එහි වූ සංකීර්ණතාවන් පිළිබඳ ඇගයීමක් මත නොවේ.

> "මේ ගොල්ලන්ට දේශපාලනය ගැන මොනම අදහසක්වත් නැහැ. මේ අවුරුදු හතරම එයාල ගත කරන්නේ දේශපාලනය ඉගෙන ගන්න. අපි මේ තැන්වලට ආවේ කාලාන්තරයක් තිස්සේ මිනිස්සුන්ට වැඩ කරලා, මිනිස්සුත් එක්ක හැප්පිලා අත්දැකීම් අරගෙන. මේ ගොල්ලෝ දේශපාලනය ඉගෙන ගන්නවටයි දැන් පඩි ගෙවන්නේ."
>
> - සේරුවිල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙක්[18]

> "කාන්තා කෝටාව බැලූ බැල්මට හොඳයි. ඒත් ප්‍රායෝගිකව විහිළුවක්. මොකද මහත්තුරු වෙනුවෙන් නෝනලාත්, තාත්තලා වෙනුවෙන් දුවලාත් ලිස්ට් එකට ඇවිත් තියෙනවා. කාන්තාවෝ රූකඩ වගේ. බහුතරයකට හිතලා බලලා වැඩ කරන්න බැහැ."
>
> - හෝමාගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙක්[19]

> "මේ ගෑණු ළමයි ගෙවල්වල හිටපු පොඩි ළමයි. රැස්වීම්වලට එන්නෙත් අම්මලා එක්ක."
>
> - මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක්[20]

---

18. සේරුවිල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙකු සමඟ 2018.10.03 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව
19. හෝමාගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙකු සමඟ 2018.09.18 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව
20. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු සමඟ 2018.09.12 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

"කාන්තාවන් උඩින් ගෙනත් කෘතිමව දේශපාලනයට දානවට වඩා ඊට අවශ්‍ය පසුබිම හැදුවා නම් හොඳයි. පොල්ලෙලි[21] කාන්තාවන් වැඩක් නැහැ"

- අකුරැස්ස ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙක්[22]

මෙවැනි සාමාන්‍යකරණය කරන ලද අදහස් නිරීක්ෂණය කළ හැකි වූයේ මේ කරුණ අරහයා පමණක් නොවේ;

"පක්ෂයක් විදියට අපි විශ්වාස කරන්නේ ප්‍රශ්නය තියෙන්නේ ගැහැණු ද පිරිමි ද කියන එක මත නෙමෙයි කියලයි. ප්‍රශ්නය තියෙන්නේ ධනවාදය සහ සම්පත් බෙදී යාමේ විෂමතාව මතයි. එයට අභියෝග කරන්න දැනුමින් සන්නද්ධ නම් ගැහැණු ද පිරිමිද කියන එක අදාළ නැහැ. පෙරදිග සංස්කෘතිය තුළ ගැහැණු පසුගාමී නිසා, ගැහැණු ආවම යම් යම් ගැටළු ඇති වෙනවා. ඒත් අපේ පක්ෂයේ ගැහැණු වෙනස්. දැනුමින් සන්නද්ධයි. සංස්කෘතිකවත් වෙනස්."

- ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ප්‍රාදේශීය සභා සභිකයෙක්[23]

නමුත්, අපට හමු වූ එම පක්ෂයේම මන්ත්‍රීවරියක් කියා සිටියේ තමා මෙම මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වීමට පෙර කිසිදු ආකාරයක සක්‍රීය දේශපාලනයක නිරත නොවූ බවයි. නමුත්, ඇයගේ සැමියා පක්ෂයේ සක්‍රීය දේශපාලන ක්‍රියාකාරිකයෙක් විය.

බිම් මට්ටමේ සක්‍රීය සමාජීය භූමිකාවන්හි නිරත කාන්තාවන් සොයා ගොස් අපේක්ෂකත්වය පිරිනැමීම මෙන්ම සාම්ප්‍රදායික,

21. මැතිවරණ ජයග්‍රහණයෙන් පසු මාධ්‍ය සාකච්ඡාවක් පැවැත්වූ බන්දුල ගුණවර්ධන අමාත්‍යවරයා පැවසුවේ පොහොට්ටුවෙන් "පොල් ලෙල්ලක්" ඡන්දයට ඉදිරිපත් කළත් ජයග්‍රහණය කළ හැකි බව ය.

22. අකුරැස්ස ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙකු සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

23. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ප්‍රාදේශීය සභා සභිකයෙකු සමඟ 2018.09.20 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

පවුල්වාදී, හිතමිතුරුවාදී සහ ග්‍රාමීය ප්‍රභූ බල තන්ත්‍රයන් ශක්තිමත් කරවන ප්‍රවේශයන් ගැනීම ද තීරණය කරන ලද්දේ එක එක පක්ෂයේ ප්‍රාදේශීය පිරිමි දේශපාලනඥයන් විසිනි. එහිදී ප්‍රාදේශීය ප්‍රභූ තන්ත්‍රයන් පුළුල් කිරීම එක් ප්‍රතිඵලයක් වන අතර, අනෙක් අතින් කෝටාවක් රහිත ක්‍රමයක් තුළ කිසිදිනක මූලප්‍රවාහයට ඇතුළත් නොවන කාන්තාවන් කොටසක් දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයට ඇතුළත් කර ගනු ලැබූ බව ද අපගේ නිරීක්ෂණයට හසු විය. නමුත්, සමාජීයව සක්‍රිය කාන්තාවන්ට අපේක්ෂකත්වය ලබා දීමේ දී පවා ඒ පිළිබඳව තීරණ ගැනීමේ මට්ටම්වල දී සිදු වූ සැබෑ එළැඹුම වූයේ කාන්තා කාරකත්වය දේශපාලනය තුළට අන්තර්ග්‍රහණය කිරීමට වඩා, එකී පක්ෂවල සුපුරුදු බල අරගලයන් තුළට එකී කාන්තාවන් යොදා ගැනීමයි.

නිදසුනක් ලෙස, දෙමළ ජාතික සන්ධානය, ප්‍රදේශයේ 85%ක් දෙමළ බහුතරයක් වෙසෙන කොට්ඨාශයක පුනරුත්ථාපනය ලබා පැමිණ සිටින, කුලයෙන් ඉහළ පවුලකට අයත්, ප්‍රදේශය තුළ ජනප්‍රිය හිටපු එල්.ටී.ටී.ඊ. සාමාජිකාවක් යොදා ගැනීම දැක්විය හැකිය. තවත් තැනක සමස්ත ලංකා මහජන කොන්ග්‍රසය, කොට්ඨාශයේ දේශපාලනය තුළ පූර්ණ අධිකාරීත්වය දරා සිටින ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් කොන්ග්‍රසයේ අපේක්ෂකයාට එරෙහිව ක්‍රීඩාවෙන් සමස්ත ලංකා ජයග්‍රහණ ලද, දැනට ද සක්‍රීය සමාජ සේවයේ නිරතව සිටින කාන්තාවකට නාමයෝජනා ලබා දීම දැක්විය හැකිය. කෙසේ වෙතත්, 25% කෝටාව හඳුන්වා දීමේ මූලික අභිප්‍රාය වූ ප්‍රමාණාත්මක සමානාත්මතාව (*substantive equality*) ලබා දෙන අරගලයක්ය යන අර්ථයෙනුත්, මෙය ඓතිහාසිකව දේශපාලන පද්ධතියෙන් බැහැර කරන ලද කණ්ඩායමක් එයට ඇතුළත් කර ගැනීම සඳහා වන අරගලයක්ය යන අර්ථයෙනුත් මෙම ප්‍රවණතාව සෘණාත්මකව නොදැකිය යුත්තක්ය යන්න අපගේ අදහසයි. නමුත් මේ සියල්ල මධ්‍යයේ කාන්තා කාරකත්වය දේශපාලනයට ඇතුළත් කර ගැනීම සහ ඒ පිළිබඳව වන සංවාදය තවදුරටත් හිඩැසක් ලෙසම පවතී.

මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය, තේරී පත් වීම සහ පළාත් පාලන ආයතනික මැදිහත්වීම

කොට්ඨාශ සඳහා තරඟ වැදීමට කාන්තාවන් නම් කිරීම, කාන්තාවන්ට නාමයෝජනා ලබා දෙන කොට්ඨාශ කවරේදැයි තීරණය කිරීම සහ සමානුපාතික නියෝජන ලයිස්තුවට කාන්තාවන්ගේ නම් ඇතුළත් කිරීම යනාදියෙහි වගකීම පක්ෂ සංවිධායකවරයාත්, අවසාන වශයෙන් පක්ෂයේ මහලේකම්වරයාත් සතු වෙයි. හැමවිටම පාහේ මෙම වගකීම් දරනු ලබන්නේ පිරිමි දේශපාලනඥයන් විසිනි. නාමයෝජනා ලබා ගැනීමට මෙන්ම ඡන්ද විමසීමෙන් අනතුරුව සමානුපාතික නියෝජන ලැයිස්තුව තුළින් පත්වීම් ලබා ගැනීමට තම පක්ෂවල දේශපාලන බලය දරන තැනැත්තන් මත යැපීමට කාන්තාවන්ට සිදු වේ. නාමයෝජනා ලබා ගැනීම සඳහා සංවිධායකවරුන් විසින් ලිංගික අල්ලස් ඉල්ලූ අවස්ථා ද වාර්තා වී තිබුණි.[24] අනෙක් අතට, මැතිවරණ ප්‍රචාරණ ක්‍රියාවලිය වූ කලී පිරිමි ආධිපත්‍යයට නතු වූ පුරුෂෝත්තමවාදී කලාපයකි (*patriarchal terrain*). මැතිවරණයෙන් තේරී පත් වූ පසුව ද ඇයට ක්‍රියාත්මක වීමට සිදු වන්නේ ඊට පෙර 98%ක පුරුෂයින් විසින් මෙහෙයවනු ලැබූ දේශපාලන ආකෘතියක, පිරිමින් විසින් හැඩ ගස්වනු ලැබූ පරිචයන් සමඟය. කලින් අප සඳහන් කළ කාන්තාවගේ කාරකත්වය පිළිබඳ සංවාදය මෙම සන්දර්භය බැහැර කොට සාකච්ඡා කළ හැක්කක් නොවේ.

> "මෙච්චර කල් දේශපාලනය කළේ මගේ මහත්තයා. එයා සංවිධායකතුමා හොඳින් අඳුරනවා. නාමයෝජනා පත්‍රය අත්සන් කරන්න එක්කගෙන ගියෙත් මහත්තයා. මට කතා පවත්වන්න බැරි නිසා ප්‍රචාරණ රැස්වීම්වලට ගිහින් කතා කළෙත් මහත්තයා."
>
> - අකුරැස්ස ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක්[25]

24. Sexual bribe sought from actress to contest from MR's party, available at https://colombogazette.com/2018/01/07/sexual-bribe-sought-from-actress-to-contest-from-mrs-party/ (accessed 17 June 2019)

25. අකුරැස්ස ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

> "මට නම් ලැයිස්තුවට එන්න කිසි ප්‍රශ්නයක් තිබුනේ නැහැ. මගේ මහත්තයා සංවිධායකතුමා හොඳින් අඳුනනවා."
>
> \- කුරුණෑගල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක්[26]

අප සාකච්ඡාවට බඳුන් කළ සියලුම විවාහක කාන්තාවන්ට ඔවුන්ගේ සැමියන්ගේ පූර්ණ සහයෝගය ලැබී තිබූ නමුත්, ඔවුන්ගේ විස්තෘත පවුල සහ හිතවතුන්ගේ මිශ්‍ර ප්‍රතිචාර පළ වී තිබිණ. නිදසුනක් ලෙස මුත්තූර් ප්‍රාදේශීය සභාව සඳහා තරග කළ මුස්ලිම් ජාතික අපේක්ෂිකාවකට ඇගේ සැමියා සහ දෙමව්පියන් සහයෝගය ලබා දෙන විට, ඇගේ සහෝදරිය තදබල ලෙස විරෝධය දක්වා තිබුණි. සමහරුන් දේශපාලනයට එළඹ තිබුනේ සක්‍රිය දේශපාලනයේ පිය උරුමයක් ලෙසිනි. එහෙත්, වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් පැවසුවේ, තමන් පියාගේ දේශපාලන කටයුතුවලට සහාය වීමේ දී එයට අනුග්‍රහය දැක් වූ ඥාතීන් සහ හිතවතුන්, තමා තනිව තරග කිරීමේ දී එය කාන්තාවන්ට නොගැළපෙන දෙයක් බව පවසමින් විරෝධය දැක්වූ බවය. තවත් සමහර තැනක, සමහර කාන්තාවන් දේශපාලනයට පැමිණීමට ආගමික සංස්ථාවලින් බාධා පැමිණි අවස්ථා ද නැතිවා නොවේ. එක් අපේක්ෂිකාවකට ගමේ පන්සලේ භික්ෂූන් වහන්සේ විසින් ද, තවත් අපේක්ෂිකාවකට පල්ලියේ භාරකාර මණ්ඩලයෙන් ද විරෝධය එල්ල වී තිබිණ.

බොහොමයක් කාන්තාවන් සමානුපාතික ලැයිස්තුවට ඇතුළත්ව සිටි අය වූ බැවින්, ඔවුන්ට මැතිවරණ ප්‍රචාරණය තුලින් කොට්ඨාශයක් ජයග්‍රහණය කිරීමේ අභියෝගය නොතිබූ නමුත්, ප්‍රචාරණ කටයුතු සඳහා අතිශය සක්‍රියව සම්බන්ධ වූ කාන්තාවන් මෙන්ම, කිසිදු ආකාරයක ප්‍රචාරණයකට සම්බන්ධ නොවූ කාන්තාවන් ද අපට මුණ ගැසිනි. මුතූර් ප්‍රාදේශීය සභාවේ කට්ටපරිච්චාන් කොට්ඨාශයට තරග කළ කාන්තාවක් එම කොට්ඨාශයේ ඇති බහුතර ඡන්ද ප්‍රමාණයකින්

26. කුරුණෑගල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.24 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

ජයග්‍රහණය කොට තිබුණේ එම කොට්ඨාශයේ අනෙක් පක්ෂවල සෙසු පිරිමි අපේක්ෂකයින් පරාජයට පත් කරමිනි. මැතිවරණ ප්‍රචාරණවලට කාන්තාවන් සම්බන්ධ වන්නේ ඔවුන්ට හිමිව තිබූ පවුලේ වගකීම්, රාත්‍රී කාලවල සහ දුරබැහැර රැස්වීම්වලට සහභාගී වීමට සිදු වීම, කාන්තාවන්ගේ සංචලනය (*mobility*) සම්බන්ධ සමාජ ආකල්ප යන අභියෝග මධ්‍යයේය.

සමාජ-ලිංගික සම්මතයන් අභියෝගයට ලක් කරන්නියන් මුහුණ දෙන අභියෝග

ශ්‍රී ලාංකික සමාජය තුළ සමාජය සක්‍රීය සහ නිදහසේ මත පළ කරන කාන්තාවන් අපවාදයට ලක් කිරීම සුලබ තත්ත්වයකි. මාලතී ද අල්විස් පෙන්වා දෙන අන්දමට ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය තුළ ශික්ෂණය කිරීමේ දී ලැජ්ජා-බය පිළිබඳ අදහස තීරණාත්මකය. එහි දී මුල් ළමා අවධියේ සිටම, පිරිමි ළමයෙකු බිය සඳහාත්, ගැහැණු දරුවකු ලැජ්ජාව සඳහාත් ප්‍රතිචාර දැක්වීමට හුරු කරනු ලැබේ.[27] සමාජීයව පිළිගත් සමාජ ලිංගිකත්වය පිළිබඳ සම්මතයන් අභියෝගයට ලක් කරන පිරිමින් බිය මූලික කොටගෙනද, ගැහැණුන් ලැජ්ජාව මූලික කොට ගෙන ද අභියෝගයට ලක් කරනු ලැබේ. මුත්තූර් ප්‍රාදේශීය සභාවට තේරී පත්ව සිටින මුස්ලිම් සභිකවරියන් දෙදෙනකු අප හා පැවසුවේ, ප්‍රචාරණ අවධියේ දී තමන්ට අනෙකුත් පක්ෂවල පිරිමි අපේක්ෂකයින්ගෙන් තර්ජන එල්ල වූ බවය.[28] එක් අපේක්ෂිකාවකට හා ඇගේ මවට ඡන්ද මධ්‍යස්ථානය ඉදිරිපිටදීම අපහාස මුඛයෙන් බැණ වැදී තිබූ අතර, තවත් අපේක්ෂිකාවකගේ දෙමව්පියන්ට ඇයව ඡන්ද ව්‍යාපාරයෙන් ඉවත් කර ගන්නා ලෙස පවසා තර්ජනය කර තිබුණි. මේ දෙදෙනාගේම පිරිමි ආධාරකරුවන් ප්‍රචාරණ කාලය තුල පහරකෑම්වලට ලක් වී තිබුණි. බොහොමයක් කාන්තාවන්ට මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේ

27. ද අල්විස්, මාලති The Production and Eembodiment of Respectability: Gendered Demeanours in Colonial Ceylon in Michael Roberts (ed), *Collective Identities Revisited, Vol 1*, Maarga Publishers, Colombo (1997) p.105-143

28. මුත්තූර් ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියන් සමඟ 2018.09.30 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

සක්‍රියව යෙදීම සඳහා අභියෝගයක් වූයේ මෙයයි. දේශපාලනිකව සක්‍රිය කාන්තාවන් නම් කරනු ලබන්නේ චරිතවත් ගැහැණුන් ලෙස නොවේ. වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවට තරඟ කළ එක්තරා අපේක්ෂිකාවක් "අපට ඉතින් සංස්කෘතික සීමාවන් ඇතුළේ යම් සීමාවන්ට ලක් වෙන්න සිදු වෙනවානේ. නම කැත කර ගන්න එපා, කාන්තාවන්ට මෙය සුදුසු නැහැ වගේ දේවල් සමාජය මගෙන් ඇහුවා"[29] යනුවෙන් පවසන විට ඇය අවධාරණය කරන්නේ මහජන පරිමණ්ඩලය තුළ සක්‍රිය වන විට මුහුණ දීමට සිදු වන මෙම අභියෝගයයි. අප හා කතා කළ බොහෝ කාන්තාවන් මෙන්ම පිරිමින් ද අවධාරණය කළ කරුණක් නම්, කාන්තාවන් කෙබඳු සමාජීය භූමිකාවක් ඉටු කළ ද, ඊට පෙර ඇය සිය ගෘහස්ත භූමිකාවන් තෘප්ත කොට තිබිය යුතුය යන්නයි.

> "මොනවා කළත් වැඩක් නැහැ, පවුල අසාර්ථක නම්. පවුල රැකගෙන තමයි සමාජයට සේවය කළ යුත්තේ."
>
> \- කුරුණෑගල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක්[30]

> "මගේ පවුලේ අය ඡන්දයට උදව් කළා. එත් නිතරම කිව්වා පවුලයි දේශපාලනයයි සමබරව කරගෙන යන්න කියලා."
>
> \- වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක්[31]

> "කාන්තාවන් ඉතින් දේශපාලනයට එන්න කලින් ඔක්කොම ගෙදර රාජකාරි ඉවර කරන්නත් ඕනේ. ඒක අතපසු කරගෙන බැහැනේ."
>
> \- හෝමාගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙක්[32]

---

29. කුරුණෑගල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.24 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව
30. හෝමාගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙකු සමඟ 2018.09.18 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව
31. වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව
32. හෝමාගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙකු සමඟ 2018.09.08 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

මේ සිතීම පසුපස ඇත්තේ පෞද්ගලික පරිමණ්ඩලයේ වගකීම් මූලිකවම කාන්තාව සතු වන්නේය යන සමාජ-ලිංගිකකරණය වූ සිතීමයි. රාධිකා කුමාරස්වාමි තර්ක කරන අන්දමට දකුණු ආසියානු සන්දර්භය තුළ සංස්කෘතිය හා අනන්‍යතාව තැනැත්තකුගේ පෞද්ගලික විෂය පථයට අදාළ කලාපයක් ලෙස සැළකෙන අතර, එය සැළකෙන්නේ කාන්තාවන්ට අදාළ දෙයක් ලෙසය.[33] ඒ අනුව, කාන්තාවන්ගේ පෞද්ගලික ජීවිත ඉතා ප්‍රවේශමෙන් පාලනය කරනු ලැබේ. එයට හේතුව චාරිත්‍ර, පරිචයන් හා සදාචාරය ආරක්ෂා කිරීමේ වගකීම කාන්තාවන් දරා සිටින්නේය යන අදහසයි. කලින් අප සාකච්ඡාවට ලක් කළ (සාම්ප්‍රදායිකව පිරිමියාගේ කලාපය ලෙස සැළකෙන) මහජන පරිමණ්ඩලය තුළ කාන්තාව සක්‍රිය වීම ලැජ්ජාවට පත් කිරීම තුළින් අධෛර්යමත් කිරීම පසුපස ඇත්තේ මෙම සමාජ-ලිංගිකකරණය වූ සිතීමයි. අප හා සාකච්ඡා කළ එක්තරා ප්‍රාදේශීය සභා සභිකයකු, අලුතින් තේරී පත් වූ සභිකවරියක වෙත සෝපහාසයෙන් යුතුව කියා සිටියේ "මොනවද ඉතින්, මෙයා රස්තියාදු ගහලා එනකන් මහත්තයා ළමයා බලා ගන්නවා" යනුවෙනි.[34]

25%ක කෝටාව යටතේ පළාත් පාලන ආයතන තුළට පත් වූ කාන්තාවන් සියල්ලන්ටම එක් එක් පළාත් පාලන ආයතන තුළ මුහුණ දීමට සිදු වන යථාර්ථයන් නිර්මාණය වන්නේ ද ඉහත කී සමාජ-ලිංගිකමය සම්මතයන් මතය. මෙම අභියෝගයන් පිළිබඳව දැනටමත් සැළකිය යුතු මට්ටමක අධ්‍යනයන් සහ සාකච්ඡාවන් නිර්මාණය වී තිබේ. බොහොමයක් පළාත් පාලන ආයතනයන්හි පිරිමි සභිකයින් පමණක් නොව, එකී සභාවල කාර්ය මණ්ඩලය විසින් ද මෙම සභිකවරියන් හඳුන්වන්නේ "පිං මන්ත්‍රී" ලෙසය.[35] එකී විරෝධයෙහි පදනම වී ඇත්තේ කාන්තාවන්ගෙන් බහුතරයක්

33. කුමාරස්වාමි, රධිකා *The Disrobing Draupadi: Women, Violence and Human Rights,* International Centre for Ethnic Studies, Colombo (2000)

34. අකුරැස්ස ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙකු සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

35. රෝහණ හෙට්ටිආරච්චි, 25% කෝටාව පළාත් සභා දක්වා ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා සාකච්ඡා කිරීමට නීතිය හා සමාජ භාරය විසින් සංවිධානය කරන ලද ජාතික වැඩමුළුව, 2018 ජූලි 31, කොළඹ

කොට්ඨාශ වෙනුවෙන් තරග කොට සමානුපාතික ලැයිස්තුවෙන් තේරී පත් වීම නොව, කාන්තා නියෝජනය 1.29% සිට 23.6% දක්වා වර්ධනය වීම සිදු වූයේ ප්‍රමාණාත්මක සමානතාව තහවුරු කිරීමේ පදනමින් ව්‍යවස්ථාපිතව හඳුන්වා දෙනු ලැබූ කෝටාවක් තුළින් වීමයි. සමානුපාතික ලැයිස්තුවෙන් තේරී පත් වූ පිරිමි සභිකයින් සඳහා එම ඇමතුම යෙදී ඇතැයි අපට කිසිදු තැනක දී වාර්තා වූයේ නැත.

බහුතර සභිකවරියන් ප්‍රමාණයක් නම් කරනු ලැබූ කාන්තාවන් වන නිසා ඔවුන්ට හිමි නිශ්චිත කොට්ඨාශයක් නොමැත. එබැවින් ප්‍රදේශයේ කටයුතුවලට ප්‍රායෝගිකව මැදිහත් වීමේ දී එකී කොට්ඨාශය නියෝජනය කරන සභිකයාගේ ලබා ගැනීමට ඔවුනට සිදු වේ. ඇත්ත වශයෙන්ම පිරිමි සභිකයෝ එවැනි මැදිහත්වීම් නොඉවසති. ප්‍රදේශයේ සංවර්ධන කටයුතුවලට මැදිහත් වන එකම තැනැත්තා ලෙස සිය ප්‍රදේශයේ ඡන්ද පදනම අභියෝගයට ලක් වීම පමණක් නොව, එකී මැදිහත්වීම කරනු ලබන්නේ කාන්තාවක විසින් වීම කෙරෙහි වන සුවිශේෂී විරෝධයක් ද ඒ තුළ අන්තර්ගත ය.

> "අපි ඡන්දෙ ඉල්ලන්න ආවෙ සෑහෙන කාලයක් ගමේ මිනිස්සුත් එක්ක වැඩ කරලා, අත්දැකීම් අරගෙන. මේ අය මෙතැනට ඇවිත් තමයි ඉගෙන ගන්න පටන් ගන්නෙ. ඉතින් අවුරුදු 5 ම ඒගොල්ලො දේශපාලනය ඉගෙන ගන්න නාස්ති කරනවා. ඊළඟ ඡන්දෙන් තේරී පත් වුනාම තමයි ඒ අයට වැඩ කරන්න වෙන්නෙ. මේ ගෙවල් වල හිටපු ගෑණු එකපාරටම ලිස්ට් එකෙන් ඇවිත් අපි පදනමක් හදාගත්ත අපේ කොට්ඨාසවල වැඩකරන්න ගිහින් අපේ ඡන්දත් නැතිකරනවා."
>
> \- සේරුවිල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙක්[36]

තවත් සභිකවරියක අප හා පැවසුවේ ප්‍රදේශයේ විදුහල්පතිවරුන්, ගුරුවරුන් වැනි රාජ්‍ය සේවකයින්ද, කිසියම් පිළිගැනීමක් සහිත වැඩිහිටි පිරිමින් ද කෙතරම් ගැටළු තිබුණ ද තමන් හමුවී සාකච්ඡා

36. සේරුවිල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකයෙකු සමඟ 2018.10.03 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

කිරීමට කැමැත්තක් නොදක්වන බවයි.[37] ඇයට අනුව ඊට හේතුව තමා කාන්තාවක් වීමයි. තවත් තැනක සභිකවරියකගේ අදහස වූයේ තමන්ව ගණන් නොගැනීමට හේතුව තමා වයසින් මුහුකුරා නොගිය තැනැත්තකු වීම නිසා බවයි.[38]

මුත්තූර් ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් තමන්ගේ ආබාධිත දරුවා ද රැගෙන ත්‍රිකුණාමලයේ පැවති නවක සභිකයින් සඳහා වන පුහුණුවකට සහභාගී වීම පිණිස සූදානම් කොට තිබූ බස් රථයට නැගීමට උත්සාහ කළ අවස්ථාවේ ප්‍රාදේශීය සභාවේ ලේකම්වරයා යම් හෙයකින් ඇය දරුවා සමඟ පැමිණියහොත් බස් රථයට පිට වීමට ඉඩ නොදෙන බව පවසමින් තර්ජනය කොට තිබිණි.[39] පළාත් පාලන ආයතනවල සේවකයින්ගේ කාන්තාවන් කෙරෙහි අනීතික ලෙස බලය පතුරවන මෙබඳු හැසිරීම් බොහෝ පළාත් පාලන ආයතනවල දුලබ නොවේ. මෙය පළාත් පාලන ආයතනවල සේවය කරන රජයේ නිලධාරීන්ගේ සිට ආයතනයේ ප්‍රධානීන් හා සමීප සම්බන්ධකම් දක්වන විවිධ තරාතිරම්වල පුද්ගලයින් දක්වා ද විහිද යන්නකි. වරෙක වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ කාන්තා සභිකවරියක් පැමිණිලි කොට තිබුණේ ප්‍රාදේශීය සභාවේ නිතර රැඳී සිටින සභාපතිවරයාගේ උපදේශකයකු යයි කියා ගන්නා තැනැත්තකු නිරන්තරයෙන් තමන්ට තර්ජන සහ පීඩාවන් එල්ල කරන බවත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් සභාපතිවරයා හෝ වෙනත් කිසිවකු පියවර නොගන්නා බවත්ය.[40] වරක්, බදුල්ල මහ නගර සභාවේ සියලුම සභිකවරියන් එක්ව මාධ්‍ය සාකච්ඡාවක් පවත්වමින් ප්‍රකාශ කළේ මෙතෙක් පැවති සැසිවාර 6 කදීම තමන්ට කිසිදු අදහසක් දැක්වීමට පිරිමි සභිකයින් අවස්ථාව ලබා නොදුන් බවත්, තමන්ට අසභ්‍ය වචනයෙන් බැණ වදින බවත්ය.[41]

37. සේරුවිල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.10.03 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

38. වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

39. මුත්තූර් ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියන් සමඟ 2018.09.30 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

40. එම සභිකවරිය විසින් නීතිය හා සමාජ භාරය වෙත යොමු කරන ලද ලිපියක මෙය සඳහන් විය.

41. https://www.youtube.com/watch?v=tSwDhwF1PaM (accessed on 17 June 2019)

25%ක කෝටාව යටතේ තේරී පත් වූ සභිකවරියන්ට පළාත් පාලන ආයතන රෙගුලාසි, අණ පනත්, කාර්ය පටිපාටි පිළිබඳව අවබෝධයක් නොමැති බවටත්, පළාත් පාලන ආයතනවල සැසිවලදී අදහස් දැක්වීමේ දී තාර්කිකව සහ දේශපාලනිකව අදහස් ගොනු කළ නොහැකි බවත් ද, ශක්තිමත් දේශපාලන තීරණ ගැනීමේදී විශ්වසනීය නොවන බවටත් යනාදී වශයෙන් වූ චෝදනා විශාල ප්‍රමාණයක් පොදුවේ පිරිමි සභිකයින් විසින් ගොනු කරනු ලබයි. මෙය තේරී පත් වූ කාන්තාවන් විසින්ම සමහර අවස්ථාවල දී තම දුර්වලතාවන් ලෙස පිළිගනු ලැබූ අවස්ථා ද අපට හමු විය. අප සම්මුඛ සාකච්ඡාවට බඳුන් කළ රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන ආයතනවල පුහුණුකරුවන් සහ පුහුණුකාරියන් ද මීට සමාන අදහස් පළ කළහ. මෙම අභියෝගයට මුහුණ දීම සඳහා සමහර විටෙක කාන්තාවන් යොමුව තිබුනේ පිරිමි සභිකයින්ගේ මතවාදයන්ට වඩා අනුකූලතාවයක් පෙන්වමින් "හීලෑ" (*tamed*) භූමිකාවන් වෙත අනුගත වීමටයි. වෙනත් වචනවලින් කිවහොත්, අධිපති මතවාදයට අනුගත වීමයි.

> "පිරිමි මන්ත්‍රීවරුන්ට තැන දීලා හිටියම අපිට වැඩ කර ගන්න පහසුයි."
>
> - වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක්[42]

අපගේ නිරීක්ෂණයට බඳුන් වූ පළාත් පාලන ආයතන සභිකවරියන් මුහුණ දෙන ගැටළු සාකච්ඡාවට බඳුන් කළ මහජන සභාවන් කිහිපයකම රාජ්‍ය සහ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල විද්වතුන් පල කළ එක් ජනප්‍රිය අදහසක් මෙහිදී සඳහන් කිරීම වටී. එනම්, කාන්තාවන් පිරිමින් සමඟ උපක්‍රමශීලී ලෙස කටයුතු කරමින් වැඩ කර ගැනීමට අවස්ථාව සළසා ගැනීමට කටයුතු කළ යුතු බවයි. එහිදී යොදා ගැනුණු උපමාව නම් ගැහැණුන් සතු "හැට හතර මායම"[43]යි.

42. වැලිගම ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

43. රෝහණ හෙට්ටිආරච්චි, 25% කෝටාව පළාත් සභා දක්වා ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා සාකච්ඡා කිරීමට නීතිය හා සමාජ භාරය විසින් සංවිධානය කරන ලද ජාතික වැඩමුළුව , 2018 ජූලි 31, කොළඹ

කුරුණෑගල ප්‍රාදේශීය සභා මන්ත්‍රීවරියක් අප සමඟ අදහස් දක්වමින් "ගැහැණු ආකර්ෂණය" ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි බව කියා සිටීමේදී ද ඇය අඟවන්නට ඇත්තේ ද මේ අදහසම යයි සිතිය හැක.[44] කලින් අප සඳහන් කළ සභාවේ දී ඊට විරුද්ධව පළ කරන ලද අදහසක් වූයේ මෙම "හැට හතර මායම්" සිතීම විසින් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවී භූමිකාවන් ප්‍රතිනිෂ්පාදනය කරනු ලබන බවයි.[45]

මීට වෙනස් අදහසක් පළ කළ මුත්තූර් ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් කියා සිටියේ පළාත් පාලන ආයතන තුළට තේරී පත් වන කාන්තාවන් මුහුණ දෙන අභියෝගය භෞතික අභියෝගයකට වඩා කාන්තාවන් විසින්ම අභ්‍යන්තරීකරණය කර ගත් මානසික අභියෝගයක් වන බවයි.[46] මේ අදහස වඩාත් රාමුගත කරමින් පළාත් පාලන සභිකයින් පුහුණු කිරීම පිළිබඳ සිය අත්දැකීම් පැහැදිලි කරමින් ආචාර්ය විජය ජයතිලක ප්‍රකාශ කළේ, සභිකවරියන් තුළ අභ්‍යන්තරීකරණය වී ඇති ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ සම්මතයන් බැහැර කිරීම සිය පුහුණු තුළ දී මුහුණ දෙන ඉමහත් අභියෝගයක් වන බවය.[47]

---

44. කුරුණෑගල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.24 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

45. වයලා පෙරේරා, 25% කෝටාව පළාත් සභා දක්වා ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා සාකච්ඡා කිරීමට නීතිය හා සමාජ භාරය විසින් සංවිධානය කරන ලද ජාතික වැඩමුළුව, 2018 ජූලි 31, කොළඹ

46. මුත්තූර් ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියන් සමඟ 2018.09.30 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

47. ආචාර්ය විජය ජයතිලක සමඟ 2018.09.12 පැවැත් වූ දුරකථන සංවාදය

03 කොටස

මෙහි දී නැවත වතාවක් අප හමුවට පැමිණ ඇත්තේ, අප ඉහතින් ප්‍රශ්න කළ දේශපාලනය තුළ කාන්තා කාරකත්වය පිළිබඳ ගැටලුවයි. ඒ අනුව, අප කල්පනා කරන්නේ, 25%ක කාන්තා කෝටාව යටතේ තේරී පත් වූ මහජන නියෝජිතවරියන්ට එකී අභියෝගවලට මුහුණ දීම සඳහා සිදු කෙරෙන සෑම මැදිහත්වීමකම (දේශන, සම්මන්ත්‍රණ, වැඩමුළු, පුහුණු පාඨමාලා) මූලික අරමුණු අතර, කාන්තා කාරකත්වය ප්‍රවර්ධනය කිරීම පෙරට ගෙන ආ යුතු බවය.

අපගේ අධ්‍යයනයට බඳුන් වූ විවිධාකාර රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල පුහුණු මොඩියුලයන්හි සාකච්ඡා කරන ලද මාතෘකාවන් අතර බහුලව දක්නට ලැබුණු තේමාවන් වූයේ, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, පළාත් පාලන ආයතන පනතේ ප්‍රතිපාදන හා නියෝජිතයින්ගේ කාර්යභාරය, නායකත්ව පුහුණුව, මූලික නීතිය, මානව හිමිකම් සහ මූලික අයිතිවාසිකම්, තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය, කාන්තා දේශපාලන භූමිකාවේ ඉතිහාසය, සන්නිවේදන කුසලතා, තිරසාර සංවර්ධන ඉලක්ක, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ගැටුම් නිරාකරණය, සංහිඳියාව, මාධ්‍ය හැසිරවීම යනාදියයි. මෙම පුහුණු මොඩියුලවල පොදු ලක්ෂණය නම් ඒවා පදනම් කර ගන්නේ දැනුම ලබාදීම යන සාම්ප්‍රදායික පුහුණු ප්‍රවේශය වීමයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය සහ රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන විසින් සෑම විටම අනුගමනය කර ඇති, එමෙන්ම අවම ඵලදායීතාවයක් අත්පත් කරගෙන ඇති මෙකී ප්‍රවේශය, අප මෙහිදී අවධාරණය කරන කාන්තා කාරකත්වය ප්‍රවර්ධනය කිරීමට කෙතරම් සම්බන්ධ වන්නේ ද යන්න සිතා බැලීම වැදගත් ය. අප ඉදිරියේ ඇත්තේ දැනුමින් සන්නද්ධ කිරීමෙන් පමණක් දිනා ගත හැකි යමක් නොවේ. ඉන්දියාවේ සහ උගන්ඩාවේ පළාත් පාලන ආයතන තුළ කාන්තාවන්ගේ භූමිකාවන් අධ්‍යයනය කරමින් සකස් කරන ලද එක්සත් ජාතීන්ගේ වාර්තාවක් පෙන්වා දෙන්නේ ප්‍රාදේශීය පාලනය තුළ "ආයතනික" සහ "විධිමත්" අධ්‍යාපනය නොලද කාන්තාවන් පිරිමින්ගේ දේශපාලනික කුටෝපායන්ට හසු වීමේ වැඩි අවධානමක් පැවතිය හැකි නමුත්, ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන මට්ටම හා දේශපාලන භූමිකාවෙහි ගුණාත්මක බව අතර සෘජු සම්බන්ධයක් පෙන්වා දිය නොහැකි බවය.[48] නිදසුනක් ලෙස බටහිර බෙංගාලය සහ රාජස්ථානය යන ප්‍රාන්තවල විධිමත් අධ්‍යාපනය නොලද කාන්තාවන් සභාපතිත්වය දරන සභාවල රැස්වීම් සඳහා වැඩි කාන්තා සහභාගීත්වයක් දක්නට හැකි අතර, බටහිර බෙංගාලයේ කාන්තාවන් විසින් මෙහෙයවන ප්‍රාදේශීය පරිපාලනයන් විසින් ඉතා ඉහළ මට්ටමේ පානීය ජල ව්‍යාපෘති, ජීවවායු නිෂ්පාදන ව්‍යාපෘති, කාන්තාවන් සහභාගී වන පොදු සංවර්ධන කටයුතු වැනි ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මූලප්‍රවාහීකරණය කරන ලද ගුණාත්මක මැදිහත්වීම් රාශියක් පිළිබඳව එමඟින් තොරතුරු සපයනු ලබයි.[49]

සමහර ආයතනවල පුහුණුකරුවන්/කාරිනියන් ස්වකීය පුහුණු සැසිවාරවලදී සමාජ සුචරිතයන් අනුගමනය කිරීමේ වැදගත්කම අවධාරණය කිරීම සුලබ කරුණක් විය. අප ඉහත කී ලෙස බලය සහ ආධිපත්‍යය ක්‍රියාත්මක වීම පිළිබඳ සංකීර්ණ අවබෝධයකින් තොරව සිදු කරන සමහර මැදිහත්වීම් මඟින් සිදු වන්නේ අප බැහැර කිරීමට අපේක්ෂා කරන සමහර දේ, නැවත වතාවක් අප විසින්

48. ගොඑට්ස්, ඈන් මාරි, *Women's Education and Political Participation: Background paper prepared for the Education for All Global Monitoring Report 2004*, UNESCO
49. එම පි. 15

නොදැනුවත්වම ශක්තිමත් කරනු ලැබීමයි. උදාහරණ ලෙස ඔවුන් දක්වා සිටියේ හැඳි ගෑරුප්පුවලින් ආහාර ගැනීම, ආචාරශීලී දුරකථන සංවාද පුහුණුව, ඇඳුම් පැළඳුම් විලාසිතාවන්, ආචාරශීලීත්වය, ගරු කටයුතු ලෙස සමාජ මාධ්‍ය හැසිරවීම යනාදියයි. සමහර තැනක දී ජංගම දුරකතනයේ නාද වන සංගීතයන් *(ringing tone)* සම්බන්ධව පවා උපදෙස් දෙනු ලැබිණ.[50]

> "මේ අය හැසිරෙන්නේ සත්තු වගේ. හරියට කන්න බොන්න අඳින්නවත් දන්නේ නැහැ"
>
> - පුහුණු හා සම්බන්ධ වී සිටින සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරිනියක්[51]

මේ සම්බන්ධව අදහස් දක්වමින් වෙනත් පුහුණුකරුවකු කියා සිටියේ සියලු අභිචාර විධීන් ඉගැන්වීම අවශ්‍ය වන්නේ යයි තමන් නොසිතන බවත්, මෙම සභිකවරියන් 'වනාන්තරයේ සිට පැමිණි අය' ලෙස සලකා කටයුතු නොකළ යුතු බවත් ය.[52] මෙම සාකච්ඡාව බොහෝ සරල ලෙස පෙනී යා හැකි නමුත්, එහි ගැබ්ව ඇති අන්තරායකාරී එළැඹුම අප විසින් වටහා ගත යුතුය. මෙකී සම්මත සමාජ සුචරිතයන් ඒ මත පදනම් වූ පරිචයන් ඓතිහාසික දේශපාලනික ගොඩ නැංවීම් මත පදනම් වී තිබේ. අප කලින් ද සඳහන් කළ යටත් විජිත කාන්තා අධ්‍යාපනයේ ගැබ් වූ මූලික සාරධර්මය වූයේ ද මෙයයි. මහිලා සමිති ව්‍යාපාරය මඟින් ප්‍රවර්ධනය කළ ශික්ෂණ ව්‍යාපෘතියට ලාංකීය වාමාංශික ව්‍යාපාරය අභියෝග කළේ මේ තර්කය මත පිහිටමිනි. සුජාතා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිනිය වූ ඩොරීන් වික්‍රමසිංහ වැනි පුරෝගාමී ක්‍රියාකාරිනියන් විසින් බෞද්ධ කාන්තා අධ්‍යාපනයෙන් බැහැර කිරීමට උත්සාහ දරන ලද්දේ එයයි.

මෙය ඉතා සරලව වටහා ගැනීමට අප විසින් නිරීක්ෂණයට ලක් කළ සමහර වැඩසටහන්වල පුහුණුකරුවන්/කාරිනියන් දක්වා සිටි ආදර්ශයන් ඉදිරිපත් කිරීම වටී. එක් අවස්ථාවක දී එක් පුහුණුකාරිනියක්

---

50. පුහුණුකාරිනියක සමඟ 2018.08.29 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව
51. පුහුණුකාරිනියක සමඟ 2018.08.28 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව
52. පුහුණුකරුවකු සමඟ 2018.08.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

යෝජනා කර සිටි ආදර්ශයක් වූයේ බ්‍රිතාන්‍ය රජ පවුලේ සහ ඇමරිකානු හිටපු ජනාධිපතිගේ පවුලේ ඇඳුම් විලාසිතාවලින් නිරූපණය වන වැදගත්කමයි.[53] බොහෝ විට මෙම පුහුණුකරුවන්ට මඟ හැරී ගොස් තිබුනේ මෙම වටිනාකම් වනාහී, නිශ්චිත දෘෂ්ටිවාදී පදනම් මත ගොඩ නැගුනු සමාජීය නිර්මිතයන් වන බවයි. බොහොමයක් පුහුණුවලදී සභිකවරියන්ට සාරිය නිවැරදිව අඳින අන්දම පිළිබඳව උපදෙස් ලැබී තිබුණු අතර, මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ සභිකවරියක් කියා සිටියේ එකී පුහුණුවලින් පසුව තමන් සභා වාරවල දී සුදු සාරිය හැඳීමට පුරුදු වූ බවත්, එමඟින් තමන්ට වැදගත්කමක් ගෙන දෙන්නේය යන හැඟීම තමා තුළ ඇති වූ බවත් ය.[54]

ආචාර්ය මාලතී ද අල්විස් විසින්, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක සහ මහිලා සමිති ව්‍යාපාරය තුළ ඇගේ නිරූපණයන් මෙන්ම හේමා ප්‍රේමදාස සහ සේවා වනිතා සංවිධානය තුළ ඇගේ භූමිකාවන් විමසුමට ලක් කරමින් ලාංකීය සමාජයේ ගරු කටයුතුභාවය පිළිබඳ අදහස විශ්ලේෂණය කරයි. එහිදී ඇය යෝජනා කර සිටින්නේ ස්ත්‍රී අනන්‍යතාව සම්බන්ධයෙන් වන සහසම්බන්ධ ප්‍රතිපක්ෂනීය ගොඩනැංවීම් (*opposite binary constructions*) කඩා බිඳ දමා අප ඉදිරියේ ඇති විෂය ආස්ථානයන්ගේ බහුවිධත්වය (*multiplicity of subject positions*) පිළිගත යුතු වන බවයි.

> "ජාතියේ පුරුෂමූලික බැල්ම තුල, 'පොදුජන ගැහැණුන්' ගරුකටයුතුභාවය පිළිබඳ හැඟවුම්කාරකයන්, එනම් බිරිඳක්, මවක් ආදී වශයෙන් පවතින අතරම අවමන්කරණයට හා පහත් කොට සැලකීමට ලක් කරනු ලබයි. ස්ත්‍රීවාදීන් ලෙස අනන්‍යතාව පිළිබඳ එවැනි ප්‍රතිපක්ෂනීය ගොඩනැංවීම් බිඳදමමින් අප වෙත ඇති විෂය ආස්ථානයන්ගේ බහුවිධත්වය පිළිගැනීමට කාලය එළඹ ඇත. 'ගරුකටයුතුභාවය' ඔළුවෙන් සිටවා ජාතික

53. පුහුණුකාරිනියක සමඟ 2018.08.29 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

54. අකුරැස්ස ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභිකවරියක් සමඟ 2018.09.26 දින පැවැත් වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව

හා ලිංගික ශරීර පිළිබඳ අපගේ මතිමතාන්තරයන් නැවත හඳුනා ගැනීමට කාලය පැමිණ ඇත." 55

සමාජය තුළ මුල්බැසගත් බලය සහ ආධිපත්‍යය කෙරෙහි අභියෝග කිරීම සිතන තරම් පහසු නොවේ. විශේෂයෙන්ම වෙනස් කිරීමට හෝ අභියෝග කිරීමට උත්සාහ කරන ආකල්ප, සමාජ පර්යාය හා අර්ථ සම්පන්න ලෝකයේ කොටසක් ලෙස අන්තර්ගත වන විට එය බෙහෙවින් අසීරුය. කාලයක් තිස්සේ රාජ්‍ය සහ රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන විසින් සිදු කරගෙන ගොස් ඇති දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන්වල ගැටලුව ඇත්තේ මෙතැනය. සමාජ පරිවර්තනයක් සඳහා මැදිහත්වීම් කරන්නන්ට බලය සහ පාලනය ක්‍රියාත්මක වන ජාලයන් සහ වටහා ගැනීම් පද්ධතීන් පිළිබඳ අවබෝධයක් අත්‍යවශ්‍ය වන්නේ එබැවිනි.[56]

පශ්චාත් 25% කෝටාව තුළ සිදු කරනු ලබන, කාන්තා සභිකයින්ගේ දැනුම වැඩිදියුණු කිරීමේ මැදිහත්වීම් සහ ව්‍යාපෘති සැළසුම් කරන්නන් වෙත අප අවධාරණය කළ යුත්තේ 'දැනුම නිෂ්පාදනය' වනාහී කිසිවිටෙකත් අහිංසක ව්‍යාපෘතියක් නොවන බවය. ගයත්‍රි ස්පිවැක්ගේ වචනවලට අනුව එය යුරෝපය ප්‍රමුඛව බටහිර නිෂ්පාදනය වී, තෙවන ලොව (නිර්ප්‍රභූ) වැසියන්ගේ අනන්‍යතා නිර්මාණය කෙරෙහි දායක වූ ගෝලීය ව්‍යාපෘතියක් වන්නේය.[57] මෙහිදී අප අවධාරණය කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ, සභිකවරියන්ගේ දැනුම ඉහළ නැංවීමට හෝ ඔවුන් ගරුකටයුතු කාන්තාවන් බවට පත් කරන්නට දරන උත්සාහයන් සැබවින්ම ශ්‍රී ලංකාවේ නිර්ප්‍රභූ දේශපාලනය සහ කාන්තා කාරකත්වය ඉහළ නැංවීමේ අරගලයට කෙතරම් අවංක දායකත්වයක් සපයන්නේ ද යන්න ස්වයං-විවේචනාත්මකව අධ්‍යයනය කළ යුතු බවය. ■

55. ද අල්විස්, මාලතී, "Gender, Politics and the Respectable Lady" in Pradeep Jeganathan & Quadri Ismail (eds) *Unmaking the Nation: The Politics of Identity & History in Modern Sri Lanka,* Social Scientist Association, , p. 151 (පරිවර්තනය අපේ)

56. සෙලමායර්, මුණසිංහ, ආරියරත්න සහ චන්ද්‍රසේකර, *පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාව තුළ හිංසනය වටහා ගැනීම,* University of Sydney & Centre for the Study of Human Rights, Colombo (2016), p. 117

57. ස්පිවැක්, ගයත්‍රී *Can the Subaltern Speak?* in Nelson, Cary and Grossberg, Lawrence (Eds), University of Illinois Press (1988)

முகவராண்மைக்கான தேடுகை

உள்ளூராட்சியில் பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு குறித்த சில பிரதிபலிப்புக்கள்

விதுர பிரபாத் முணசிங்க
கௌஷல்யா ஆரியரத்ன

Law & Society Trust

மூல எழுத்துப் பிரதியை வாசித்து தங்களுடைய பெறுமதிமிக்க பின்னூட்டக் கருத்துக்களை வழங்கியமைக்காக, இந்நூலின் ஆசிரியர்கள் சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கைப் பொறுப்பகத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் கலாநிதி சகுந்தலா கதிர்காமர் அவர்களுக்கும், நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் பிரிவின் பணிப்பாளர் சந்துன் துடுகல அவர்களுக்கும் தமது நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றனர். மேலும், நேர்காணலில் பங்குபற்றிய உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்கள், பயிற்றுவிப்பாளர்கள் மற்றும் செயலார்வலர்கள் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகளை உரித்தாக்குகின்றோம். அத்துடன், கலந்துரையாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி தந்த சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கைப் பொறுப்பகத்தின் நிகழ்ச்சித்திட்ட முகாமையாளர் பீ.எம். சேனாரத்ன அவர்களுக்கும், நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களுக்கும் பயணித்து நேர்காணல்களை நடாத்திய ஆய்வு உதவியாளர்களான பிரபாத் ஹேமந்த குமார, மலிங்க ஜயரத்ன, மாடசாமி விஜயகாந்த், இஷான் சாமர மற்றும் லக்ஷான் அபேவர்த்தன ஆகியோருக்கும் நூலாசிரியர்கள் என்ற வகையில் எமது நன்றியறிதல்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

பாகம் I

இலங்கையின் பொதுத் தளத்தில் பெண்களின் அரசியல்

வரலாற்று ரீதியில் இலங்கைப் பெண்கள் பொதுத் தளத்திலான அரசியலில் தமது வகிபாகத்தை நிறுவியுள்ளனர். அவ்வகிபாகமானது, செயல்முனைப்புள்ள வாக்காளர்கள், அரசியல் கட்சிகளில் உறுப்புரிமை பெற்றிருத்தல், ஊர்வலங்களிலும் ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் பேரணிகளிலும் கலந்துகொள்ளல், வேலைநிறுத்த நடவடிக்கையில் இணைந்துகொள்ளல் மற்றும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் ஆயுதப் போராட்டங்களில் பங்கேற்றமை போன்றவாறாக அமைந்திருந்தன. இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலப்பகுதியில், பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவாகியிருந்த சில பெண்களும் காணப்பட்டனர். இளம் கிறிஸ்தவப் பெண்கள் சங்கம் (1882), இலங்கைப் பெண்களின் வாக்குரிமை பற்றிய இயக்கம் (1927), இலங்கை முஸ்லிம் பெண்கள் ஒன்றியம் (1936), இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பெண்கள் அமைப்பு (1941) மற்றும் ஐக்கிய பெண்கள் முன்னணி போன்றன, முதற்கட்டப் பெண்கள் இயக்கங்களுக்கு மத்தியில் காணப்பட்ட சில இயக்கங்களாகும். இவற்றினிடையே, ஐக்கிய பெண்கள் முன்னணி (*United Women's Front*) என்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க ஒன்றாக இருந்ததுடன் இலங்கையில் பெண்களை மாத்திரம் கொண்ட முதலாவது அரசியல் இயக்கமாகவும் திகழ்ந்தது. இம்முற்போக்கு

அரசியல் இயக்கமானது, நடுத்தர மற்றும் தொழில்புரியும் வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கான செயற்தளம் ஒன்றை வழங்கியதுடன், இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியுடனும் (LSSP) இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கையில் குடும்ப-மைய கிராமியப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தும் நோக்கில் செயற்பட்டு வந்த மஹிலா சமித்தி (மகளிர் சங்கம்) என்னும் சங்கத்தின் மீது ஐக்கிய மகளிர் முன்னணி கடுமையான எதிர்ப்பைக் காட்டியிருந்தது.[1] இவ்எதிர்ப்புக்கான அடிப்படை, மஹிலா சமித்தி எனும் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் பெண்களின் பால்நிலைசார் விதிமுறைகளை (*gender norms*) மாத்திரம் மீள-வலுவுக்கிடுபனவாக (*re-enforce*) காணப்படுகின்றன என்பதாகும். பெண்களினது செயல் வாதத்திற்கு ஆதரவளித்து அவர்களை அரசியலுக்குக் கொண்டு வருவது ஒரு போராட்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற புரிதலே இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கத்தினது குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாக இருந்தது.

உதாரணமாக, 1930 முதல் 1932 ஆம் ஆண்டு வரையில், இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியின் உறுப்பினரான டொரின் விக்ரமசிங்க, மாத்தறை சுஜாதா வித்தியாலயத்தின் அதிபராகவும் இருந்தார். அக்கல்லூரியின் அதிபர் என்ற வகையில், பாடசாலை என்பது வளர்ந்துவரும் சிங்களப் பிரபுத்துவக் குடும்பங்களுக்கான எதிர்கால மனைவியரை வெளியேற்றும் ஒருநிறுவனம் என்ற அக்காலக் கருத்தை மாற்றியமைத்து, பாடசாலையின் குறிக்கோள் பெண்களுக்கான கல்வியைப் புகட்டுவதாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தார். அதுவரை, நாட்டிலுள்ள முன்னணிப் பெண்கள் பாடசாலைகளின் பிரதான குறிக்கோளாக, அக்காலப்பகுதியில், மேலே முதலாவதாகச் சொல்லப்பட்ட விடயமே இருந்து வந்தது.[2]

அக்காலகட்டத்தின் புகழ்பெற்ற அரசியல் விஞ்ஞானி றொபர்ட் எம். கியர்னி குறிப்பிடுகின்றவாறு, 1960களில் அரசியல் கூட்டங்களில், குறிப்பாகக் கிராமப் பகுதிகளில் நடைபெற்ற அரசியல் கூட்டங்களில்,

1. De Mel, Neloufer. *Women and the Nations Narrative: Gender and Nationalism in 20th Century Sri Lanka*, Rowman and Littlefeld (2001), p. 146-148.
2. Liyanage, Pulsara. "Left Women and Political Participation" in Marshal Fernando & B. Skanthakumar (eds), *Pathways of the Left in Sri Lanka*, Ecumenical Institute for Study and Dialogue, Colombo (2014).

கைகளில் சாராய போத்தலைக் காவிக்கொண்டு செல்லும் உழைக்கும் பெண்களைக் காண்பது வாடிக்கையான ஒரு விடயமாக இருக்கவில்லை.[3] தேசிய அரசியலில் ஈடுபட்ட பெண்களுள் அதிகளவானோர் கொழும்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், கல்வி கற்றவர்களாகவும், உயர்-மத்தியதர வகுப்பைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியவர்களாகவும் இருந்தனர். ஆனால், உள்ளூர்மட்ட அரசியலில் ஈடுபட்டோரைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் பகுதியளவு நகர்ப்புறத்தை அல்லது கிராமப்புறச் சூழல்களைச் சேர்ந்த கீழ்மட்ட வகுப்பினராகக் காணப்பட்டனர். எவ்வாறாயினும், உள்ளூர் மட்டத்தில் இடதுசாரி அரசியலில் ஈடுபட்ட இப்பெண்களுள் எவருமே பாராளுமன்றம் சென்றிருக்கவில்லை. இந்தவகையில், சிரினாவத்தி த சில்வா, நகரசபை ஒன்றில் (அம்பலாங்கொட) முதலாவது பெண் முதல்வராகத் தெரிவான கிராமியப் பின்னணியைக் கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணாகத் தனித்து விளங்குகின்றார். 1953 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற ஹர்த்தாலின்போது அம்பலாங்கொட மற்றும் பலப்பிட்டியவிலிருந்து கொழும்பு வரையான ஊர்வலமொன்றை வழிநடத்திய அவர், விவியன் குணவர்த்தனவுக்குப் பின்னர் இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியின் மகளிர் பிரிவின் தலைவியாகவும், அதனைத் தொடர்ந்து 1997 ஆம் ஆண்டு தென்மாகாண சபைக்கும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.[4] உள்ளூர்மட்ட அரசியலில் ஈடுபட்ட பெண்களுள் பெரும்பாலானோர் சிங்களவர்களாகக் காணப்பட்டதுடன், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள், குறிப்பாக இந்திய வம்சாவளிப் பெண்கள் அரசியல் தலைமைத்துவத்துக்கான வாய்ப்புக்களை மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே கொண்டிருந்தனரென கொடிகார விளக்கிக் கூறுகின்றார்.[5] அயேஷா றவூப் கொழும்பு மாநகர சபைக்கு 1949ஆம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்ட அதேவேளை, அவர் 1952ஆம் ஆண்டு பிரதிமேயராக நியமனம் பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறே, 1993ஆம் ஆண்டு மேல் மாகாண சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட வேலம்மாள் செல்லச்சாமி, மாகாணசபைக்கு தெரிவான முதலாவது தமிழ்ப் பெண்ணாக வரலாற்றில் இடம்பிடிக்கின்றார்.[6]

3. Kearney, Robert. *Women in Politics in Sri Lanka*, Asian Survey, Vol. 21, No.7 (Jul., 1981), p. 743.
4. Liyanage, Pulsara. op cit. p.148.
5. Kodikara, Chulani. op cit. p.3-6.
6. Liyanage, Pulsara. op cit p. 150

பிரதான நீரோட்டத்திலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் மகளிர் பிரிவொன்றைக் கொண்டிருந்தது. ஆனாலும், அதிலுள்ளவர்கள் ஒருபோதும் முக்கிய பதவி தாங்குனர்களாகத் திகழவில்லை. உதாரணமாக, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 1949 ஆம் ஆண்டில் தனது மகளிர் பிரிவை உருவாக்கியிருந்தும், 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே, அதாவது 1969 ஆம் ஆண்டிலேயே 13 பேரைக்கொண்ட அக்கட்சியின் குழாமில் ஒரேயொரு பெண் பதவி தாங்குநராக வந்தார். மேலும், 51 பேரைக் கொண்ட அக்கட்சியின் செயற்குழுவில் இருவர் மாத்திரமே பெண்களாகக் காணப்பட்டனர். 1970 இல் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியில் 16 பேர் பதவி தாங்குநர்களாகக் காணப்பட்ட போதிலும், அவர்களுள் இருவர் மாத்திரமே பெண்களாக இருந்தனர். 1972 இல் 55 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்த இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியின் மத்திய குழுவில் ஒரேயொரு பெண் பிரதிநிதித்துவமே காணப்பட்டது. மக்கள் விடுதலை முன்னணி, புளொட், ஈபீஆர்எல்எப், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் போன்ற ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்கள் / அமைப்புக்களில்கூட, ஆரம்பத்திலிருந்தே மகளிர் பிரிவுகள் காணப்பட்டு வந்திருந்தாலும், கிட்டத்தட்ட அவற்றின் முக்கிய பதவிகளை ஆண்களே வகித்திருந்தனர்.

1970களில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தில் இத்தகைய இடைவெளி இனங்காணப்பட்ட பின்னர் இலங்கையிலுள்ள பெரும் எண்ணிக்கையிலான அரசியல் மற்றும் சிவில் சமூகப் பெண் செயற்பாட்டாளர்கள் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்துக்கான தேவை குறித்துக் குரல் எழுப்பினர். இந்நோக்கத்துக்காக அவர்கள், பெண்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் மற்றும் வெளியீடுகள், பயிற்சிகள், விழிப்புணர்வூட்டல்கள், சுயாதீனப் பட்டியல்கள் ஊடாகப் பெண்களின் பெயர் நியமனத்தை ஊக்குவித்தல், அரசாங்கத்துடனான கலந்துரையாடல், வலையமைப்பாக்கம் மற்றும் CEDAW குழுவுக்குச் செய்யப்பட்ட அறிக்கைகள் போன்ற செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்திருந்தனர்.[7]

வரலாறு நெடுகிலும் கட்சிகளினாலும் சுயேட்சைக் குழுக்களினாலும் பெண்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட பெயர் நியமனங்கள் 4% –10% வீதமாகவே

7. Kodikara, Chulani. op cit. p.3-6

காணப்பட்டது.[8] வட்டாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட சாதாரண பெரும்பான்மை முறையை விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையிலான தேர்தல் முறையாக மாற்றி, 1977 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதே உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் பற்றிய தற்போதைய கட்டமைப்பாகும். இது முதன்முறையாக 1989 ஆம் ஆண்டிலும், இறுதியாக 2012 ஆம் ஆண்டிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் காணப்பட்ட குறித்த சில குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக 1989 ஆம் ஆண்டு கைவிடப்பட்ட முன்னைய வட்டார ரீதியிலான தேர்தல் முறைமையின் சில பண்புக்கூறுகளை உள்ளடக்கியதாக புதிய முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இப்புதிய முறைமை, பெண்களுக்கும் இளைஞர்களுக்குமாக 25% இட ஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தியது.

சிவில் அமைப்புக்களினாலும் குடிமக்களினாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த பலவருடகாலப் போராட்டத்தின் விளைவாக, 2017 ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சித் தேர்தல்கள் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட மேலதிக திருத்தத்தினூடாக (2017ஆம் ஆண்டின் 16ஆம் இலக்க, உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் தேர்தல்கள் (திருத்தச்) சட்டம்) கலப்பு முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.[9] வட்டாரங்களில் மக்களுக்கும் அவர்களது பிரதிநிதிகளுக்கும் மத்தியில் உள்ளூர்மட்டத்திலேயே தொடங்கும் நெருங்கிய உறவுக்கான வழிவகைகளை உருவாக்குவதும், புதிய தேர்தல் முறைமையினுள் அரசியலை மேலும் ஜனநாயகமயப்படுத்துவதற்கு வசதியளிப்பதுமே இத்தகைய திருத்தங்களின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். மேலும், பெண்களுக்காகக்

8. Kodikara, Chulani and Samuel, Kumuduni. *පළාත් පාලන ආයතන තුළ කාන්තාවන් සඳහා 25%ක් වෙන්කිරීම*, Women and Media Collective, 2018. p.4.

9. புதிய முறைமையின்கீழ், உள்ளூராட்சி அதிகாரசபையின் பிரதிநிதிகள் விகிதாசார முறைமையின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். இப்பிரதிநிதிகளுள் 60% ஆனோர் ஓரங்கத்துவ அல்லது பல்லங்கத்துவ வட்டாரங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்படவுள்ள அதேவேளை, 40% ஆனோர் வாக்காளர் அடிப்படையிலானதாக இல்லாமல் ‘மேலதிக ஆட்கள்’ பற்றிய பட்டியல் ஒன்றிலிருந்து தெரிவு செய்யப்படுவர். உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளுக்கான பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை 4486 இலிருந்து 8356 பேராக அதிகரித்துள்ளது. சட்டத்தின் 27(f) என்னும் பிரிவுக்கமைய, ஒவ்வோர் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபையும் 25% பெண்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். புதிய முறைமையின்கீழ், ஒவ்வோர் அரசியல் கட்சியும் இருவேறுபட்ட பெயர்நியமனப் பட்டியல்களைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். முதலாவது பட்டியல், உரிய வட்டாரத்துக்காக நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் பெயர்களைக் கொண்டிருக்கும். இந்நியமனங்களுள் ஆகக்குறைந்தது 10% பெண்களாக இருத்தல் வேண்டும். இரண்டாவது பட்டியல், ‘மேலதிக ஆட்கள்’ பற்றிய பட்டியல் ஆகும். அதில் 50% பெண்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

குறித்த எண்ணிக்கையிலான ஆசனங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் அவர்கள் பிரதிநிதித்துவ அரசியலின் பொதுப்பரப்பினுள் இணைந்து கொள்வதற்கும், அவர்களின் அரசியல் ஈடுபாட்டை அதிகரிப்பதற்கும், அரசியலில் ஈடுபடுவதற்குப் பெண்களுக்குள்ள இயலுமை தொடர்பில் பொதுமக்கள் மத்தியில் நிலவும் அபிப்பிராயத்தை மாற்றுவதற்கும், அரசியலுக்கெனப் பாரியளவில் நிதியைச் செலவளிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் கலாசாரம், அனுசரணை, ஊழல் மற்றும் வன்முறை போன்றவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குமான வரலாற்றுச் சந்தர்ப்பமொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.[10]

அரசியலில் பெண்களின் முகவராண்மை

பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மிகக்குறைவான மட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதற்குப் பல்வேறு காரணிகள் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைவாகக் காணப்படும்[11] அதேவேளை, அரசியலில் பெண்கள் காண்பிக்கும் செயல் முனைப்புள்ள ஈடுபாட்டின் தரமும் மிகவும் குறைவான நிலையிலேயே உள்ளமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கென்றே உள்ள பாரம்பரிய குடும்ப வகிபாகத்துக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளமையும், அத்தகைய விடயங்களுக்கே அவர்கள் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் எனக் கோரப்படுகின்றமையும் இத்தகைய போக்கிற்கான பிரதான காரணங்களாகும். இதன் மூலம் சமூக, கலாசார மற்றும் அரசியல் தளங்களில் அவர்களுக்குள்ள இடம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, அவர்கள் அரசியலில் செயல் முனைப்புடன் இயங்குவது தடுக்கப்படுகிறது. வரலாற்று ரீதியில் நோக்குகையில், இலங்கையின் தேசிய அரசியலில் முன்னோடியாகக் காணப்பட்ட பெண்களுள் அதிகமானோர் தன் குடும்ப ஆண் அரசியல்வாதிகளுடன் தமக்கிருந்த உறவு முறைக்கூடாகவே (தகப்பன் அல்லது கணவர்) தமக்கான அரசியல் பாதையை வகுத்துக்

10. Kodikara, Chulani and Samuel, Kumuduni. op cit p.4

11. 2017 இல் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் 13 பெண் உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். இதுவே பாராளுமன்றத்தில் அதியுயர் எண்ணிக்கையில் பெண் பிரதிநிதிகள் காணப்பட்ட சந்தர்ப்பமாகும். மாகாண சபைகளைக் கலைப்பதற்கு முன்னர், அவை 3% பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டிருந்தன. 2018 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர், உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் வெறும் 1.26% ஆகவே இருந்தது.

கொண்டனர்.[12] பெண்கள் அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது வீட்டுச் சூழலில் (குடும்பம் மற்றும் வீடு) அவர்களுக்குள்ள வகிபாகத்தை விட்டுக் கொடுக்கச் செய்துவிடும் என்ற அடிப்படையில் அமைந்ததும், (சமூக மற்றும் அரசியல்) பொதுத்தளங்களில் அவர்களுக்குள்ள ஈடுபாட்டைக் குறைத்து மதிப்பிடுகின்றதுமான ஆணாதிக்கக் கருத்தியல் காரணமாகப் பெண்கள், தாங்களாகவே தமது அரசியல் செயற்பாடுகளை வரையறுத்துக் கொள்கின்றனர். இத்தகைய கட்டுப்பாடும் குடும்ப அழுத்தங்களும் பெண்களுக்கு முட்டுக்கட்டைகளாக அமைவதுடன், அரசியல் பரப்பில் அவர்களை வெற்றியடைய முடியாதவர்களாகவும் ஆக்கிவிடுகின்றன.

அரசியலில் காணப்படும் வன்முறைக் கும்பல்களின் ஈடுபாடு மற்றும் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத் தேர்தல் முறைமையில் தேர்தல் பிரசாரத்துக்காக ஏற்படுகின்ற அதிக செலவு ஆகியன பெண்களுக்கான தடைகளாக அமைகின்றன.[13] ஆகவே, இத்தகைய சூழ்நிலைகளின் கீழ் தேர்தலில் போட்டியிட முயற்சிக்கின்ற பெண்கள் "மரியாதை குறைந்தவர்கள்" என சமூகத்தால் முத்திரை குத்தப்படுகின்றனர். இது செயற்படுநிலைசார் அரசியலில் பெண்களின் செயல்முனைப்புமிகு பங்கேற்புக்கான நீண்டகாலத் தடையொன்றாக இருந்து வருகின்றது.

வரலாற்றில், எல்லா சமூக நிறுவனங்களிலும் உள்ள ஆண்களினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தலைமைத்துவ வகிபாகங்கள், அவை அந்நிறுவனங்களுடன் தொடர்புடையபடியினால், பால்நிலைசார் விதிமுறைகளை தீர்மானிப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தைச் செலுத்தி இருந்தன.[14] இத்தகைய சூழமைவில், அரசியலில் பெண்களின்

12. Jayawardena, Kumari. *Feminism and Nationalism in the Third World*, Zed Books, London (1986), p.129

13. தற்போதைய தேர்தல் முறைமைக்கான திருத்தங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது வட்டார முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியமைக்கான பிரதான குறிக்கோள்களுள் ஒன்றாக, உள்ளூர்மட்டத்திலுள்ள சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க சமமான களத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவதாக இருந்தது. ஏனெனில், விகிதாசார முறைமையானது உள்ளூர் பிரபுத்துவ வகுப்பினருக்கும் அதிகாரம்மிக்கவர்களுக்குமே அத்தகைய வாய்ப்பை அளித்திருந்தது.

14. An idea expressed by Farzana Hanifa at the discussion on women's politics in Local Authorities organized by the Social Science Department of the University of Colombo, held at the Sri Lanka Foundation Institute. 14 August 2018.

முகவராண்மை குறித்த கருத்தாடல் ஒன்றைத் தொடங்க வேண்டும் என்பதை நாம் ஏற்று அங்கீகரித்தோம். அக்கருத்தாடல் பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டைக் குறித்து ஒதுக்குவதனைப் பிரதான குறிக்கோளாகக் கொண்டமைந்தது. 2018 இல் பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டு முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து சுமார் ஒன்றரை ஆண்டுகள் கழிந்துள்ளமையால், அத்தகைய கருத்தாடலைத் தொடங்குவதற்கு இது பொருத்தமான நேரமா என்பதும் விவாதத்துக்குரியது. ஆனாலும், இன்று பிரதிநிதித்துவ அரசியலில் பெண்களின் முகவராண்மை குறித்த ஏதேனும் கலந்துரையாடல்கள் பற்றிக் கேள்விப்படுவதே அரிதாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த ஆவணமானது, கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பிரதிநிதித்துவ அரசியலில் பெண்களின் முகவராண்மை என்னும் விடயத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளை பரிசீலனை செய்வதன் மூலம், அவ்விடயம் பற்றிய சம்பவத்துக்குப் பின்னரான கருத்தாடல் (*post-hoc dialogue*) ஒன்றைத் தொடங்குவதற்கு எத்தனிக்கிறது. இன்றைய அரசியல் சூழமைவில் கலந்துரையாடலானது பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தையும் முகவராண்மையையும் வலுப்படுத்துவது பற்றிய கவனக்குவிவையே கொண்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறே, 2018 உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களில் எடுக்கப்பட்ட முற்போக்கான நகர்வு தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படல் வேண்டும். அத்தகையதோர் அணுகுமுறையானது, அரசினதும் அரசாங்கங்களினதும் திட்ட நுணுக்கங்களுக்கு அப்பாற் செல்கின்ற செயல் முனைப்புள்ள குடிமக்கள் கண்ணோட்டம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கும் அவசியமாக உள்ளது.

பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீடு பற்றிய அறிமுகமானது பிரதிநிதித்துவ அரசியலில் பெண்களின் முகவராண்மையை எந்தளவுக்கு முன்னேற்றியுள்ளது அல்லது வலுப்படுத்தியுள்ளது என்பதை மதிப்பீடு செய்வதே இதன் அடிப்படைக் குறிக்கோளாகக் காணப்பட்டது. இந்த ஆய்வினது பெறுபேறானது, பெண்களின் முகவராண்மை பற்றிய கருத்தாடலைத் தொடங்குவதே ஆகும். கருத்தாடலில் ஆய்வாளர்கள், பெண்களின் முகவராண்மையைப் பிரதான மயப்படுத்துவதற்குப் பங்களித்துள்ள அரசினதும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களினதும்

இடையீடுகள் குறித்துக் கலந்துரையாடினர். அத்தகைய இடையீடுகள் பெண்கள் எதிர்கொண்ட சவால்களை விளித்துரைப்பதற்கு முயற்சித்தவையாக இருந்தன.

இதற்காக ஏற்புச் செய்யப்பட்ட முறைமையியல் பின்வருமாறு காணப்பட்டது :

1. வெவ்வேறு கட்சிகளில் இருந்து உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட பெண் பிரதிநிதிகளுடன் கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்டமை. எல்லா சமய மற்றும் இனக் குழுவினரதும் முறையான பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு, இக்கலந்துரையாடல்கள் குருணாகல், பொல்பிதிகம, ஹோமாகம, வெலிகம, அத்துரலிய, அக்குரஸ்ஸ, பெலியத்த, சேருவில, மூதூர், ஆலையடிவேம்பு, பொத்துவில், ஹட்டன், பாணம மற்றும் பஸ்சர ஆகிய உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளுடன் இடம்பெற்றன. அப்பெண் பிரதிநிதிகள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (UNP), ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி (UPFA), ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி (SLFP), மக்கள் விடுதலை முன்னணி (JVP), தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு (TNA), ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் (SLMC), அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் (ACMC) மற்றும் மலையக மக்கள் முன்னணி (KJP) ஆகிய கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

2. உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு மற்றும் இலங்கை உள்ளூர் ஆளுகை நிறுவனம் ஆகியவற்றின் அலுவலர்கள் உட்பட, தேர்தல் அவதானிப்புக் கடமைகளில் ஈடுபட்ட அலுவலர்கள் அத்துடன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோருடனான பல்வேறு கலந்துரையாடல்களில் செயல் முனைப்புடன் பங்கேற்றோம். இத்தகைய கலந்துரையாடல்களில் ஆண்களும் பெண்களும் பங்குபற்றினர் என்பதுடன், கலந்துரையாடல்களின் போது முன்வைக்கப்பட்ட அவதானிப்புக்களும் பதிவு செய்யப்பட்டன.

3. மேலும், தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளைப் பயிற்றுவிப்பதில் ஈடுபட்ட நிறுவனங்களினாலும் பயிற்றுவிப்பாளர்களினாலும் பயன்படுத்தப்பட்ட பயிற்சிக்கான கைநூல்கள் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. அதேபோன்று தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளைப் பயிற்றுவிப்பதில் ஈடுபட்ட அரசங்க நிறுவனங்கள், அரசசார்பற்ற அமைப்புக்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த பயிற்றுவிப்பாளர்களும் நேர்காணல் செய்யப்பட்டனர். தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளுக்காக சட்டம் மற்றும் சமூக நிலையத்தினால் (Law & Society Trust) ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட அமர்வுகளிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டு அறிக்கைகளும் இப்பகுப்பாய்வுக்கென கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

பகுதி II

பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டினால் மரபுவழியிலான கட்சிக் கட்டமைப்புக்கள் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட சவால்கள்

பெண்களுக்கென குறைந்தபட்சம் 25% இடஒதுக்கீட்டைக் கவனத்தில் எடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் ஒரு பெயர் நியமனப் பட்டியலை நிராகரிப்பதற்காகவுள்ள ஏற்பாடுகள், அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஆரம்பச் சவாலொன்றைத் தோற்றுவித்தன. பொதுத்தளத்தில் (Public Sphere) பெண்களின் செயல் முனைப்பான ஈடுபாட்டினது விகிதாசாரம் குறைவாகக் காணப்பட்டதுடன், உள்ளூர் அதிகாரசபை மட்டத்திலிருந்து தேசியமட்ட அரசியல்வரை அனைத்துத் தளங்களிலும் பெண்களின் பங்குபற்றுகை குறைந்த நிலையிலேயே இருந்தது. [15]இப்பிரச்சினையை விளித்துரைக்கும் விடயத்தில், அரசியல் கட்சிகள், தேவைப்படுத்தப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான பெண் வேட்பாளர்களைத் தமது பட்டியல்களில் உள்வாங்கும் பொருட்டு பல்வேறு தந்திரோபாயங்களைக் கையாண்டு இருந்தமையைக் காணமுடிந்தது. அத்தகைய தருணங்களில்,

15. பொதுவாக, ஒரு பிரதேசத்தில் செயல்முனைப்பாக உள்ளவர்களே உள்ளூர் அரசியலுக்குள் பிரவேசிக்கும் சாத்தியம் உள்ளது. உதாரணமாக, விவசாய சங்கங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள், மரண ஆதார சங்கங்கள் போன்ற சமூக நிறுவனங்களில் ஈடுபடுதல் உள்ளூர் அரசியலுக்குள் பிரவேசிக்க வழிவகுக்கும் மார்க்கங்களாக அமையக்கூடும்.

உள்ளூர் பிரமுகர்களுடனும் பிரபல்யமான அரசியல் புள்ளிகளுடனும் நிலவிய உறவுகள், சாதி, வகுப்பு மற்றும் இனத்துவத் தொடர்புகள் போன்றன பெயர் நியமனங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளாக அமைந்தன. சில பெண்கள், பிராந்திய மட்டத்தில் பெண்களுக்கு மகத்தான சேவையாற்றியிருந்தும், முக்கியமாக அங்குள்ள ஆணாதிக்க அரசியல் காரணமாக தமக்கான வேட்புரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் விடயத்தில் அரசியல் கட்சிகளினால் அவர்கள் சிறந்த முறையில் அங்கீகரிக்கப்படாமல் காணப்பட்டனர். எம்மால் நேர்காணலுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட, தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு மத்தியில், உள்ளூர் அரசியலில் மரபுவழியாக ஈடுபட்டு வருகின்ற ஆண்களின் மனைவிமார், தோழிகள் மற்றும் உறவினர்கள் தன்முனைப்புள்ள ஆசிரியைகள் மற்றும் சட்டத்தரணிகள் சமூக நலன்புரிச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ள சுயாதீன முஸ்லிம் யுவதிகள், புனர்வாழ்வளிக்கப்பட்ட விடுதலைப் புலிகள் இயக்கப் போராளிகள் அத்துடன் சிறிய ஹோட்டல்களில் சமையல் தொழிலாளர்களாக ஈடுபடுவோர் போன்றோர் காணப்பட்டனர்.

ஒரு சிறந்த உதாரணமாக, குறித்த தேர்தல் தொகுதியில் பெண்ணொருவர் 17 வருடங்களாகக் கட்சியின் மகளிர் குழுச் சபையில் அங்கத்தவராக இருந்துவந்த பின்னர் அப்பெண்ணை அக்கட்சி பெயர்நியமனம் செய்தபோது வெலிகம பிரதேசசபைக்கு அவர் முதன்முதலாகத் தெரிவாகியுள்ளார்.[16] அதேவேளை, குறித்த கட்சி, இன்னுமொரு பெண்ணை பெயர் நியமனம் செய்திருந்தது. அந்த நியமனமானது, முற்றுமுழுதாக அக்கட்சியின் பிரதம அமைப்பாளருக்கும் அப்பெண்ணின் கணவருக்கும் இடையில் நிலவிவந்த நெருக்கமான உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டே மேற்கொள்ளப்பட்டது.[17] இங்கு இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டவரின் விடயத்தில், அவர் தெரிவு செய்யப்பட்டு பல மாதங்கள் சபையில்

16. வெலிகம பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
17. வெலிகம பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

சேவையாற்றிய பின்னரும்கூட, அவரது சொந்தக் கிராம மக்கள் அவர் தமது பிரதேச சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர் ஒருவர் என்பதைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. எம்முடன் பேசிய பெரும்பாலான உள்ளூராட்சி ஆண் பிரதிநிதிகளும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கொண்டிருந்த பொதுவான கருத்துநிலையானது, வெறுமனே அத்தகைய அனுஷ்டானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருந்ததே ஒழிய, அது சூழ்நிலைகளின் சிக்கல்களை அடியொற்றியதாகக் காணப்படவில்லை.

> *"இவர்களுக்கு அரசியல் பற்றிய எந்தவோர் அபிப்பிராயமுமில்லை. இவர்கள் அரசியலைக் கற்றுக்கொள்ள முயற்சிப்பதிலேயே அடுத்துள்ள நான்கு வருடங்களையும் கழிப்பர். மிக நீண்டகாலம் மக்களுக்காகப் பணியாற்றிய பின்னரே இந்த இடத்துக்கு நாம் வந்துள்ளோம். நாம் பொதுமக்களுடன் இரண்டறக்கலந்து அதன் மூலம் கணிசமான அனுபவத்தைப் பெற்றுள்ளோம். இப்போது அரசியலைக் கற்றுக்கொள்வதற்காகவே இப்பெண்களுக்கு சம்பளம் வழங்கப்படுகின்றது."*

சேருவில பிரதேச சபை உறுப்பினர்[18]

> *"மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது பெண்களுக்கான இந்த இடஒதுக்கீட்டு முறைமை என்பது சிறப்பாகவே உள்ளது. ஆனாலும், இதனை செயல் முறைப்படுத்தும்போது இது நகைப்புக்கிடமான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனென்றால் கணவன்மார்களின் இடத்தில் மனைவியரும், தந்தைமார்களின் இடத்தில் மகள்மார்களும் பெயர் நியமனம் பெற்றுள்ளனர். இப்பெண்கள் கைப்பொம்மைகள் போன்றவர்கள். இவர்களுள் பலரினால் பகுத்தறிவு ரீதியில் சிந்திக்க முடியாதுள்ளது."*

ஹோமாகம பிரதேச சபை உறுப்பினர்[19]

18. சேருவெல பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.10.03 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
19. ஹோமாகம பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.10.03ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

“இப்பெண்கள் வயதில் மிகவும் இளையவர்கள். இவர்கள் கூட்டங்களுக்குச் சமுகமளிக்கும்போதும் தமது தாய்மார்களுடனேயே சமுகமளிக்கின்றனர்.”

மாத்தறை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்[20]

“பெண்களை வானத்திலிருந்து கொண்டுவந்து செயற்கையாக அரசியலில் குதிக்கவைப்பதைவிட, அரசியலில் அவர்களுக்கு உகந்த சூழல் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டிருந்தால் அது ஓரளவுக்கு சிறப்பாக இருந்திருக்கும். ‘தேங்காய் உரிமட்டை போன்ற பெண்களை இங்கு வைத்திருப்பதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை.”

அக்குரஸ்ஸ பிரதேச சபை உறுப்பினர[21]

அத்தகைய பொதுமைப்படுத்தல்கள் இவ்விடயத்துக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டனவையாகக் காணப்படவில்லை என்பதை நாம் அவதானித்தோம்:

“ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதல்ல பிரச்சினை என்பதே கட்சி என்ற வகையில் எமது நம்பிக்கையாகும். முதலாளித்துவம் மற்றும் வளப்பங்கீட்டில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் பிரச்சினைகள் உள்ளன. அதனை சவாலுக்கு உட்படுத்துவதற்கு அறிவில் சிறந்தவர்களாக இருப்பின், அவர்கள் பெண்களா ஆண்களா என்பது பொருத்தமற்றது. கீழைத்தேய கலாசாரங்களில் உள்ள பெண்களின் பிற்போக்கு தனத்தால் அவர்கள் அதிகாரத்துக்கு வருவதில் எழும் சில பிரச்சினைகள் தவிர்க்க முடியாது. இருப்பினும் எமது கட்சியிலுள்ள பெண்கள் வித்தியாசமானவர்கள். அவர்கள் அறிவில் சிறந்தவர்கள், கலாசார ரீதியிலும் வேறுபட்டவர்கள்.”

மக்கள் விடுதலை முன்னணி பிரதேச சபை உறுப்பினர்[22]

20. மாத்தறை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினருடன் 2018.09.12ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
21. அக்குரஸ்ஸ பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
22. மக்கள் விடுதலை முன்னணி பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.20 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

எவ்வாறாயினும் மேற்கூறியவற்றுக்கு மாற்றமாக, நாம் சந்தித்த அதேகட்சியைச் சேர்ந்த பெண் உள்ளூராட்சி உறுப்பினரொருவர், தனது கணவர் அரசியலில் செயல் முனைப்புடன் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும், தான் தேர்தலில் போட்டியிட முன்னர் எவ்வகையான அரசியலிலும் ஈடுபடவில்லையென நிதானமாக எடுத்துரைத்தார்.

ஒன்றில் அடிமட்டத்தில் சமூக வகிபாகங்களில் ஈடுபட்ட பெண்களை நாடிச்சென்று அவர்களை வேட்பாளர் ஆக்குவதற்கான, அல்லது பாரம்பரியமாக நடந்ததைப்போல, உறவுச்சலுகை, தமக்கு வேண்டப்பட்டவருக்கான ஆதரவு மற்றும் கிராமிய பிரபுத்துவ ஆட்சியைப் பலப்படுத்தல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான முடிவானது சம்பந்தப்பட்ட கட்சியின் பிராந்தியமட்ட ஆண் அரசியல்வாதிகளினாலேயே எடுக்கப்பட்டது. எனவே இது ஒருபுறம் பிராந்தியமட்ட பிரபுத்துவ ஆட்சியின் விஸ்தரிப்பை ஒரு விளைவாகக் கொடுத்துள்ள அதேவேளை, மறுபுறம், செயற்படுநிலை அரசியலுக்குள் நுழைவதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாட்டையும் கொண்டிருக்க முடியாத பெண்களுள் சிலரை அவ்வாறு அரசியலுக்குள் நுழையச் செய்வித்தும் உள்ளது. எவ்வாறாயினும், சமூக ரீதியில் செயல்முனைப்புடன் காணப்பட்ட பெண்களை வேட்பாளர்களாக்கும் இந்த முயற்சியும்கூட, அது தொடர்பாக முடிபெடுக்கும் மட்டங்களில் பெண்களின் முகவராண்மையை அரசியலில் உள்ளீர்த்தல் என்பதைவிட, அக்கட்சிகளின் வழமையான அதிகாரப் போராட்டத்தில் அப்பெண்களை ஈடுபடுத்துவதையே உண்மையான அணுகுமுறையாகக் கொண்டிருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டது.

உதாரணமாக, 85% தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள குறித்த வட்டாரம் ஒன்றில் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பிலிருந்து பெயர் நியமனத்தைப் பெற்ற பெண் அவ்வட்டாரத்தில் பிரபலமானவராகவும் உயர் சாதியைச் சேர்ந்தவராகவும், புனர்வாழ்வளிக்கப்பட்ட முன்னாள் விடுதலைப்புலி உறுப்பினராகவும் காணப்பட்டார். அவ்வாறே, குறித்தவொரு வட்டாரத்தின்மீது நன்கு தாபிக்கப்பட்ட அரசியல் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வேட்பாளரை எதிர்த்துப் போட்டியிடுவதற்கு, அகில இலங்கை மக்கள்

காங்கிரஸ் கட்சியானது விளையாட்டுத்துறையில் அகில இலங்கை ரீதியில் வெற்றிபெற்று தற்போதும் செயல் முனைப்புடன் சமூக சேவையில் ஈடுபட்டுவரும் யுவதியொருவரை களமிறக்கி இருந்தது. அரசியலில் நிலையான சமத்துவத்தை (*substantive equality*) உறுதிப்படுத்தல், வரலாறு நெடுகிலும் அரசியலில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்ட ஒரு குழுவினரை உள்வாங்கிக் கொள்ளுதல்[23] மற்றும் அரசியல் அதிகாரப் போராட்டத்தினுள் பெண்களை சிறப்பாக உள்ளீர்த்துக் கொள்வதானது அவர்கள் செயல் முனைப்புள்ள பங்காளர்களாக வருவதற்கான வாய்ப்பை அவர்களுக்கு வழங்கக்கூடும் போன்ற விடயங்களே 25% இடஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தியதன் முக்கிய குறிக்கோள்களாக அமைந்திருந்தன. இவ்வணுகுமுறையை எதிர்மறையான ஒளியில் வைத்துப் பார்க்கக்கூடாது. அரசியலில் பெண்களை உள்ளீர்த்தல் என்னும் விடயத்தில் இன்னமும் ஓர் இடைவெளி காணப்படுகிறது.

தேர்தல் செயல்முறை, தெரிவு செய்யப்படுதல் மற்றும் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளிலான ஈடுபாடு

பெண்களை வட்டாரங்களுக்கெனப் பெயர் நியமனம் செய்தல் மற்றும் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவப் பட்டியல்களில் அவர்களின் பெயர்களை உள்வாங்குதல் ஆகியவற்றுக்கான பொறுப்பு கட்சியின் அமைப்பாளரையும், ஈற்றில் கட்சியின் பொதுச்செயலாளரையும் சார்ந்ததாகும். பெரும்பாலும் அவர்கள் ஆண் அரசியல்வாதிகளாகவே காணப்படுகின்றனர். இது அத்துடன் முடிவடையும் ஒரு விடயமுமல்ல் இப்பெண்கள், தேர்தலின் பின்னர்கூட, விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவப் பட்டியலினூடாகத் தமக்கான நியமனங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் கட்சியில் அரசியல் அதிகாரம் கொண்ட ஆண்களிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. அதிகாரத்தில் அமர்த்துவதற்கான நியமனத்தை வழங்குவதற்கான பிரதியுபகாரமாக, குறித்த சில அமைப்பாளர்களினால் பாலியல் இலஞ்சம் கோரப்பட்ட சம்பவங்களும் பதிவாகியுள்ளன.[24] ஆகவே, ஒட்டுமொத்தத் தேர்தல் பிரசார நடவடிக்கையும் ஆணாதிக்க

23. Ferzana Hanifa, Discussion above. 14 August 2018.
24. Sexual bribre sought from actress to contest from MR's party, available at https://colombogazette.com/2018/01/07/sexual-bribe-sought-from-actress-to-contest-from-mrs-party/ party /(accessed 17 June 19)

முறைமை ஒன்றிலேயே இடம் பெறுகின்றது. தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னரும், தேர்தலுக்குப் பின்னரான காலத்தில், சுமார் 98% ஆண்களை உள்ளடக்குகின்ற முறைமை ஒன்றினால் உருவாக்கப்பட்ட மாதிரி ஒன்றிலும், அத்துடன் ஆண்களின் எடுப்பார் கைப்பிள்ளைகளாகவுமே இப்பெண்கள் தொழிற்பட வேண்டியுள்ளது. இச்சூழ்நிலையானது, முன்னரே நாம் குறிப்பிட்டிருந்த பெண்களின் முகவராண்மை பற்றிய கருத்தாடலில் புறக்கணிக்கப்பட முடியாத ஒன்றாகும்.

> *"இதுவரை காலமும் எனது கணவரே அரசியலில் ஈடுபட்டு வந்தார். அவருக்கு அமைப்பாளரை நன்கு தெரியும். பெயர்நியமனப் பத்திரத்தில் கையொப்பமிட அழைத்துச் சென்றதும் எனது கணவர்தான். என்னால் உரையாற்ற முடியாது என்பதால், பிரசாரக் கூட்டங்களில் உரையாற்றியதும் அவர்தான்."*

அக்குரஸ்ஸ பிரதேச சபையின் பெண் உறுப்பினர்[25]

> *"பெயர்ப்பட்டியலினுள் எனது பெயரும் உள்ளடக்கப்படும் விடயத்தில் எனக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இருக்கவில்லை. எனது கணவருக்கு அமைப்பாளரை நன்கு தெரியும்."*

குருநாகல் பிரதேச சபையின் பெண் உறுப்பினர்[26]

இங்கு நாம் நேர்காணல் செய்த, திருமணம் முடித்த எல்லாப் பெண்களுக்கும் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களது கணவன்மாரின் முழுமையான ஒத்துழைப்புக் கிடைத்திருந்தது. ஆயினும் அவர்கள் தமது ஏனைய குடும்பத்தினரிடமிருந்தும் நண்பர்களிடமிருந்தும் பல்வேறு விதமான எதிர்வினையாற்றுகைகளைப் பெற்றிருந்தனர். உதாரணமாக, மூதூர் பிரதேச சபைக்காகப் போட்டியிட்ட முஸ்லிம் பெண் வேட்பாளர் ஒருவருக்கு அவரது கணவர் மற்றும் பெற்றோர் ஆதரவு வழங்கியிருந்த போதிலும், அவ்வேட்பாளரின் சகோதரி ஒருவர் அப்பெண் வேட்பாளரின்

25. அக்குரஸ்ஸ பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
26. குருநாகல பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.24 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

முடிவிற்கு பலத்த எதிர்ப்பை வெளியிட்டிருந்தார். சில பெண்கள், தாம் அரசியலில் ஈடுபடுவதனை, அரசியலில் செயல் முனைப்புடன் ஈடுபட்ட தமது தந்தையர்களின் வழிவந்த மரபுரிமையாகக் கருதி அரசியலுக்குள் அடியெடுத்து வைத்திருந்தனர். ஆயினும் வெலிகம பிரதேச சபையின் பெண் உறுப்பினர் ஒருவர், தனது தந்தையின் அரசியல் செயற்பாடுகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியபோது அதற்கு ஆதரவு வழங்கியிருந்த உறவினர்களும் நண்பர்களும், தான் தனியாகப் போட்டியிட்டபோது தனக்கான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார். ஒருபெண் நேரடியாக அரசியலில் ஈடுபடுவது மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றல்ல என அவர்கள் அப்பெண் வேட்பாளரிடம் தெரிவித்திருந்தனர். சமய நிறுவனங்களும் பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதை எதிர்ப்பது வழக்கத்துக்கு மாறான ஒன்றல்ல. ஒரு பெண் வேட்பாளருக்கு விகாரையின் மதகுரு ஊடாகவும், இன்னொரு பெண் வேட்பாளருக்கு பள்ளிவாயல் நம்பிக்கைப் பொறுப்புச் சபையிடமிருந்தும் எதிர்ப்புக்கள் கிளம்பியிருந்த சம்பவங்களும் நிகழ்ந்தேறியுள்ளன.

(நேர்காணல் செய்யப்பட்டோருள்) அதிகமான பெண்கள் விகிதாசாரப் பட்டியலில் உள்ளடக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தமையால் அவர்களுக்குத் தேர்தல் பிரசாரத்தினூடாக வட்டாரம் ஒன்றை வெற்றிக்கொள்ள வேண்டிய விடயத்தில் பாரிய சவால்கள் இருக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும், பிரசார நடவடிக்கைகளுக்காக அதிக செயல் முனைப்புடன் ஈடுபட்ட பெண்களைச் சந்தித்ததைப் போன்றே எந்தவிதமான பிரசாரத்திலும் ஈடுபட்டிராத பெண்களையும் சந்தித்தோம். மூதூர் பிரதேச சபையில் கட்டைப்பறிச்சான் வட்டாரத்தில் போட்டியிட்ட பெண்ணொருவர் அவ்வட்டாரத்தில் ஏனைய கட்சிகளில் போட்டியிட்ட ஆண் வேட்பாளர்களைத் தோற்கடித்து அதிக பெரும்பான்மை வாக்குகளால் ஒரு மகத்தான வெற்றியைப் பெற்றிருந்தார். பெண்களுக்கே உரித்தான குடும்பப் பொறுப்புக்கள், இரவு வேளைகளிலும் - அதிலும் குறிப்பாக- தூரப்பகுதிகளுக்குச் சென்றும் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளல் அத்துடன் பெண்களின் நடமாட்டம் (*mobility*) தொடர்பான சமூக மனப்பாங்கு போன்ற சவால்களுக்கு மத்தியிலும், அரசியல் பிரசாரங்களில் பங்கேற்கும் பெண்களைக் கட்டாயம் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

பால்நிலைசார் விதிமுறைகளை சவாலுக்குட்படுத்திய பெண்கள் எதிர்நோக்கிய சவால்கள்

சமூகச் செயற்பாடுகளில் செயல்முனைப்புடன் இயங்கி, அதனால் தமது கருத்துக்களைச் சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தக்கூடிய பெண்களை அவதூறுகளுக்கு உட்படுத்துவது என்பது இலங்கைச் சமூகத்தில் ஒரு பொதுவான அம்சமாகும். மாலதி த அல்விஸ் குறிப்பிடுகின்றவாறு, "வெட்கம் மற்றும் பயம்" பற்றிய கருத்துநிலையானது இலங்கைச் சமூகத்தினுள் அடிபணியவைப்பதைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு காரணியாக உள்ளது. இங்கு முன்பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்தே ஆண்பிள்ளைகள் பயத்திற்கு எதிர்வினையாற்றுவதற்கும், பெண்பிள்ளைகள் வெட்கத்திற்கு பதிலிறுப்பதற்கும் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர். சமூகரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பால்நிலைசார் விதிமுறைகளைச் சவாலுக்கு உட்படுத்தும் ஆண்கள், பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவற்றைச் சவாலுக்கு உட்படுத்துகின்றனர். அதே பால்நிலைசார் விதிமுறைகளைச் சவாலுக்கு உட்படுத்தும் பெண்கள் வெட்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே அதனைச் செய்கின்றனர்.[27] மூதூர் பிரதேசசபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள இரு முஸ்லிம் பெண் உறுப்பினர்கள் தேர்தல் பிரசாரக் காலகட்டத்தில் தமக்கு வேறு கட்சிகளின் ஆண் வேட்பாளர்களால் அச்சுறுத்தல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக எம்மிடம் கூறினர். ஒரு பெண் வேட்பாளரும் அவரது தாயாரும் வாக்களிப்பு நிலையத்திற்கு முன் தகாத வார்த்தைப் பிரயோகங்களை எதிர்கொண்டிருந்தனர். அதேவேளை, இன்னுமொரு பெண் வேட்பாளரின் பெற்றோரிடம் அவ்வேட்பாளரைத் தேர்தல் பிரசாரங்களிலிருந்து நீக்குமாறு கூறி அச்சுறுத்தல் விடுத்துள்ளனர். இவ்விரு பெண் வேட்பாளர்களினதும் ஆண் ஆதரவாளர்கள் தேர்தல் பிரசாரக் காலத்தில் உடல் ரீதியிலான தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகியிருந்தனர். அதிகமான பெண் வேட்பாளர்கள் தேர்தல் பிரசாரங்களில் செயல் முனைப்புடன் ஈடுபட்டபடியினால் அவர்கள் வெற்றிகொள்ள வேண்டியிருந்த ஒரு சவாலாக இதுவே காணப்பட்டது. அரசியலில் செயல்

27. De Alwis, Malathi. The Production and Eembodiment of Respectability: Gendered Deneanoursin Colonial Ceylon in Michel Roberts (ed), *Collective Identities Revisited, Vol.1*, Marga Publishers, Colombo (1997) p.105-143

முனைப்புடன் ஈடுபடும் பெண்கள் கற்பொழுக்கம் இல்லாதவர்கள் என அவதூறாகப் பேசப்படுகின்றனர். வெலிகம பிரதேச சபையில் போட்டியிட்ட ஒரு பெண் வேட்பாளர், "நாங்கள் நிச்சயமாக குறித்தசில கலாசார வரையறைக்குள் செயற்பட்டாக வேண்டும். 'பெயரைக் கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம், பெண்களுக்கு இது சரிவராது' போன்று இன்னோரன்ன விடயங்களை சமூகம் எனக்கு கூறியது"[28] எனக்குறிப்பிட்டார். பெண்கள் பொதுத்தளத்தில் செயல் முனைப்புள்ளவர்களாக உருவாகி வருகின்றபோது அவர்கள் முகங்கொடுக்க நேர்கின்ற சவால்களை மாத்திரமே அவர் வலியுறுத்திக் கூறியிருந்தார். ஒருபெண் நிறைவேற்றக்கூடிய சமூக வகிபாகங்கள் எவ்வாறிருந்தாலும் அதனைப் பொருட்படுத்தாது, அவளது குடும்பத்தின்மீதே அவளுக்கு முழுமுதல் கடப்பாடு உள்ளதென எம்முடன் பேசிய அதிகமான பெண்களும் ஆண்களும் வலியுறுத்திக் கூறியிருந்தனர்.

> *"உங்கள் குடும்பம் தோல்வியடைந்து இருக்குமாக இருந்தால், நீங்கள் எதனை அடைந்திருந்தும் பலனில்லை. சமூகத்துக்குச் சேவையாற்றுவதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு முன்னர், உமது குடும்பத்தின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்."*

குருநாகல் பிரதேச சபையின் பெண் உறுப்பினர்[29]

> *"எனது குடும்பத்தவர்கள் தேர்தலின்போது எனக்கு உதவியாக இருந்தனர். ஆயினும் குடும்பத்தையும் அரசியலையும் சமநிலையில் கொண்டுசெல்லுங்கள் என அவர்கள் அடிக்கடி என்னிடம் கூறினர்."*

வெலிகம பிரதேச சபை பெண் உறுப்பினர்[30]

> *"பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்குக் காலடி எடுத்துவைக்க முன்னர், நிச்சயமாக வீட்டில் தமக்குள்ள*

---

28. மூதூர் பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.30 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
29. குருநாகல் பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.18 ஆம்திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
30. வெலிகம பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

கடப்பாடுகளை அவர்கள் பூர்த்திசெய்துகொள்ள வேண்டும். நிச்சயமாக அவர்கள் அதுகுறித்து அசட்டைத்தனமாக இருக்க முடியாது.”

ஹோமாகம பிரதேச சபையின் ஆண் உறுப்பினர்[31]

தனிப்பட்ட செயற்தளத்தின் சுமையைத் தனியே பெண்களிடம் மாத்திரம் சுமத்துகின்ற மாறாநிலைத் தன்மைகொண்ட பால்நிலைசார் விதிமுறைகளே இவ்வாறான சிந்தனைப் போக்குக்குப் பின்னால் இருக்கின்றன. தெற்காசிய சூழலில் கலாசாரம் மற்றும் அடையாளம் ஆகியன ஆளொருவரின் தனிப்பட்ட செயற்தளத்தின்கீழ் வருகின்ற பகுதிகளாக நோக்கப்படுவதுடன், அவை பெண்கள் கையாள வேண்டிய விடயங்களாகவும் கருதப்படுகின்றதென ராதிகா குமாரசுவாமி வாதிடுகின்றார்.[32] இவ்வாறுதான் பெண்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மிகக்கவனமான முறையில் ஆளுகை செய்யப்படுகின்றது. சம்பிரதாயங்கள், நடைமுறைகள் மற்றும் சமூக நெறிமுறைகள் போன்றவற்றைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பைப் பெண்களே சுமந்துள்ளனர் என்ற சிந்தனைப் போக்கிலிருந்தும் இது எழுகின்றது. இந்த சிந்னைப்போக்கு, பெண்களை வெட்கத்துக்கு உள்ளாக்குவதையும் குற்றஞ் சுமத்துவதையும் தூண்டுகிறது. அதனால், பாரம்பரியமாக ஆணாதிக்கத்துக்கு உரியதாக நம்பப்படுகின்ற பொதுத்தளத்தில், செயல் முனைப்புள்ளவர்களாகப் வருவதிலிருந்தும் அவர்கள் ஊக்கமிழக்கச் செய்யப்படுகின்றனர். நேர்காணல் ஒன்றில் பிரதேசசபை ஆண் உறுப்பினர் ஒருவர், புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண் உறுப்பினர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “இனியென்ன, இப்பெண்கள் அலைந்துதிரிந்து கொண்டிருக்க, அவர்களின் கணவன்மார் வீட்டில் பிள்ளைகளைக் கவனிக்க வேண்டியதுதான்” எனக் கேலியாகக் கூறினார்.[33]

31. ஹோமாகம பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.08 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
32. Coomaraswamy, Radhika. *The Disrobing Draupadi: Women, Violence and Human Rights*,International Centre for Ethic Studies, Colombo (2000)
33. அக்குரஸ்ஸ பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

அதே பால்நிலைசார் விதிமுறைகள்தான், இந்த 25% இடஒதுக்கீட்டு முறைமை ஊடாக உள்ளூராட்சி சபைகளுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள எல்லாப் பெண்களும் முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ள அடிப்படை யதார்த்தங்களை உருவாக்குகின்றன. இத்தகைய சவால்களைப் பற்றிய நுண்ணாய்வும் கலந்துரையாடல்களும் ஏற்கனவே குறிப்பிடத்தக்களவு தொடங்கப்பட்டுவிட்டன. இப்பெண்களுடன் உள்ள சக ஆண் உறுப்பினர்கள் மட்டுமன்றி, உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகள் பலவற்றின் பணியாள் தொகுதியினரும் இப்பெண் உறுப்பினர்களை 'பிங்மந்திரி' (பரிதாபத்துக்குரிய உறுப்பினர்) என்றே விபரிக்கின்றனர்.[34] இந்த எதிர்ப்புக்கான அடிப்படையாக விளங்குவது, பிரதேச சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள இப்பெண் உறுப்பினர்களுள் அநேகமானோர் வட்டாரம் ஒன்றுக்காக விகிதாசாரப் பட்டியலுக்கு ஊடாகப் போட்டியிடாமை அல்ல மாறாக, பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை எண்ணிக்கையில் 1.29% இலிருந்து 23.6% வரை உயர்த்தியுள்ள அவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்துக்கான விகிதாசாரப் பங்கை ஊக்குவிக்கும் வெறும் சட்டவாக்கம் ஒன்றே ஆகும். அதனையொத்த விகிதாசாரப் பட்டியல் ஒன்றுக்கூடாக வந்த ஆண்களைக் குறிப்பிடும்போது அத்தகைய கேவலமான தொனியின் ஒற்றுமைத் தன்மையைக் காணமுடியவில்லை.

அதிகளவான பெண் உறுப்பினர்கள் நியமனப்பட்டியல் மூலம் தெரிவாகி உள்ளமையினால், அவர்களுக்குக் குறித்தளிக்கப்பட்ட வட்டாரமொன்று இல்லை. அதனால், ஒருபெண் உறுப்பினர் அப்பகுதியில் பொதுச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும்போது, அவ்வட்டாரத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் உறுப்பினர்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியநிலை ஏற்படுகின்றது. உண்மை என்னவென்றால், ஆண் உறுப்பினர்கள் அத்தகைய ஈடுபாட்டை வரவேற்பதில்லை. அதுவரை ஆண் உறுப்பினர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திவரும் வாக்காளர் தளத்தினது அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் மேற்கொள்ளப்படும் அத்தகைய ஈடுபாட்டுக்குக் கடுமையான எதிர்ப்பு காட்டப்படும் என்பதுடன், பெண் உறுப்பினர் ஒருவர் மூலமாக அத்தகைய ஈடுபாடு மேற்கொள்ளப்படும் போது அந்த எதிர்ப்பு மேலும் உக்கிரமானதாக இருக்கும்.

34. ரோஹண ஹெட்டிஆராச்சி, 25% இட ஒதுக்கீட்டை மாகாண சபைகளுக்கும் நீடிப்பதற்காக, சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கைப் பொறுப்பகத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தேசிய பயிற்சிப்பட்டறை, 2018 ஜூலை 31, கொழும்பு.

"நாங்கள் அரசியல் பிரசாரத்தில் இறங்குவதற்கு முன்னரே, நீண்டகாலம் ஊர் மக்களுடன் வேலைசெய்து பல அனுபவங்களைப் பெற்றுள்ளோம். ஆனால், இப்பெண்கள் இங்கு வந்துதான் கற்றுக்கொள்ளவே ஆரம்பிக்கின்றனர். ஆகவே இவர்கள் மொத்தமாகவுள்ள 5 வருடங்களையும் அரசியலைக் கற்பதிலேயே செலவிட உள்ளனர். அடுத்த தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்டால்தான் இவர்களால் சில பங்களிப்புக்களைச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். வீடுகளிலிருந்த இப்பெண்கள் பட்டியலினூடாக இங்கு வந்துள்ளனர். இவர்கள் செய்ய முயற்சிக்கும் பணிகள், நாங்கள் தாபித்துள்ள வாக்காளர்களின் தளத்தை இழப்பதற்கான ஒரு காரணமாகக்கூட அமையலாம்."

சேருவில பிரதேச சபை உறுப்பினர்[35]

பிரதேசத்திலுள்ள அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்ற அரச அலுவலர்களும் ஏதோவொருவகையில் சமூக அங்கீகாரம்பெற்ற வயது முதிர்ந்த ஆண்களும் எத்தகைய பிரச்சினைகள் இருந்தபோதிலும், தம்மைச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடுவதற்கு அவர்கள் விரும்பவில்லையென இன்னுமொரு பெண் உறுப்பினர் எம்மிடம் கூறினார்.[36] அவரது கருத்தின்படி, தான் ஒரு பெண் உறுப்பினராக உள்ளமையே அதற்கான காரணமாகும். மேலும், இன்னுமொரு பெண் உறுப்பினர் குறிப்பிடுகையில், தான் வயதில் முதிர்ந்தவராக இல்லாதிருப்பதே தன்னை அவர்கள் கணக்கிலெடுக்காமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்றார்.[37]

மூதூர் பிரதேசசபையின் பெண் உறுப்பினரொருவர் தனது மாற்றுத்திறனுடைய குழந்தையுடன் புதிய உறுப்பினர்களுக்கான பயிற்சி ஒன்றில் கலந்துகொள்ளும் பொருட்டு, அதற்கெனத் தயாராகவிருந்த

---

35. சேருவில பிரதேசசபை உறுப்பினருடன் 2018.10.03 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
36. சேருவில பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.10.03 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
37. வெலிகம பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

பேரூந்தில் ஏறுவதற்கு முயற்சித்தார். அவ்வேளையில், குறித்த பிரதேச சபையின் செயலாளர், ஏதேனுமொரு வகையில் அப்பெண் உறுப்பினர் குழந்தையுடன் வந்தால் பேரூந்து புறப்பட்டுச் செல்வதற்குத் தன்னால் இடமளிக்க முடியாது எனக்கூறி மிரட்டியிருக்கின்றார்.[38] பெண்கள்மீது அநீதியான முறையில் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் உள்ளூராட்சி நிறுவன ஊழியர்களின் இத்தகைய நடத்தைகளைப் பல உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் காணமுடியும். இத்தகைய நடத்தைகள், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் அரச அலுவலர்கள் முதற்கொண்டு நிறுவனத்தின் தலைவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைப் பேணும், மற்றும் அவர்களுடன் நெருக்கமான முறையில் கொடுக்கல் வாங்கல்களை மேற்கொள்ளும் பல்வேறு மட்டங்களிலான நபர்கள்வரை விரிந்து செல்கின்றன. ஒருமுறை வெலிகம பிரதேச சபையின் பெண் உறுப்பினரொருவர், பிரதேசசபைத் தலைவரது ஆலோசகரென்று தன்னை எப்போதும் சொல்லிக்கொள்கின்ற ஒருவர், தொடர்ந்து தனக்கு மிரட்டல்களையும் அழுத்தங்களையும் ஏற்படுத்தியதாகவும் அது தொடர்பில் தலைவர் அல்லது வேறு எவரும் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை எனவும் முறையிட்டிருந்தார்.[39] ஒருமுறை பதுளை மாநகர சபையின் சகல பெண் உறுப்பினர்களும் ஒன்றிணைந்து ஊடகச் சந்திப்பொன்றை நடாத்தி, இதுவரை நடைபெற்ற 6 சபை அமர்வுகளிலும் எந்தவொரு கருத்தையும் தெரிவிப்பதற்கு ஆண் உறுப்பினர்கள் தமக்குச் சந்தர்ப்பங்களை வழங்கவில்லை என்றும், தம்மைத் தகாத வார்த்தைகளால் திட்டியிருந்தனர் என்றும் தெரிவித்தனர்.[40]

25% இடஒதுக்கீட்டின் கீழ் தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண் உறுப்பினர்களுக்கு உள்ளூராட்சி நிறுவன ஒழுங்கு விதிகள், சட்ட திட்டங்கள் மற்றும் நடவடிக்கை முறைகள் தொடர்பான புரிதலொன்று இல்லை, உள்ளூராட்சி நிறுவன அமர்வுகளில் கருத்துக்களைத்

38. மூதூர் பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.30 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
39. குறித்த உறுப்பினரால் சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கைப் பொறுப்பகத்துக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட கடிதத்தில் இது குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.
40. https://www.youtube.com/watch?v=tSwDhw1PaM (accessed on 17 june 2019)

தெரிவிக்கும் போது தர்க்க ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் கருத்துக்களை முன்வைக்க அவர்களால் முடியவில்லை மற்றும் வலுவான அரசியல் தீர்மானங்களை எடுக்கும்போது அவர்கள் நம்பத்தகுந்தவர்களாக இல்லை என்பன போன்ற அதிகளவான குற்றச்சாட்டுகள் பொதுவாக ஆண் உறுப்பினர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இக்குற்றச்சாட்டுக்களைத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண் உறுப்பினர்களே சில சந்தர்ப்பங்களில் தமது பலவீனம் என ஒப்புக்கொண்ட நிகழ்வுகளையும் நாம் சந்தித்தோம். நாம் நேர்காணலுக்கு உட்படுத்திய அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஆண், பெண் பயிற்றுவிப்பாளர்களும் இதனையொத்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினர். இச்சவாலை எதிர்கொள்வதற்காக சிலவேளைகளில் பெண்கள், ஆண் உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களுக்கு மிகையான சார்புத்தன்மையைக் காண்பித்தமையானது அடக்கப்பட்ட சூழலுடன் (*tamed*) அவர்கள் ஒன்றித்துப் போவதற்காகவே ஆகும். இதனை இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால், இது மேலாதிக்கக் கருத்தியலுடன் இணங்கிச் செல்வதாகும்.

> *“ஆண் உறுப்பினர்களுக்கு உரிய முக்கியத்துவத்தை கொடுத்துவிட்டால், எமக்கு வேலை செய்வது சுலபமாக இருக்கும்.”*

வெலிகம பிரதேச சபையின் பெண் உறுப்பினர்[41]

அவதானிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் பெண் உறுப்பினர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடப்பட்ட பொதுமக்கள் அரங்குகள் பலவற்றில், அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் புத்திஜீவிகள் தெரிவித்த ஒரு பிரபல்யமான கருத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். அதாவது, பெண்கள் ஆண்களுடன் மதிநுட்பத்துடன் செயற்பட்டு வேலை செய்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கிக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதே அக்கருத்தாகும். இதற்காக அங்கு எடுத்துக்கூறப்பட்ட உவமையானது, பெண்களிடம் காணப்படும்

41. வெலிகம பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

“அறுபத்து நான்கு மாயமந்திரங்களையும்” பிரயோகித்தல் என்பதாகும்.[42] குருணாகல் பிரதேச சபையின் பெண் உறுப்பினரொருவர் எம்மிடம் கருத்துத் தெரிவிக்கும்போது, “பெண்களின் வசீகரத்தைப்” பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்று கூறியதனூடாக அவரும் இதே கருத்தைத்தான் சுட்டிக்காட்டியிருப்பார் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.[43] ஏலவே நாம் குறிப்பிட்ட மக்கள் அரங்குகளில், இதற்கெதிராக வெளியிடப்பட்ட கருத்தாக இருந்தது யாதெனில், இந்த “அறுபத்து நான்கு மாயமந்திரங்களானவை” ஏலவே நிலையூன்றிப்போயுள்ள அதேமுறையில் பால்நிலைசார் வகிபாகங்களை மீள்உருவாக்குவது பற்றியே சிந்திக்கின்றன[44] என்பதாகும்.

இதற்கு மாற்றமான கருத்தைத் தெரிவித்த மூதூர் பிரதேச சபையின் பெண் உறுப்பினர் ஒருவர், உள்ளூராட்சி நிறுவனத்திற்கு தெரிவு செய்யப்படுகின்ற பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவாலானது, பௌதிகச்சவால் என்பதைவிட பெண்கள் தாங்களாகவே உள்ளகப்படுத்திக் கொண்ட உளரீதியான சவாலாகவே காணப்படுகின்றது[45] என்றார். இக்கருத்தை மேலும் சட்டகப்படுத்தி உள்ளூராட்சி உறுப்பினர்களைப் பயிற்றுவித்தல் தொடர்பான தனது அனுபவங்களைத் தெளிவுபடுத்திய கலாநிதி விஜய ஜயதிலக, பெண் உறுப்பினர்கள் தமக்குள் உள்ளகப்படுத்திக்கொண்டுள்ள பால்நிலை தொடர்பான விதிமுறைகளை நீக்குவதே தனது பயிற்சியின்போது தான் எதிர்கொள்கின்ற பாரிய சவாலாக உள்ளது எனத்தெரிவித்தார்.[46]

42. ரோஹண ஹெட்டிஆராச்சி, 25% இட ஒதுக்கீட்டை மாகாண சபைகளுக்கும் நீடிப்பதற்காக, சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கைப் பொறுப்பகத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தேசிய பயிற்சிப்பட்டறை, 2018 ஜூலை 31, கொழும்பு.

43. குருநாகல் பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.24 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

44. வயலா பெரேரா, 25% இடஒதுக்கீட்டை மாகாண சபைகளுக்கும் நீடிப்பதற்காக, சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கைப் பொறுப்பகத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தேசிய பயிற்சிப்பட்டறை, 2018 ஜூலை 31, கொழும்பு.

45. மூதூர் பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.30 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.யு

46. கலாநிதி விஜய ஜயதிலக அவர்களுடன் 2018.09.12 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற தொலைபேசி உரையாடல்.

பாகம் III

மீண்டும் ஒருமுறை நாம் இங்கு பெண்களின் முகவராண்மை பற்றிய பிரச்சினைக்கே முகங்கொடுத்துள்ளோம். 25% இடஒதுக்கீட்டின் கீழ் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பெண் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு வடிவமைக்கப்படும் (விரிவுரைகள், மாநாடுகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள், பயிற்சி நெறிகள்) எல்லா இடையீடுகளிலும் பெண்களின் முகவராண்மை என்ற விடயமே முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்டு, அவற்றின் பிரதான குறிக்கோளாக அதுவே அமைய வேண்டும் என்பதே எமது அபிப்பிராயம் ஆகும். இது, இவ்வாறான சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு அவர்களை இயலச் செய்விக்கும்.

எமது பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட, பல்வேறு அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களினால் தயாரிக்கப்பட்ட பல பயிற்சிக் கைநூல்களில் (*Training Modules*) வெவ்வேறுபட்ட தலைப்புக்கள் குறித்துக் கலந்துரையாடப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் அரசியலமைப்பு, உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள், மக்கள் பிரதிநிதிகளின் வகிபாகம், தலைமைத்துவப் பயிற்சி, அடிப்படைச் சட்டம், மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள், தகவலறியும் உரிமை, பெண்களின் அரசியல் வகிபாக வரலாறு, தொடர்பாடல் திறன்கள், நிலைபேண்தகு அபிவிருத்தி இலக்குகள்,

பால்நிலை, முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தல், நல்லிணக்கம் மற்றும் ஊடகப் பயன்பாடு என்பன அதிகளவில் காணப்பட்ட தலைப்புக்களாகும். அறிவூட்டும் விடயத்தில் அவர்கள் பாரம்பரிய அனுகுமுறையையே பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது இப்பயிற்சிக் கைநூல்கள் அனைத்தினதும் பொதுவான பண்புக்கூறாகக் காணப்பட்டது.

இலங்கையின் அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களால் தொடர்ச்சியாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளதும், குறைந்தளவிலான வினைத்திறனைக் கொண்டுள்ளதுமான இவ்வணுகுமுறை, நாம் இங்கு கவனம் செலுத்தியுள்ள விடயமாகவுள்ள பெண்களின் முகவராண்மையை மேம்படுத்துதல் என்னும் விடயத்துடன் எந்தளவுக்குத் தொடர்புபடுகின்றது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது இன்றியமையாததாகும். எமது முன்னிலையில் காணப்படுவது அறிவுப் போராட்டத்தின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமான ஒன்றல்ல. இந்தியாவினதும் உகண்டாவினதும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண்களின் வகிபாகத்தை ஆய்வு செய்து ஐ.நா சபை அறிக்கையொன்றைத் தயாரித்திருந்தது. அவ்வறிக்கையில், பிரதேச நிருவாகத்தினுள் "நிறுவனஞ்சார்" மற்றும் "முறைசார்" கல்வியைப் பெற்றிராத பெண்கள், ஆண்களின் வஞ்சக அரசியல் சூழ்ச்சிகளுக்குள் சிக்கிக்கொள்ளும் அபாயம் உள்ளதெனினும், அவர்களது கல்வி மட்டத்தினதும் அரசியல் வகிபாகத்தினதும் தரங்களுக்கிடையே ஒரு நேரடித்தொடர்பு உள்ளதைக் காண்பிக்க முடியாது எனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.[47] எடுத்துக்காட்டாக, மேற்கு வங்காளம் மற்றும் ராஜஸ்தான் ஆகிய பிராந்தியங்களில் முறைசார் கல்வியைப் பெற்றிராத பெண்கள் தலைமைத்துவம் வகிக்கக்கூடிய சபைகளினது கூட்டங்களில் அதிகளவான பெண்களின் பங்குபற்றுதலைக் காணமுடியும். அத்துடன், மேற்கு வங்காளத்தில் பெண்களால் நடாத்திச் செல்லப்படும் பிரதேச நிருவாகம் மூலம் மிகவும் உயர்மட்டத்திலான குடிநீர்ச் செயற்றிட்டங்கள், உயிர்வாயு உற்பத்திச் செயற்றிட்டங்கள் மற்றும் பெண்கள் பங்குபற்றும் பொதுவான அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் போன்ற பால்நிலைசார் ஒப்புரவுக்கான (Gender equity) சாத்தியத்தை எடுத்துக் காண்பிக்கும்

47. Goetz, Anne Marie. *Women's Education and Political Participation: Background paper prepared for the Education for All Global Monitoring Report, 2004*, UNESCO

உயர்தரத்திலான பல இடையீடுகள் குறித்த பல்வேறு தகவல்களை இவ்வறிக்கை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.[48]

சமூக ஒழுக்க நெறிகளைப் பின்பற்றுவதன் முக்கியத்துவம் குறித்து சில நிறுவனங்களின் பயிற்றுவிப்பாளர்களினால் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்ட விடயம் பொதுவான ஒன்றாகக் காணப்பட்டது. நாம் மேலே குறிப்பிட்டது போன்று, அதிகாரம் மற்றும் மேலாதிக்கத்தின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக ஆழமான புரிதல்களின்றி மேற்கொள்ளப்படும் சில இடையீடுகள் மூலம் நாம் புறந்தொதுக்குவதற்கு எதிர்பார்க்கும் சில விடயங்கள் மீண்டும் ஒருமுறை எம்மை அறியாமலேயே பலப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, உணவு உட்கொள்வதற்கான ஒழுக்கநெறிகள், நாகரிகமான தொலைபேசி உரையாடலுக்கான பயிற்சி, ஆடை அலங்காரங்கள், பண்பாகவும் மரியாதையாகவும் சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தல் போன்றனவற்றை அவர்கள் முன்வைத்திருந்தனர். சில இடங்களில் கைத்தொலைபேசியில் ஒலிக்கும் அழைப்பொலி தொடர்பாகக்கூட அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டன.[49]

> “இவர்கள் காட்டு மிருகங்களைப் போன்று நடந்து கொள்கின்றனர். முறையாக எவ்வாறு உணவு உட்கொள்வது அல்லது ஆடை அணிவது என்பதும் இவர்களுக்குத் தெரியாது”

பயிற்சிகளில் ஈடுபட்ட சிவில் சமூகப் பெண் செயற்பாட்டாளர்[50]

இதுதொடர்பாகக் கருத்துத் தெரிவித்த பிறிதொரு பயிற்றுவிப்பாளர், சகல ஆசார விதிகளையும் கற்பிக்க வேண்டிய தேவை இருப்பதாகத் தான் நினைக்கவில்லை எனவும், இப்பெண் உறுப்பினர்கள் ‘காட்டிலிருந்து வந்தவர்கள்’ எனக்கருதி செயலாற்றக்கூடாது எனவும் கூறியிருந்தார்.[51] இக்கலந்துரையாடல் மிகமேலோட்டமான ஒன்றாகக் காணப்பட்டாலும்கூட, இதில் மறைந்துள்ள ஆபத்தான அடிப்படை அணுகுமுறையை நாம்

48. Ibid. p.15.
49. பெண் பயிற்றுவிப்பாளர் ஒருவருடன் 2018.08.29 ஆம் திகதி இடம் பெற்ற நேர்காணல்.
50. பெண் பயிற்றுவிப்பாளர் ஒருவருடன் 2018.08.28 ஆம் திகதி இடம் பெற்ற நேர்காணல்
51. பெண் பயிற்றுவிப்பாளர் ஒருவருடன் 2018.08.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. இங்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமூக நெறிமுறைகள் மற்றும் அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட நடத்தைகள் என்பன வரலாற்று அரசியல்சார் கட்டமைப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. நாம் முன்னரே குறிப்பிட்ட காலனித்துவக் காலத்துப் பெண்களின் கல்வியில் நிலையூன்றிப் போயிருந்த அடிப்படை ஒழுக்க நெறிகளாக அமைந்ததும் இவையே. மஹிலா சமித்தி இயக்கத்தினால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட கற்பித்தல் செயற்றிட்டத்தை இலங்கை இடதுசாரி அமைப்பு இத்தகைய தர்க்கத்தின் அடிப்படையிலேயே சவாலுக்கு உட்படுத்தியது. சுஜாதா வித்தியாலய அதிபராக இருந்த டொரின் விக்கிரமசிங்க போன்ற முன்னோடிச் செயற்பாட்டாளர்களால் பௌத்த பெண்களை அத்தகைய பாரம்பரிய கல்வியிலிருந்து தூரமாக்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையும் இதனாலேயே ஆகும்.

சில பயிற்சி திட்டங்களில் (ஆண், பெண்) பயிற்றுவிப்பாளர்கள் பயன்படுத்திய உதாரணங்களின் மூலம் காலனித்துவக்கால கருத்துநிலைகள் இன்னும் நிலைபெற்றிருப்பதை நாம் அவதானித்தோம். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பயிற்றுவிப்பாளர் ஒருவர், பிரித்தானிய அரச குடும்பத்தினதும் அமெரிக்காவின் முன்னாள் ஜனாதிபதியின் குடும்பத்தினதும் ஆடையலங்காரங்களில் வெளிப்படக்கூடிய பெறுமானத்தை உதாரணமாக முன்மொழிந்திருந்தார்.[52] அநேக சந்தர்ப்பங்களில் இப்பயிற்றுவிப்பாளர்கள் இத்தகைய பெறுமானங்கள் போன்ற குறிப்பான கருத்தியல்சார் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சமூகக் கட்டமைப்புக்களைத் தவறவிட்டுள்ளனர். பயிற்சிகளின் போது பெண் உறுப்பினர்களுக்கு சேலையைச் சரியாக அணியும் முறை தொடர்பில் அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. அத்துடன், மாத்தறை மாவட்ட உறுப்பினர் ஒருவர் அப்பயிற்சியின் பின்னர் தான் சபை அமர்வுகளின் போது வெள்ளை நிறத்திலான சேலையை அணிவதற்குப் பழகியதாகவும், அது தனக்கு ஒரு மதிப்பைத் தருவதுபோன்ற ஓர் உணர்வு தன்னுள் ஏற்படுவதாகவும் கூறியிருந்தார்.[53]

---

52. பெண் பயிற்றுவிப்பாளர் ஒருவருடன் 2018.08.29 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.
53. அக்குரஸ்ஸ பிரதேச சபை உறுப்பினருடன் 2018.09.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நேர்காணல்.

கலாநிதி மாலதி த அல்விஸ், இலங்கைச் சமூகத்தில் 'மரியாதை' என்ற கருத்தேற்பை ஆய்வு செய்வதற்காக மஹிலா சமித்தி இயக்கத்தில் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க வகித்த வகிபாகத்தையும், சேவா வனிதா அமைப்பில் ஹேமா பிரேமதாச வகித்த வகிபாகத்தையும் கேள்விக்குட்படுத்திப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றார். அவர், பெண்களின் அடையாளம் பற்றிய எதிர்நிலை இரட்டைக் கட்டமைப்புக்கள் (*opposite binary constructions*) தகர்த்தெறியப்பட்டு எமக்கு முன்னுள்ள விடயநிலைகள் பற்றிய பல்வகைமை (*multiplicity of subject positions*) அங்கீகரிக்கப்படுதல் வேண்டும் என முன்மொழிகின்றார்.

> "தேசத்தின் ஆணாதிக்கப் பார்வையில், 'மக்கள் பிரதிநிதியாகவுள்ள பெண்கள்' மரியாதை தொடர்பான சமிக்ஞையாளர்களாக, அதாவது மனைவி, தாய் போன்றவர்களாகக் காணப்படுவதுடன், அவர்கள் அவமானப்படுத்தல் இழிநிலைப்படுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். பெண்ணியவாதிகளாக, அடையாளம் பற்றிய அத்தகைய இரட்டைக் கட்டமைப்புக்களைத் தகர்த்தெறிந்து எம்மிடமுள்ள விடய நிலைகள் பற்றிய பல்வகைமையை ஏற்றங்கீகரிப்பதற்கான காலம் கனிந்துள்ளது. 'மரியாதை' என்னும் கருத்தேற்பின் ஊடாக இதுவரை காலமும் பெண்கள் குறித்து தேசிய ரீதியிலும் பாலியல் அடிப்படையிலும் நாம் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயங்களை தலைகீழாக மாற்றி மீண்டும் அவற்றைச் சரியாக இனங்காண்பதற்கான காலம் உருவாகியுள்ளது."[54]

சமூகத்தினுள் வேரூன்றிப்போயுள்ள அதிகாரத்தையும் மேலாதிக்கத்தையும் சவாலுக்கு உட்படுத்துவது என்பது நினைக்கும் அளவுக்கு இலகுவானதொரு காரியமல்ல. குறிப்பாக, மாற்றங்களை மேற்கொள்வதற்கு அல்லது சவாலுக்கு உட்படுத்துவதற்கு எத்தனிக்கின்ற மனப்பாங்குகள், சமூக ஒழுங்கினதும் அர்த்தபூர்வமான

54. De Alwis, Malathi. Gender, Politics and the Respectable L in Pradeep Jeganathan & Quadri Ismail (eds) *Unmaking the Nation: The Politics of Identity & History in Modern Sri Lanka*, Social Scientist Association, p. 151

ஓர் உலகினதும் பாகமொன்றாக உள்ளடங்குகின்ற போது அதுமிகவும் கடினமானதாகிறது. காலாகாலமாக அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளில் பிரச்சினைகள் நிலைகொண்டிருப்பது இவ்விடத்தில்தான். இதன் காரணமாகவே, சமூக மாற்றம் ஒன்றுக்கான இடையீடுகளை மேற்கொள்கின்றவர்களுக்கு அதிகாரம் பற்றியும் கட்டுப்பாடுகளைப் பிரயோகிக்கின்ற வலையமைப்புக்கள் மற்றும் புரிந்துணர்வுக் கட்டமைப்புக்கள் பற்றியுமான புரிதலொன்று அவசியமாகிறது.[55]

ஆகவே, 25% இட ஒதுக்கீடு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் அதனூடாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பெண் உறுப்பினர்களின் அறிவை மேம்படுத்தும் இடையீடுகளையும் செயற்றிட்டங்களையும் வடிவமைப்பவர்களிடத்தில், 'அறிவு' எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அப்பாவித்தனமான ஒருசெயற்றிட்டம் அல்ல என்பதையே நாம் வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது. காயத்திரி ஸ்பிவெக்கினுடைய கருத்துக்கமைய, அது ஐரோப்பாவை முதன்மைப்படுத்திய மேலைத்தேயத்தில் உற்பத்தியாகி, மூன்றாம் உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்களின் தனித்துவத்தை உருவாக்குவதில் பங்களிப்புச் செய்த பூகோளத் திட்டமாகும்.[56] இங்கு நாம் வலியுறுத்த எத்தனிப்பது யாதெனில், பெண் உறுப்பினர்களின் அறிவை மேம்படுத்த அல்லது அவர்களைப் 'பெறுமானமுள்ள' உறுப்பினர்களாக மாற்ற மேற்கொள்ளப்படுகின்ற முயற்சிகள் உண்மையில் இலங்கையின் கீழ்நிலை அரசியலையும் பெண்களின் முகவராண்மையையும் மேம்படுத்தும் போராட்டத்துக்கு எந்தளவுக்கு நேர்மையான பங்களிப்பை வழங்குகின்றன என்பது பற்றி நாம் சுய விமர்சனத்துடனான ஆய்வைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.■

55. Celermajer, Munasinghe, Ariyarathne & Chandrasekara, *Understanding Abuse in Post War Sri Lanka*, University of Sydney & Centre for the Study of Human Rights, Colombo (2016).
56. Spivak, Gayatri. *Can the Subaltern Speak?* in Nelson, Cary and Grossberg, Lawrence (Eds), University of Illinois Press (1988)

Quest for Agency

Reflections on Women's Quota in Local Governance

කාරකත්වය සොයා යාම

පලාත් පාලනය තුල කාන්තා කෝටාව පිලිබඳ විමසුමක්

முகவராண்மைக்கானதேடுகை

உள்ளூராட்சியில் பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு குறித்தசிலபிரதிபலிப்புக்கள்

Vidura Prabath Munasinghe | Kaushalya Ariyarathne

Historically, women in Sri Lanka have established their role in public sphere politics as active voters, holding membership in political parties and in participating in marches, protests and political rallies, joining in strike action, and contributing to armed struggles both in the North and the South. Nevertheless, women have been underrepresented in democratic institutions in Sri Lanka. The purpose of this writing is to critically analyse the extent to which the changes brought in order to increase the numbers of women representatives have been able to promote women's agency in politics.

ඓතිහාසිකව ශ්‍රී ලංකාවේ කාන්තාවන් මහජන පරිමණ්ඩලයේ දේශපාලනය තුළ වැඩි වශයෙන් තම භූමිකාවන් තහවුරු කරගෙන ඇත්තේ පෙළපාලි, උද්ඝෝෂණ සහ රැස්වීම්වලට සහභාගී වීම, ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම, දේශපාලන පක්ෂවල සාමාජිකත්වය දැරීම, වැඩවර්ජනවලට සම්බන්ධ වීම සහ උතුරේ හා දකුණේ සන්නද්ධ අරගලවලට දායක වීම ආදී වශයෙනි. නමුත් ශ්‍රී ලංකාව තුළ කාන්තාවන් නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආයතන තුළ නියෝජනය වී ඇත්තේ අවම මට්ටමකිනි. දේශපාලනය තුළ කාන්තා නියෝජනයේ සිදු කරන සංඛ්‍යාත්මක වෙනස්කම් දේශපාලනයෙහි කාන්තා කාරකත්වය කෙතෙක් දුරකට ප්‍රවර්ධනය කිරීමට සමත්ව ඇති ද යන්න විවේචනාත්මකව විග්‍රහ කිරීම මෙම ලිවීමෙහි අරමුණයි.

வரலாற்றுரீதியில் இலங்கைப் பெண்கள் பொதுத்தளத்திலான அரசியலில் தமது வகிபாகத்தை நிறுவியுள்ளனர். அவ்வகிபாகமானது, செயல்முனைப்புள்ள வாக்காளர்கள், அரசியல் கட்சிகளில் உறுப்புரிமை பெற்றிருத்தல், ஊர்வலங்களிலும் ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் அரசியல் பேரணிகளிலும் கலந்துகொள்ளல், வேலைநிறுத்த நடவடிக்கையில் இணைந்துகொள்ளல் மற்றும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் ஆயுதப் போராட்டங்களுக்குப் பங்களிப்புச் செய்தல் போன்றவாறாக அமைந்திருந்தது. ஆயினும்கூட, அப்பெண்கள் இலங்கையில் உள்ள ஜனநாயக நிறுவனங்களில் குறைவாகவே பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். பெண் பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் பொருட்டு கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள் அரசியலில் பெண்களின் முகவராண்மையை மேம்படுத்துவதற்கு எந்தளவுக்கு இயலுமானவையாக இருந்துள்ளன என்பதை விமர்சன ரீதியில் பகுப்பாய்வு செய்வதே இந்த எழுத்தாக்கத்தின் நோக்கமாகும்.

SUPPORTED BY

UNDEF The United Nations Democracy Fund

ISBN 978-955-1302-88-7

9 789551 302887